

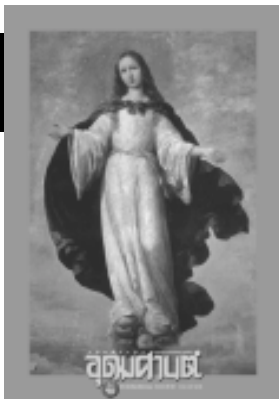

U D O M S A B N รวมเรื่องราวยุคสมัย
อุดมฉบับ
ปีที่ 90
เลขที่ใบอนุญาต 2553/2018 ราย 49-1118

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2010

เดือนสิงหาคม

เพื่อคนว่างงาน คนไร้ที่อยู่อาศัย หรือผู้ยากไร้
จะได้รับความเข้าใจ การต้อนรับ
และความช่วยเหลือให้สามารถฝ่าฟันความยากลำบากได้

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า “พระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล” (Immaculate Conception, 1661) วาดโดย ฟรังซิสโก เดอ ซูร์บาร์แรน (Francisco de Zurbarán) เก็บรักษาไว้ ณ พิพิธภัณฑ์ศิลปะ บูดapest, ฮังการี

นักบุญเอากุสติน สอนเรื่องบาปกำเนิดตั้งแต่ศตวรรษที่ 4 ว่า เมื่ออาดัม และเอวา ทำบาปกำเนิด ผลร้ายของบาปกระทบมาถึงมนุษย์ทุกคนที่เกิดมา เรียกว่า “บาปกำเนิด” แต่คริสตังมีความเชื่อว่าพระนางมารีอา เกิดมาไม่ต้องรับผลร้ายของบาปกำเนิดนี้ (ปฏิสนธินิรมล) มายาวนานอย่างน้อย 900 ปี จนวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1854 สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 ได้ประกาศเรื่องนี้เป็นข้อความเชื่อ ว่า “พระนางมารีย์เป็นผู้ปฏิสนธินิรมล” เพราะพระเป็นเจ้าทรงเลือกสรรพระนางให้เป็นมารดาของพระบุตรที่จะบังเกิดมาจึงต้องปราศจากบาปกำเนิดในฐานะ “พระชนนีของพระเป็นเจ้า”

ในสมัยกลางพระศาสนจักรได้ถกเถียงกันอย่างมากในข้อความเชื่อนี้ และถึงแม้จะไม่มีการไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ แต่คริสตังก็ถือเป็นความเชื่อส่วนหนึ่งของธรรมเนียมอันยาวนานของพระศาสนจักร พระศาสนจักรกรีกออร์ทอดอกซ์ (ฝั่งตะวันออก) ไม่ได้ถือข้อนี้เป็นข้อความเชื่อตามคำสอนเกี่ยวกับพระนางมารีอา

ค.ศ. 1846, 8 ปีก่อนจะประกาศเป็นข้อความเชื่อ พระศาสนจักรประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับ “พระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล” เป็นองค์อุปถัมภ์ประเทศของตน (อ่านต่อหน้า 3)

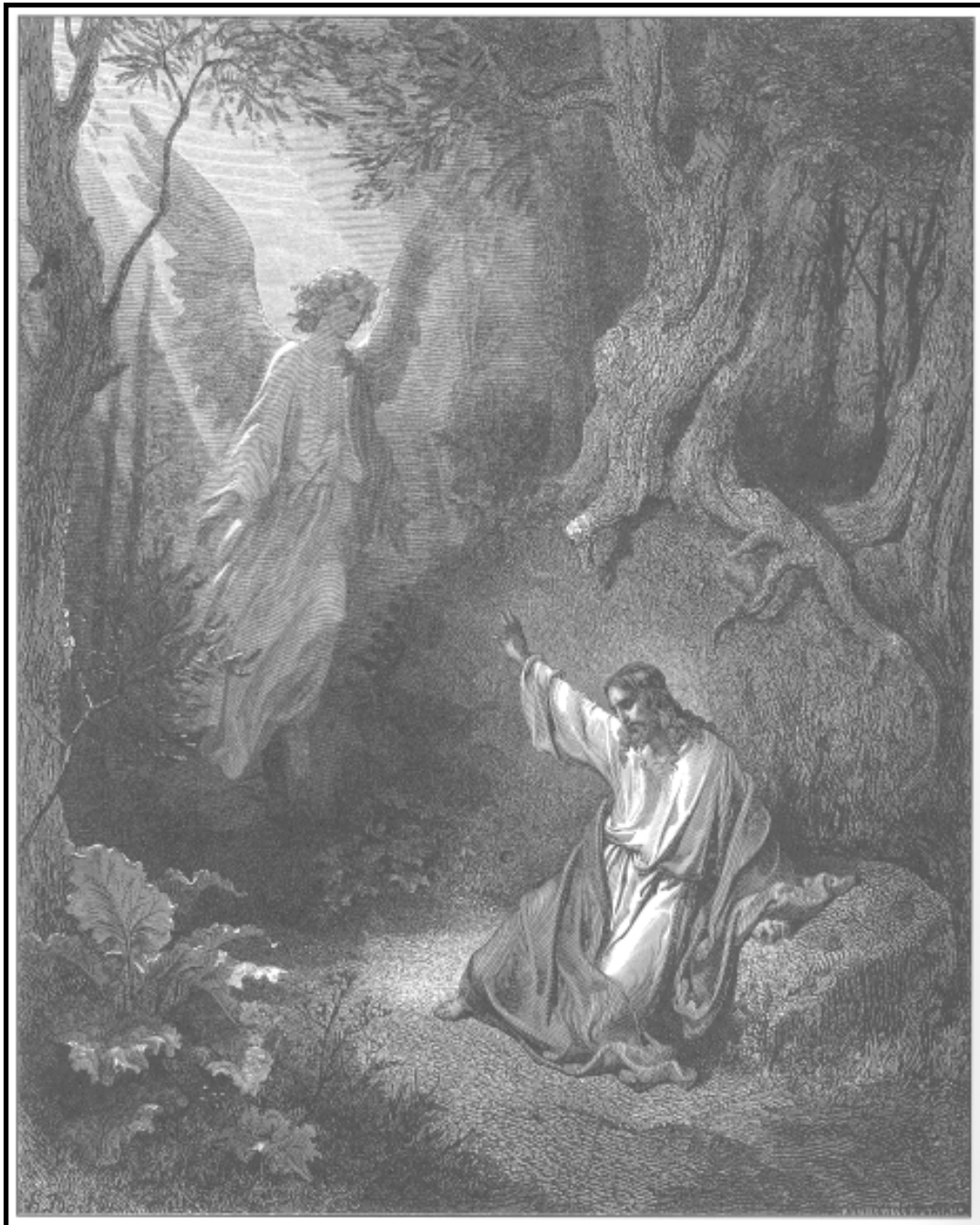
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

พระเยซูเจ้าทรงเข้าตรีทูต

ลก 22:39-46

หลังจากที่ทรงรับประทานอาหารค่ำมื้อสุดท้ายกับบรรดาศิษย์แล้ว จึงเสด็จไปยังภูเขามะกอกเทศ ทรงละบรรดาศิษย์เสด็จห่างออกไประยะปาก่อนหิน ทรงคุกเข่าลงอธิษฐานภาวนา “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์มีพระประสงค์ โปรดทรงนำฉันไปจากข้าพเจ้าเถิด แต่อย่าให้เป็นตามใจข้าพเจ้า ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”

ในพระวรสารของนักบุญลูกาตอนนี้มีกล่าวว่า “ทูตสวรรค์องค์หนึ่งปรากฏมาถวายพลกำลังแด่พระองค์” ซึ่งไม่มีในพระวรสารนักบุญมัทธิวและมาระโก กุสตาฟ โคเร จึงทำภาพพิมพ์โลหะเป็นลักษณะเด่นที่สุดของพระวรสารนักบุญลูกา คือ มีเทวดาปรากฏมาในภาพ

อีกสิ่งหนึ่งที่ไม่มีในพระวรสารเล่มอื่น นักบุญลูกายังได้เล่าว่า พระเยซูเจ้าทรงมีความทุกข์กังวลอย่างสาหัส จนกระทั่งพระเสโทตกลงบนพื้นดินประดุจหยดโลหิต

ข้าแต่พระเจ้า... พระบุตรของพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ ในความเป็นมนุษย์นั้น พระองค์ทรงกังวลถึงพระมหาทรมาน และการสิ้นพระชนม์ที่ศิบาลานเข้ามาในไม่ช้า ความกลัวและกังวลยังรวมถึงจิตใจของมนุษย์ทั้งหมดว่าจะเข้าใจการไถ่บาปด้วยพระชนม์ชีพของพระบุตรที่เสียสละเพื่อพวกเขาหรือไม่ แต่พระองค์ก็ยังทรงนอบน้อมต่อน้ำพระทัยของพระบิดา โดยมิได้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์เอง ขอโปรดช่วยลูกให้เข้มแข็งในวันที่ลูกกังวลหวาดกลัวด้วยเทอญ ✠

อันเนื่องมาจากปกหน้า

(ต่อจากหน้า 1)

และมีเพียง 2 ท่านเท่านั้นที่บังเกิดมาไม่มีบาปกำเนิดคือ พระเยซูเจ้า และพระนางมารีอา (นักบุญยอห์น บัปติสต์ ได้รับยกบาปกำเนิด ตอนแม่พระไปเยี่ยมนางเอลิซาเบธ โดยอาศัยพระเยซูเจ้าที่ปฏิสนธิแล้วในครรภ์ของพระนาง นักบุญยอห์น จึงมิได้ปฏิสนธิในครรภ์ แต่ได้รับยกบาปกำเนิดเมื่อเป็นทารกอยู่ในครรภ์ของนางเอลิซาเบธแล้ว)

แม้เดือนสิงหาคมจะมีวัน “สมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งร่างกายและวิญญาณ” ในวันที่ 15 แต่ก็เกี่ยวเนื่องกับ “พระนางมารีย์ปฏิสนธิในครรภ์” เพราะพระนางไม่มีบาปกำเนิด จึงไม่ต้องรับผลร้ายของบาปคือ ความตาย พระนางต่อเนื่องชีวิตในโลกนี้ไปโลกหน้าคือ เมืองสวรรค์เลยทั้งร่างกายและวิญญาณ “วันสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งร่างกายและวิญญาณ” แต่เดิมคริสตังสมโภช โดยใช้ชื่อว่า “ฉลองแม่พระบรรทม” เพราะเชื่อว่า แม่พระเพียงแต่นอนหลับไป และต่อเนื่องชีวิตในเมืองสวรรค์เลย ไม่ต้องผ่านการตายเพราะไม่มีบาปกำเนิด และไม่ต้องรับผลร้ายของบาปกำเนิดคือ “ความตาย” ✠

ที่จอดรัก

1 2 3 และ ผมนึกสนุกจึงบอกให้รุ่นน้องที่ไปด้วยกันในวันนั้น เก็บภาพนี้ไว้สักหน่อย เป็นภาพถ่ายคู่ของผมกับป้าครับ ไม่ใช่ป้าที่มีคำเขียนว่า ราชประสงค์ แต่เขียนว่า “ที่จอดรถ” ไซ้ครับ ผมถ่ายกับป้า “ที่จอดรถ” แต่ผมกลับคิดถึงคำนี้มากกว่า “ที่จอดรัก”

“อุดมสานต์” เดินทางมาสู่ปีที่ 90 ได้หลายเดือนแล้ว จากกิจกรรมมากมายที่เกิดขึ้น มีสิ่งหนึ่งที่ผมอยากฟังเสียงสะท้อนจากผู้อ่าน หรือผู้ที่ติดตามบ้าง จึงลองโพสต์ข้อความลงใน “อุดมสารแฟนคลับ (เฟซบุ๊ก)” และเชิญชวนให้เขียนเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อกัน ลองอ่านดูกันครับ

“อุดมสานต์” เป็นหนังสือที่ได้ยินชื่อมาช้านานมาก จำได้ว่าตอนเป็นเด็กๆ จะสนใจอ่านเฉพาะหน้าที่เป็นนิทานและคอลัมน์พจนานุกรมเท่านั้น...แต่เมื่อโตขึ้นเริ่มอ่านทุกหน้าทุกคอลัมน์ จึงพบว่าอุดมสานต์เป็นหนังสือที่มีคุณค่ามากมายจริงๆ...ถ้าจะให้นิยามหนังสืออุดมสานต์ ขอนิยามว่า อุดมสานต์เปรียบเสมือนหนังสือมหัศจรรย์ที่เชื่อมโยงคาทอลิกไทยไว้ด้วยกัน โดยผ่านทางความรักและพระพรของพระ ที่แม้ว่ากาลเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหน ก็ยังคงเป็นหนังสือที่เป็นศูนย์รวมสายสัมพันธ์ของพวกเราไว้ไม่เปลี่ยนแปลง...ตอนนี้อุดมสานต์มีอายุครบ 90 ปีแล้ว ก็ขอชื่นชมและให้กำลังใจกับผู้จัดทำทุกๆ ท่านนะคะ...ขอให้อุดมสานต์ก้าวหน้าและพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ ค่ะ...

“อุดมสานต์ คือ ความภาคภูมิใจของเราชาวคริสตังครับ เป็นสิ่งสิ่งพิมพ์ที่เป็นหน้าเป็นตาของเราเลยทีเดียว ขวสารแควดวงคาทอลิกเราจะหาดูได้ที่ไหน นอกจากอุดมสานต์”

“อุดมสานต์ คือสารจากพระ ที่สื่อถึงพวกเราทุกคน ไม่ว่าเขาคอนนั้นจะเป็นใคร มีอาชีพอะไร จะยากจนหรือร่ำรวยขนาดไหน เขาอาจจะเป็เด็ก เป็นผู้สูงอายุหรือคนหนุ่มสาว พระองค์คุยกับทุกคนอย่างทั่วถึงจริงๆ ขอขอบคุณคอลัมนิสต์ทุกท่านที่นำพระพร มาเรียบเรียงผ่านตัวอักษร สื่อสารถึงพวกเราทุกคนมาอย่างยาวนาน และจะส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่นสืบไป”

“อุดมสารคืออีกช่องทางให้เราทราบความเคลื่อนไหว และเก็บรูปประทับใจเข้ากรอบได้ด้วย ปีนี้ไม่กี่บาทแต่ทำให้เรามีข้อคิดและนำไปใช้ได้เกินล้านค่าขอบคุณจริงๆ ครับ”

“ผมคิดว่า ทั้งผู้ผลิตและผู้อ่านอุดมสารยุคแรกๆ คงได้ใจที่ได้เห็นอุดมสารยุคนี้ได้พัฒนาทั้งรูปแบบและเนื้อหาสาระเป็นอย่างมาก เป็นสื่อสิ่งพิมพ์เดียวของพระศาสนจักรที่ให้ข่าวคราวและอาหารฝ่ายวิญญาณอย่างสม่ำเสมอติดต่อกันเรื่อยมาช้านาน เป็นงานอภิบาลและงานประกาศฯ ที่มีคุณค่าสูงมาก ขอให้ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตอุดมสารจงได้รับพระพรอย่างอุดมตลอดไปครับ”

“ติดตามอุดมสารตั้งแต่วังไม่เป็นอุดมสาร ก่อนหน้านั้นเป็นอุดมพันธุ์+สารสาสน์ สมัยคุณละมุล พูลวิทยกิจ มีการ์ตูน ป๊อ+แป้ง เด็กโด่ง (พิน็อคคิโอ) และอื่นๆ ไม่ทราบว่ามีห้องสมุดใดที่สามารถอ่านหนังสือเก่าๆ แบบที่กล่าวได้บ้างครับ (อยากอ่านวีรกรรมเด็กก้าวหน้า เกรียง กาง แก้ว ฯลฯ)”

“ทุกครั้งทีไปวัด ต้องหาอุดมสาร อุดมสานต์ที่หน้าวัดเสมอ : รู้สึกดีทุกครั้ง ที่เห็นภาพของโบหน้าผู้คนในนั้น อบอุ่น ผูกพัน ภูมิใจ ดูแล้วอมยิ้มคาทอลิกไทย มีไม่เยอะ แต่เราเป็นเหมือนครอบครัวเดียวกัน เราได้รู้ว่า พี่น้องของเราเป็นอย่างไร ญาติผู้ใหญ่ของเราเป็นอย่างไรเพราะ อุดมสาร กับ อุดมสานต์นี้แหละ ที่เป็นนักข่าวคอยรายงานเรตลอด รายงานเราทุกสถานที่ตั้งแต่หน้าวัด ในเว็บไซต์ แม้กระทั่งในหอสมุดของจุฬาฯ อยากให้คาทอลิกไทยทุกคนได้อ่านอุดมสารจังเลย เขาจะรู้สึกอย่างผมไหมนะ ว่าทุกครั้งทีอ่าน ก็เหมือนเราอ่านไดอารี่ ดูความเป็นไปของคนในครอบครัวของเราในอาทิตย์และเดือนที่ผ่านมา : บทความในอุดมสารก็เป็นอะไรที่หาที่ไหนไม่ได้แล้ว”

รถไฟสายอุดมสานต์-อุดมสาร จอดรับผู้โดยสารที่ป้าจอดรัก ทุกเดือน ทุกสัปดาห์มาเป็นเวลานานแล้ว ขบวนรถยังขับเคลื่อนขับต่อไป เป้าหมายอาจเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่การเดินทางร่วมกัน กลับเป็ความสุขที่สัมผัสได้ตลอดกาล

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแป๊ะ

ประธานลุ่มมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมตานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท

รณานิติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาครสุวรรณ ถ.นนทรี
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Naak Suwan, Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-3900 ext. 1802

E-mail : thcatcom@loxinfo.co.th

Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลง :

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 สาส์นวันลุ่มมวลชนสากล ครั้งที่ 44
ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
- 11 สาส์นจากประธานลุ่มมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
- 14 สัมภาษณ์
- 25 ปีพระสงฆ์ร่วมจาริกแสวงบุญ
สู่ อาร์ส โลส ลูร์ด และรูค็อบัก
- 42 นิราศพนมเปญู เขมร

พระกัมภีร์

- 48 วันละก้าวกับพระเยซู
- 50 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

- 51 ข้างธรรมาสัน
- 52 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 54 ระหว่างเดือน
- 56 เรื่องเล่าของชานา
- 59 ได้ตามโค้งตะวัน
- 63 คุยกับเกสซักร
- 64 คนตรีกับชีวิตคริสตชน
- 66 บันที่กรรมทูต
- 68 คูหนึ่ง
- 70 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 72 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 75 พจนมาลา
- 76 ภาพเคียงคำ
- 77 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 78 สโมสรอุดมตานต์
- 83 การ์ตูนครูต้อย
- 85 คุยกันฉันเพื่อน
- 89 ผ่อนคลายสไตล์ฟู้ด
- 91 มุมเด็กศิลป์
- 94 ขวณคิดชวนอ่าน

จิตปาละ

- 96 จดหมายจากผู้อ่าน
- 98 บทความชวนคิด

สมณสภาสื่อสารสังคมสันตะสำนัก

วันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 44

“พระสงฆ์และงานอภิบาลในโลกดิจิทัล : สื่อใหม่เพื่อนำเสนอพระวาจา”

พระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร ถอดความ

พี่น้องชายหญิงที่รัก

หัวข้อสำหรับวันสื่อมวลชนสากล “พระสงฆ์และงานอภิบาลในโลกดิจิทัล : สื่อใหม่เพื่อนำเสนอพระวาจา” มีจุดประสงค์ให้ตรงกับการเฉลิมฉลองปีพระสงฆ์ของพระศาสนจักร ที่มุ่งไปยังความสำคัญและความละเอียดอ่อนของสื่อดิจิทัลในงานอภิบาล ซึ่งพระสงฆ์สามารถค้นพบแนวทางในการนำเสนอพระวาจาของพระเจ้า ชุมชนพระศาสนจักรได้ใช้เครื่องมือที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการสื่อสาร ในการให้ความสนใจกับสังคม และมีมากขึ้นในการส่งเสริมการเสวนาในวงจรที่กว้างขวางออกไป แต่ในช่วงเวลานี้ การก้าวหน้าอย่างกะทันหัน และผลกระทบของสื่อสารต่างๆ เหล่านี้ต่อสังคม ยิ่งทำให้มีความสำคัญมากขึ้นในงานอภิบาลของพระสงฆ์

หน้าที่หลักของพระสงฆ์ทุกท่าน ก็คือการประกาศพระเยซูคริสตเจ้า พระวจนาตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงรับเอากาย และสานต่อพระหรรษทานอันบันดาลความรอดพ้นของพระองค์ในศีลศักดิ์สิทธิ์ พระศาสนจักรในฐานะที่ได้รวบรวมและได้รับการเรียกร้องจากองค์พระวจนาตถ์ ย่อมเป็นเครื่องหมายและเครื่องมือแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งพระศาสนจักรได้จัดให้มีขึ้นกับประชาชน และพระสงฆ์ทุกท่านก็ได้รับกระแสเรียกให้เสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ในพระคริสตเจ้าและพร้อมกับพระองค์ นี่คือการยกย่องสูงส่ง และงดงามแห่งพันธกิจของพระสงฆ์ ซึ่งให้การตอบสนองเป็นพิเศษต่อคำท้าทายของอัครสาวกเปาโลที่ว่า “พระคัมภีร์กล่าวว่า ทุกคนที่มีความเชื่อในพระองค์จะไม่ได้รับความอับอาย...เพราะทุกคนที่เรียกขานพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอดพ้น แต่เขาจะเรียกขานพระองค์ได้อย่างไร ถ้าพวกเขาไม่เชื่อจะเชื่อได้อย่างไร ถ้าไม่เคยได้ยิน จะได้ยินได้อย่างไร ถ้าไม่มีใครประกาศสอน จะมีผู้ประกาศสอนได้อย่างไร ถ้าไม่มีใครส่งไป” (โรม 10:11, 13-15)

การตอบสนองสิ่งที่ท้าทายนี้อย่างเหมาะสมในท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม ซึ่งเยาวชนเข้าใจเป็นพิเศษ จำเป็นต้องมีการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารที่เหมาะสม ในยุค การสื่อสารในระบบดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วยการแสดงออกอย่างไร้ขอบเขต ช่วยให้เรานำนัก ในถ้อยคำของนักบุญเปาโลมากขึ้น เมื่อท่านกล่าวว่า “หากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวดี ข้าพเจ้าย่อม *‘ได้รับความวิบัติ’*” (1 โครินธ์ 9:16) ยิ่งเทคโนโลยีใหม่ๆ มีมากเท่าไร ก็จำเป็นที่ผู้รับผิดชอบ ในการประกาศข่าวดี จะต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น นอกจากนั้น ความพยายามของเขายัง ต้องมีความมุ่งมั่น เชื่อวาง และน่าเชื่อถืออีกด้วย พระสงฆ์กำลังยืนอยู่ที่ธรณีของยุคใหม่ ใน ขณะที่เทคโนโลยีใหม่ๆ ก่อให้เกิดความสับสนที่ลึกซึ้ง ในระยะทางที่ห่างไกลมากยิ่งขึ้น พวกท่านได้รับเชิญให้สนองตอบในด้านอภิบาล ด้วยการนำสื่อไปใช้ให้มีประโยชน์มากขึ้น ในการประกาศพระวาจา

การแผ่ขยายของสื่อในรูปแบบต่างๆ มากมาย และรายการที่มีให้เลือกมากมาย อาจทำให้เราคิดว่าการปรากฏในเว็บไซต์ก็คงจะพอเพียงแล้ว หรือมองว่าเป็นเพียงช่องว่างที่จะ ต้องเติมให้เต็ม แต่พระสงฆ์ได้รับการคาดหวังอย่างถูกต้องที่จะให้เข้าไปอยู่ในโลกของสื่อทาง ดิจิทัล ในฐานะประจักษ์พยานที่เชื่อสัตย์มั่นคงต่อพระวรสาร โดยประกอบหน้าที่ในฐานะ ผู้นำของมวลชน ซึ่งมักจะแสดงออกซึ่งห้วงเสียงที่แตกต่างออกไป ซึ่งตลาดของดิจิทัลได้เบิก ทางไว้ให้ ดังนั้นพระสงฆ์จึงได้รับการท้าทายให้ประกาศพระวรสาร โดยใช้เครื่องมือสื่อสารล่าสุด (ภาพ วิดีโอ animated features บล็อก เว็บไซต์) ซึ่งสามารถเปิดหนทางใหม่ในการเสวนา การเผยแผ่พระวรสารและการสอนคำสอน ควบคู่ไปกับเครื่องมือเก่าที่เคยใช้กันมา

ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารแบบใหม่ พระสงฆ์สามารถเปิดให้ประชาชนทั่วไปได้ รู้จักกับชีวิตของพระศาสนจักร และช่วยให้ผู้คนรุ่นเดียวกับเราให้ได้พบพระพักตร์พระคริสตเจ้า พระสงฆ์จะสามารถบรรลุถึงจุดมุ่งหมายนี้ได้ หากพวกท่านจะเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่างๆ เหล่านี้ ตั้งแต่ช่วงเวลาแห่งการอบรม เพื่อให้รู้ถึงการใช้อย่างถูกต้องและได้ผล โดยมีแนวทางของเทววิทยาที่ถูกต้อง ควบคู่ไปกับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของพระสงฆ์ ซึ่งยึดมั่น ในการเสวนากับองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา การกระทำดังนี้ มิใช่เพียงแต่จะช่วยให้ท่านเห็น ชัดถึงการออกไปสู่งานอภิบาลของท่านเท่านั้น หากแต่ยังทำให้การสื่อสารทาง “เว็บไซต์” มีจิต วิญญาณขึ้น

ความเอาพระทัยใส่ด้วยความรักของพระเจ้าต่อมวลมนุษย์ในองค์พระคริสตเจ้า ต้องได้ รับการแสดงออกในโลกดิจิทัล มิใช่เป็นเรื่องในอดีตที่ผ่านมาแล้ว หรือเป็นเรื่องราวด้าน สติปัญญาเท่านั้น หากแต่เป็นเรื่องที่แต่ละองค์ได้ในปัจจุบันและกำลังดำเนินอยู่ การที่เราเข้าไป อยู่ในโลกนั้น เป็นการแสดงให้เห็นเพื่อนร่วมยุคของเรา โดยเฉพาะมนุษย์ในปัจจุบัน ที่ต้องเผชิญ

กับความไม่แน่นอนและความสับสนว่า “พระเจ้าประทับอยู่ใกล้ตัวเรา และเราเป็นของกัน และกันในองค์พระคริสตเจ้า” (พระคำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ต่อเจ้าหน้าที่วาติกัน - 21 ธันวาคม 2009)

ในฐานะที่พระสงฆ์เป็นบุคคลของพระเจ้า ไม่มีใครที่จะทำได้ดีไปกว่าท่าน ในฐานะผู้ที่มีความสามารถด้านเทคนิคในยุคดิจิทัล ท่านสามารถที่จะทำให้พระเจ้าทรงประทับอยู่ในโลกปัจจุบันในภาคปฏิบัติ ด้วยการแสดงให้เห็นว่าความเฉลียวฉลาดด้านศาสนาในอดีตคือสมบัติ ซึ่งสามารถคลอใจเราให้เจริญชีวิตในปัจจุบันอย่างมีศักดิ์ศรี ในขณะที่กำลังเสริมสร้างอนาคตที่ดีกว่าปัจจุบัน นักบวชชายหญิงที่ทำงานด้านสื่อมวลชนมีหน้าที่พิเศษที่จะเปิดประตูต้อนรับการสัมผัสในรูปแบบที่ใหม่ รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติของการมีปฏิริยาต่อกันในด้านมนุษยสัมพันธ์ และแสดงความสนใจต่อเพื่อนมนุษย์และความต้องการทางด้านฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเขา ดังนั้นเขาจึงจะสามารถช่วยชายหญิงในยุคดิจิทัลของเราให้สำนึกว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา ให้พวกเขาก้าวหน้าในความปรารถนาและความหวัง และพยายามใกล้ชิดกับพระวาจาของพระเจ้า ผู้ทรงประทานความรอดและทรงสนับสนุนการพัฒนามนุษย์ทั้งครบ ด้วยวิธีนี้พระวาจาก็จะสามารถผ่านทางแยกมากมายของถนนหนทางของ “ยุคไซเบอร์” และแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีที่พำนักอันถูกต้องของพระองค์ ในทุกยุคทุกสมัย รวมทั้งยุคสมัยของเราด้วย ขอขอบคุณสื่อสารสังคมใหม่ที่บ้านดาลาให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดำเนินอยู่บนถนนในเมืองต่างๆ ของเรา ทรงหยุดอยู่หน้าประตูบ้านและในหัวใจของเราเราสามารถกล่าวได้อีกครั้งหนึ่งว่า “ดูเถิด เรากำลังยื่นเกาะประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปกินอาหารร่วมกับเขา เขาจะกินอาหารร่วมกับเรา” (วิวรณ์ 3:20)

ในสาส์นของเราเมื่อปีที่แล้วเราได้เน้นให้ผู้นำแห่งโลกของสื่อได้สนับสนุนวัฒนธรรมแห่งความเคารพในสิทธิและคุณค่าของมนุษย์แต่ละคน นี่คือหนทางหนึ่งที่พระศาสนจักรได้รับการเรียกร้องให้สนับสนุนความเคารพต่อวัฒนธรรมในยุคดิจิทัลของเราในปัจจุบัน อาศัยพระวรสารในมือและในหัวใจของเรา เราต้องเน้นถึงความจำเป็นที่เราจะต้องเตรียมทางที่จะนำไปสู่พระวาจาของพระเจ้าต่อไปในขณะเดียวกันก็ให้ความสนใจกับผู้ที่ยังคงแสวงหาต่อไป อันที่จริงแล้วเราควรสนับสนุนการแสวงหาของพวกเขา ในฐานะที่เป็นก้าวแรกของการประกาศพระวรสาร การอยู่ในโลกของสื่อดิจิทัลในรูปแบบของงานอภิบาล เนื่องจากการนำเราให้เข้าไปสัมผัสกับผู้ที่มีนัยถือศาสนาอื่น ผู้ที่ไร้ศาสนา และประชาชนต่างวัฒนธรรม เราก็ควรพยายามเข้าใจผู้ที่ไร้ความเชื่อ ผู้ที่ท้อใจ และผู้ที่มีความปรารถนาอันลึกซึ้งต่อความจริงที่ยั่งยืนและสิ่งที่สูงสุด ดังที่ประกาศกอิสยาห์วาทะโนภาพของบ้านแห่งการอธิษฐานภาวนาสำหรับมนุษย์ทุกคน (ดู อิสยาห์ 56:7) เรา

พอจะเห็นได้ไหมว่า “เว็บไซต์” ก็มีที่ไว้ดังเช่น “ลานสำหรับคนต่างศาสนา” ของพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มสำหรับผู้ที่มีใจรักกับพระเจ้า

การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ และโลกดิจิทัลที่กว้างไกลขึ้น นับเป็นขุมทรัพย์อันยิ่งใหญ่ของมวลมนุษยชาติโดยส่วนรวมและมนุษย์แต่ละคน และสามารถเป็นสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้มีการพบปะและเสวนากัน แต่ความก้าวหน้าในเรื่องนี้ นับเป็นโอกาสที่ดีสำหรับผู้ที่มีความเชื่อด้วย ไม่ควรมีประตูที่ปิดตาย สำหรับผู้ที่อุทิศตนเพื่อใกล้ชิดกับผู้อื่นให้มากขึ้น ในพระนามของพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนม์ โดยเฉพาะสำหรับพระสงฆ์สื่อใหม่ๆ เป็นการเปิดโอกาสใหม่และกว้างไกล สำหรับงานอภิบาลช่วยให้ท่านนึกถึงพันธกิจสากลของพระศาสนจักร ให้กำลังใจท่านให้เสริมสร้างมิตรภาพที่กว้างไกลและเที่ยงแท้ และเป็นประจักษ์พยานแก่โลกถึงชีวิตใหม่ ซึ่งมาจากการสดับรับฟังพระวรสารของพระเยซูเจ้า องค์พระบุตรนิรันดรผู้เสด็จมาประทับอยู่ท่ามกลางเรา เพื่อความรอดพ้นของเราเอง แต่ในขณะเดียวกันพระสงฆ์ก็ควรสำนึกอยู่เสมอว่า การบรรลุผลขั้นสูงสุดแห่งงานอภิบาลของท่านนั้น มาจากพระคริสตเจ้าพระองค์เอง พระคริสตเจ้าที่ท่านสัมผัสและรับฟังในการอธิษฐานภาวนา ป่าวประกาศในการเทศน์สอนและชีวิตที่เป็นประจักษ์พยาน พระองค์ผู้ที่ท่านรู้จัก รักและเฉลิมฉลองในศีลศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะศีลมหาสนิทและศีลอภัยบาป

ดังนั้น เราจึงขอเชิญชวนบรรดาพี่น้องสงฆ์ของเราอีกครั้งหนึ่ง ให้พยายามใช้ให้ดีที่สุด ซึ่งสิ่งที่เป็นไปได้อาศัยสื่อสารมวลชน ขอพระเจ้าทรงโปรดให้ท่านเป็นผู้เบิกทางที่มีจิตใจร้อนรน นำพระวรสารไปสู่ยุคใหม่ ซึ่งสื่อต่างๆ ในปัจจุบันได้เปิดให้ไปถึง

ด้วยความไว้วางใจดังนี้ เราจึงวอนขอพระมารดาพระเจ้า และท่านนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ ได้ปกป้องคุ้มครองท่าน และเราขอส่งพรของท่านอัครสาวกมายังท่านทุกคน

ให้ไว้ ณ สำนักวาติกัน วันที่ 24 มกราคม 2010
วันฉลองนักบุญฟรังซิส เดอซาลส์

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

สาส์นจาก
ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
วันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 44

สวัสดีครับพี่น้องที่รัก

เนื่องจากช่วงปี 2009-2010 เป็นปีพระสงฆ์องค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 จึงทรงใช้วัน “สื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 44” นี้ส่งสาส์นถึงพระสงฆ์โดยเฉพาะ โดยใช้หัวข้อว่า “**พระสงฆ์และงานอภิบาลในโลกดิจิทัล : สื่อใหม่เพื่อนำเสนอพระวาจา**”

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงกล่าวถึงหน้าที่หลักของพระสงฆ์ อันได้แก่การประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และสานต่อพระหรรษทานอันบันดาลความรอดพ้นของพระองค์ในศีลศักดิ์สิทธิ์ ยิ่งกว่านั้น พระสงฆ์ทุกคนก็ยังได้รับกระแสเรียกให้เสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน อันเป็นพันธกิจที่พระเยซูเจ้าทรงมอบหมายไว้ให้กับพระศาสนจักร

ดังนั้น พระสงฆ์จึงควรใช้เครื่องมือต่างๆ โดยเฉพาะเครื่องมือสื่อสารในโลกดิจิทัล เช่น ภาพ วิดีโอ บล็อก เว็บไซต์ ฯลฯ เพื่อประกาศพระวรสาร เครื่องมือเหล่านี้กำลังเป็นที่แพร่หลายในปัจจุบัน และเป็นที่น่าสนใจของบรรดาเยาวชนอย่างมาก

เครื่องมือเหล่านี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย แต่พระสงฆ์ก็ได้รับการท้าทายให้ใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างเหมาะสม เพราะเป็นโอกาสดีที่จะทำให้พระวาจาของพระเจ้าถูกประกาศในวงกว้าง พระสงฆ์ “สามารถค้นพบแนวทางในการนำเสนอพระวาจาของพระเจ้า... ให้ความสนใจกับสังคม... และส่งเสริมการเสวนาในวงจรรีกว้างขวางออกไป”

“ในการใช้สื่อนี้ สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเน้นถึงความจำเป็นที่ผู้รับผิดชอบในการประกาศข่าวดี จะต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น... และต้องมีความมุ่งมั่น เชื่อวชาญ และนำเชื่อถืออีกด้วย”

พระองค์ทรงย้ำว่า “การปรากฏในเว็บไซต์” เท่านั้นไม่เพียงพอ แต่ “พระสงฆ์ได้รับการคาดหวังอย่างถูกต้องที่จะให้เข้าไปอยู่ในโลกของสื่อทางดิจิทัล ในฐานะประจักษ์พยานที่ซื่อสัตย์มั่นคงต่อพระวรสาร โดยประจักษ์พยานที่ในฐานะผู้นำของมวลชน ซึ่งมักจะแสดงออกซึ่งมุมเสียงที่แตกต่างออกไป”

อาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารแบบใหม่ พระสงฆ์สามารถทำให้ประชาชนทั่วไป รู้จักกับชีวิตของพระศาสนจักร และช่วยผู้คนร่วมสมัยได้พบพระพักตร์พระคริสตเจ้า เพื่อ บรรลุเป้าหมายนี้ พระสงฆ์ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่างๆ โดยมีแนวทางของ เทววิทยาที่ต้องควบคู่ไปกับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของพระสงฆ์ ซึ่งยึดมั่นในการเสวนา กับองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา การกระทำดังนี้ จะช่วยให้การสื่อสารทาง “เว็บไซต์” มี จิตวิญญาณขึ้น

การอยู่ในโลกของสื่อดิจิทัล เป็นโอกาสให้เราได้สัมผัสกับผู้ที่มีนับถือศาสนาอื่น ผู้ไร้ศาสนา และประชาชนต่างวัฒนธรรม พระสันตะปาปาทรงแนะนำให้เรามีท่าทีให้ความ เคารพต่อวัฒนธรรม พยายามเข้าใจผู้ไร้ความเชื่อ ผู้ที่ท้อใจผู้ที่แสวงหา

“เว็บไซต์” จึงมีที่ไว้เช่น “ลานสำหรับคนต่างศาสนา” ของพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม สำหรับผู้ที่มิได้รู้จักกับพระเจ้า

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงให้กำลังใจพระสงฆ์ในการเสริมสร้างมิตรภาพที่ กว้างไกลและเที่ยงแท้ และเป็นประจักษ์พยานแก่โลกถึงชีวิตใหม่ ซึ่งมาจากการสดับรับฟัง พระวรสารของพระเยซูเจ้า

แต่ที่สำคัญพระสงฆ์ต้องสำนึกอยู่เสมอว่า “การบรรลุผลขั้นสูงสุดแห่งงานอภิบาล ของท่านนั้น มาจากพระคริสตเจ้า พระองค์เอง พระคริสตเจ้าที่ท่านสัมผัสและรับฟัง ในการอธิษฐานภาวนา ป่าวประกาศในการเทศน์สอนและชีวิตที่เป็นประจักษ์พยาน พระองค์ผู้ที่ท่านรู้จัก รัก และเฉลิมฉลองในศีลศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะศีลมหาสนิทและ ศีลอภัยบาป”

สุดท้าย สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเชิญชวนบรรดาพี่น้องสงฆ์ ให้พยายามใช้สื่อ เหล่านี้ให้ดีที่สุด เพื่อนำพระวรสารไปสู่ยุคใหม่ ซึ่งสื่อต่างๆ ในปัจจุบันได้เปิดให้ไปถึง

ศาสนขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา ต้องทำให้เราพระสงฆ์มีความมั่นใจ และ กล้าเข้าไปอยู่ในโลกนี้ เพื่อเป็น เกลือ เชื้อแป้งและแสงสว่างในท่ามกลางโลก

(พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีดาร์ณศีล)
ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย

พระพรจากพระที่ชื่อว่าสื่อมวลชน : มุมมองสื่อจากนักสื่อสารมวลชนคาทอลิก

จากเด็กเยาวชนคาทอลิกร่วมกิจกรรมมากมายกับทางวัด และเด็กอีกคนหนึ่งอดีตที่เคยผ่านกระแสเรียกแห่งการเป็นเณร วันเวลาผ่านไป พวกเขาเติบโตเรียนรู้จนจบการศึกษา ระดับปริญญาเอก เป็นอาจารย์ เป็นหลายสิ่งหลายอย่างมากมาย และกับอีกบทบาทที่สำคัญคือนักสื่อสารมวลชนที่มีชื่อพ่วงท้ายว่าคาทอลิก มาฟังทัศนะ ข้อคิดและมุมมองของเขาทั้งสอง **ดร.หลุยส์ ดนัย คริส찬ินทร์ และดร.เปโตร ลิขเรศ ศิราภรณ์** เพื่อพบเจอแง่คิดและมุมมองแห่งความดีต่อสื่อไทยและเทศ สื่อเก่าและใหม่ และสื่อคาทอลิกในปัจจุบัน

ดร.หลุยส์ ดนัย คริส찬ินทร์

แรงบันดาลใจ/ความสนใจงานด้านสื่อมวลชน

สืบเนื่องจากประสบการณ์ทำงานในหลากหลายสาขา และดำรงองค์กรกว่า 20 ปี ผสมกับการไปเรียนด้านการสื่อสาร ทำให้เห็นว่าการสื่อสารนั้นสำคัญมาก จากงานวิจัยหลายชิ้นบอกว่า 70% ของปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะในองค์กรขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ชุมชน สังคมแบบไหน 70% เป็นปัญหาที่มีสาเหตุมาจากการสื่อสารแทบทั้งนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเราเป็นฟันเฟืองเล็กๆ เป็นกลไกเล็กๆ ตัวหนึ่งที่จะช่วยในการสื่อสาร โดยเฉพาะสื่อสารมวลชนของพระศาสนจักร ให้เป็นไปในทิศทางที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถือว่าได้ช่วยงานพระศาสนจักร งานของพระมากยิ่งขึ้นก็น่าจะเป็นส่วนที่เราสามารถทำได้ในฐานะชีวิตคริสตชน

บทบาทการทำงานสื่อคาทอลิก

เท่าที่สังเกตเห็นการทำงานของสื่อคาทอลิกโดยส่วนใหญ่เป็นการทำงานเชิงรับ อาจเป็นเพราะคาทอลิกเราพยายามทำตัวปกติ (Low Profile) แต่ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่กำลังมาถึงนั้น มีการเปลี่ยนแปลงหลากหลายรูปแบบ เกิดวิกฤตทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สภาวะแวดล้อม ศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ เราจะต้องปรับรูปแบบเป็นการทำงานเชิงรุกและสร้างปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ มากขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยทั้งเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสาร และการเข้าถึงคนรุ่นใหม่ด้วย

มุมมองที่ก้าวเข้ามาทำอาชีพสื่อสารมวลชน

เริ่มจากการเข้าไปข้องเกี่ยวกับการทำงานด้านสื่อสารการตลาดในบริษัทที่เคยทำงาน จากหลักการทางการตลาดที่พูดถึงเรื่อง 4P's นั้นที่ผ่านมาระยะหนึ่งหลายคนบอกว่าต้องปรับเป็น 4C's และ 1 ใน 4 C's คือ Communication เรื่องของการสื่อสาร เพราะเป็นสิ่งที่สำคัญที่ช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างกัน รวมทั้งช่วยลดปัญหาหรือความเข้าใจผิดให้เข้าใจในทิศทางที่กำลังสื่อได้ ด้วยการวิเคราะห์รูปแบบองค์ประกอบ และกระบวนการการสื่อสารทั้งองค์ภาพ

คุณสมบัติพื้นฐาน ที่นอกจากเรื่องจริยธรรมในวิชาชีพสื่อสารมวลชน

ความเป็นกลางในการนำเสนอเรื่องราวบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ทักษะการสังเกต การติดตามความเคลื่อนไหว-การเปลี่ยนแปลงในทุกๆ บริบทและทุกๆ เรื่องของสังคม และความกล้าที่จะปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลง

ความแตกต่างระหว่างวงการสื่อสารมวลชนในเมืองไทยกับต่างประเทศ

สื่อมวลชนไทยไม่ค่อยแบ่งปัน (Share) ข้อมูลกัน มักจะเป็นการแลกเปลี่ยน (Exchange) กันมากกว่า แต่สื่อต่างประเทศมีการแบ่งปัน (Sharing) กันค่อนข้างมาก นอกจากนั้นในเรื่องของสิทธิเสรีภาพที่แท้จริงและถูกต้องของสื่อก็ถูกอิทธิพลจากการเมืองเข้ามามีส่วนค่อนข้างมาก

ก้าวมาถึงยุคนี้มีเดียมีจุดด้อยอย่างไร?

รวดเร็ว เข้าถึง มีส่วนร่วม (ถ้ามีเครื่องมือ) REALTIME Anytime Anywhere Anyhow as you want it! จะเรียกว่า สื่อได้กลายเป็นลักษณะ On Demand ก็ว่าได้

ยุคนี้มีเดีย ถือเป็นหน้าที่ใหม่ของนักสื่อสารมวลชนไหม?

เป็นแน่นอน ระดับการสื่อสารสมัยก่อนแบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ การสื่อสารกับตัวเอง การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่มย่อย การสื่อสารองค์กร การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม และการสื่อสารมวลชน ปัจจุบันเพิ่มระดับที่ 7 คือ การสื่อสารสื่อใหม่ หรือ New Media ซึ่งครอบคลุมการสื่อสารทั้ง 6 ระดับในตัวเอง ทำให้นักสื่อสารมวลชนต้องสามารถพัฒนาศักยภาพและทักษะของตนเองทั้ง 7 ระดับ ให้มีความสมดุลเพื่อการทำหน้าที่ของตนเองให้เป็นมืออาชีพอย่างแท้จริง

คิดว่าสื่อในโลกอนาคตควรจะเป็นอย่างไร?

ใช้จินตนาการมากขึ้น สามารถแปลงจินตนาการออกมาเป็นภาพเสมือน (Visual & Virtual) เป็นสื่อที่มาจากการมีส่วนร่วมของชุมชน และสร้างโดยชุมชน (Wisdom of Crowd) และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกที่ยิ่งใหญ่ต่อสังคมไร้พรมแดน

สังคมไทยเป็นสังคมข้อมูลข่าวสารหรือเปล่า?

เป็นสังคมข้อมูลข่าวสารแบบไม่เป็นทางการ มีลักษณะบอกเล่าเก้าสิบ เดิมแต่งสีสัน ใส่สีตีไข่ ยังขาดการจัดการและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ปัจจุบันช่วยเหลืองานของพระศาสนาจักรคาทอลิกในด้านใดบ้าง?

ด้านพิธีกรรม เป็นผู้อ่านบทอ่าน และผู้ช่วยมิสซา

ด้านสังคม เป็นกรรมการสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย และสมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทย และเป็นเลขานุการสมาคมศิษย์เก่าอัสสัมชัญพาณิชย

ด้านกิจกรรม เป็นพิธีกร-ผู้ดำเนินรายการงาน/การประชุมต่างๆ อาทิ UCIP, SIGNIS

วันเพื่อนอุดมสาร พิธีมอบรางวัลสื่อมวลชนดีเด่นประจำปี คอนเสิร์ตบทเพลงละตินศักดิ์สิทธิ์ (Te Deum Laudamus)

ด้านวิชาการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหาร โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ และเป็นกรรมการและเลขานุการ Academic Advisory Board, ACC School of Commerce มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

คิดอย่างไรกับหัวข้อสาส์นวันสื่อมวลชนสากลปีนี้ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

ต้องบอกว่าเซอร์ไพรส์ที่เห็นหัวข้อนี้เพราะว่าด้วยคุณวุฒิ ด้วยวัยวุฒิของพระสันตะปาปาถือว่ารุ่นใหญ่มาก แต่ว่าสาส์นปีนี้ สื่อในเรื่องของนิมิตเดีย ดิจิตอลมีเดีย ซึ่งเรียกเป็นเรื่องที่ไกลตัวพระองค์มาก แต่พระองค์ทรงให้ความสนใจกับเรื่องพวกนี้ ถือว่าท่านทันสมัยมาก และยุคนี้ เป็นยุคดิจิทัลจริงๆ โดยเฉพาะศตวรรษที่ 21 ที่กำลังจะไปถึงเครือข่ายสารสนเทศทั้งหมด Networking ทั้งหมด มันเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะฉะนั้นเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง

บรรดาผู้อ่านอุดมสารหรือผู้สนใจที่เป็นผู้อายุจะเข้าถึงสื่อสมัยใหม่ได้อย่างไร

คนรุ่นใหญ่ๆ เหล่านั้นส่วนใหญ่มักจะมียุคที่บ้าน และเด็กรุ่นใหม่ๆ เหล่านี้ทุกคน วิ่งหาสื่อสมัยใหม่อยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นเราจะเห็นผู้เฒ่าผู้แก่ หรือว่าคุณพ่อ คุณแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย หลายนๆ ท่านในสังคมเราพยายามดูว่าเด็กๆ เล่นอะไร สนใจอะไร ใช้อะไร ตัวท่านเอง ท่านอาจจะไม่ได้ขวนขวายหรืออยากจะเข้าไปเรียนรู้ แต่ท่านสามารถให้ลูกให้หลานเป็นเครื่องมือในการที่จะค้นหา สืบหา หรือว่าศึกษา และก็มีผู้หลักผู้ใหญ่หลายท่านที่เด็กแสดงให้ท่านเห็นแล้ว และรู้ว่ามันไม่ได้ยากอย่างที่คิด ตัวท่านเองกลับกลายเป็นคนที่เข้าไปในสื่อต่างๆ

โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต หรือแม้กระทั่งมีเฟซบุ๊กเป็นของตนเองอย่างที่เรารู้เห็น

ประวัติ ดร.หลุยส์ ดนัย คริส찬นิทร์

หลุยส์ ดนัย คริส찬นิทร์ เป็นสัตบุรุษวัดเซนต์หลุยส์แต่ทำกิจกรรมทางศาสนาที่อาสนวิหารอัสสัมชัญ เพราะเรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญตั้งแต่ชั้นประถมจนจบชั้นมัธยม ดร.หลุยส์ ดนัย คริส찬นิทร์ เข้ามามีส่วนร่วมในสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ในฐานะพิธีกรงานวันเพื่อนอุดมสาร และเป็นผู้ดำเนินรายการการประชุมนานาชาติ อาทิ UCIP, SIGNIS Congress ที่จัดขึ้นในประเทศไทย ตลอดงานบันทึกวิทัศน์เพื่อการเผยแพร่และการออกอากาศสมัยที่ยังต้องใช้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์

ดร.หลุยส์ ดนัย คริส찬นิทร์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปริญญาโทสาขาการจัดการงานวิศวกรรมและคอมพิวเตอร์จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และสาขารัฐประศาสนศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาเอกสาขาการสื่อสารองค์กรจากมหาวิทยาลัยโอไฮโอ สหรัฐอเมริกา รวมทั้ง Post Grad. Advanced Certificate สาขาการบริหารบุคลากรและการพัฒนาองค์กร จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา

ดร.หลุยส์ ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับอาชีพสื่อสารมวลชนนับตั้งแต่เป็นผู้จัดการฝ่ายสื่อสารการตลาดของรถยนต์เมอร์เซเดส-เบนซ์ เมื่อกว่าสิบปีก่อน ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาอาวุโสของ Hewitt Associates Ltd. บริษัทที่ปรึกษาระดับนานาชาติด้านการบริหารบุคลากรและการพัฒนาองค์กร เป็นกรรมการของบริษัทยูเรก้า คอนซัลติ้ง จำกัด และเป็นอาจารย์พิเศษที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ อีกทั้งเป็นกรรมการสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย และสมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ดร.เปโตร ลิขเรศ ศิราภานต์

แรงบันดาลใจ/ความสนใจงานด้านสื่อมวลชน

ตั้งแต่สมัยเด็กๆ ก็ดูหนังกับคุณยาย การ์ตูนสมัยก่อนหรือหนังสมัยก่อน เช่น โมเสส อับราฮัม หรือใครหลายๆ คน ที่เป็นตำนานในพระคัมภีร์ ที่เคยดูตอนสมัยเด็กๆ ก็เลยเป็นแรงสนใจ แรงบันดาลใจ สักวันจะทำหนังทำสื่อ ก็เลยคิดว่าจุดกระตุ้นจุดแรกคือ นอนดูหนังกับคุณยาย

บทบาทการทำงานสื่อคาทอลิก

สื่อคาทอลิกต้องเป็นสื่อที่ชี้นำสังคม ประกาศข่าวดี แต่ว่าในบทบาท ณ ปัจจุบันนี้ ผมคิดว่าเราต้องทำหน้าที่หลายๆ อย่างรวมกัน ก็คือ แฉแนวทางที่ถูกต้องทางสังคม เป็นประจักษ์พยานยืนยันสิ่งที่ถูกต้อง และทำให้ข่าวดีของพระเป็นเจ้าไปสู่ประชาชนทุกคนที่เป็นคริสตชนและคนที่ไม่ใช่คริสตชน มุมมองของคนที่จะก้าวเข้ามาทำอาชีพสื่อสารมวลชน ต้องเป็นคนที่มีความรู้ มีใจ คือมีความสนใจที่จะทำงานด้านนี้ เพราะผมเชื่อว่ามันต้องประกอบไปด้วยทั้งสองอย่าง คือ ความรู้ เราจะต้องรู้ว่าสื่อๆ นั้นมีคุณลักษณะอย่างไร หน้าที่บทบาทของสื่อเป็นอย่างไร และก็ต้องเรียนรู้เทคโนโลยี วิธีการที่จะนำข่าวสารตรงนี้ไปไปยังกลุ่มเป้าหมายให้ได้ ถ้าเป็นสื่อคาทอลิก สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า คือ เราต้องมีความเชื่อ มีจิตตารมณ์ และต้องมีความรู้ในเรื่องราวเกี่ยวกับแวดวงพระศาสนจักรคาทอลิก

คุณสมบัติขั้นพื้นฐาน ที่นอกจากเรื่องจริยธรรมในวิชาชีพสื่อสารมวลชน

ขอเน้นย้ำว่าทุกวันนี้จริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะว่าเราอยู่ในสังคมในช่วงที่สังคมไทยมีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง

ทั้งทางด้านการเมือง ทางด้านความเชื่อ และในเรื่องอื่นๆ เพราะฉะนั้นจริยธรรมของนักสื่อสารมวลชนจึงเป็นเรื่องสำคัญมากๆ แต่อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน คือ นักสื่อสารมวลชนต้องเป็นผู้รอบรู้ แสวงหาข่าวสาร ความรู้รอบด้าน รอบมิติ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญมาก เพราะข้อมูลข่าวสารที่จะมาใช้ประกอบในการวิเคราะห์ในการผลิต เนื้องานเป็นสิ่งที่สำคัญ ก่อนที่เราจะสื่อสารสิ่งที่ถูกต้อง เราต้องมีข้อมูลที่ถูกต้องประกอบกัน คือ เรามีจรรยาบรรณจริยธรรมที่สูง ประกอบกับข้อมูลความรู้ที่แน่น จึงทำให้การรายงานข่าวหรือนำเสนอข่าวสารของเรารอบด้านมากยิ่งขึ้น และไม่ตกเป็นหลุมพรางหรือเหยื่อของความสะเพร่า ความไม่รอบด้านของตัวเอง นักสื่อสารมวลชนที่ดีต้องเป็นผู้ที่แสวงหาความรู้ อยู่เสมอ เป็นคนที่ไม่หยุดนิ่ง และมีความรอบรู้รอบด้าน เพื่อที่จะนำเสนอข้อมูลได้ถูกต้องชัดเจน

ความแตกต่างระหว่างวงการสื่อสารมวลชน ในเมืองไทยกับต่างประเทศ

สื่อทุกที่มีดี มีไม่ดี มีสื่อที่ขาว มีสื่อที่ดำ มีสื่อที่เทา ทุกที่ในโลกใบนี้มีหมด สถาบันสื่อสารมวลชนในต่างประเทศหลายสถาบันที่เขาขึ้นหัตถ์มาได้ เขายึดความถูกต้อง การเช็คข้อมูลข่าวสาร สิ่งนี้คือสิ่งที่สำคัญ และต้องมีความรับผิดชอบต่อคนดู คนฟัง คนชม ประเทศของเราก็มีสื่อที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และมีสื่อที่มีจริยธรรม แต่ในขณะเดียวกันก็มีสื่อหลายสื่อที่เรามองเห็น คงไม่ต้องบอกกันว่าสื่อประเภทไหน ค่ายไหนบ้าง ที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคมเห็นแก่ผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจ เพราะฉะนั้นถ้าตอบคำถามนี้ ผมคิดว่ามันเป็นคำถามที่ตอบยาก ละเอียดอ่อนด้วย หลายประเด็นด้วย แต่สิ่งที่สำคัญไม่ว่าจะสื่อออนไลน์ ต้องมีความถูกต้องและความรับผิดชอบต่อผู้มาถึงยุคนี้มีเดียมีจุดได้อย่างไร

ยุคนี้มีเดียหรือเรียกกันภาษาไทยว่า “สื่อใหม่หรือสื่อสมัยใหม่” มีคุณสมบัติหลายๆ อย่างที่เป็นข้อดี เช่น ความสามารถปฏิสัมพันธ์ได้อย่างทันทีทั่วทั้งที่ คือ Interaction หรือ Interactive Media และข้อมูลทุกอย่างเป็นรูปแบบดิจิทัล ซึ่งทำให้การสื่อสารรวดเร็วมากขึ้น การสืบค้น การดึงข้อมูล การเก็บรักษาข้อมูลจะสะดวกมากยิ่งขึ้น และอันที่สาม ในยุคนี้มีเดีย เราจะสังเกตว่าเครื่องมือเครื่องมือจะผสมปนเปกันทั้งหมด หรือภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า “Integration” คือการหล่อหลอมเทคโนโลยีและรูปแบบการสื่อสารของเครื่องมือในยุคเก่าๆ เข้าด้วยกันอย่างเช่นเครื่องเล่นมัลติมีเดียเพลย์เยอ ก็เป็นนิวมีเดียอันหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นไอพอด ไอแพด ไอโฟน หรือเครื่องมืออื่นๆ มันจะรวมหน้าที่การทำงานของวิทยุ โทรทัศน์ สื่อ

สิ่งพิมพ์ นิตยสาร และสื่ออื่นๆ เข้ามารวมอยู่ในตัวเดียวกัน ผมคิดว่าข้อดีคือคนเราจะหาข้อมูล สืบค้นข้อมูลได้ง่ายยิ่งขึ้น คิดดูง่ายๆ เมื่อยี่สิบปีที่แล้ว ถ้าจะทำรายงานสักเรื่อง ต้องเข้าไปในห้องสมุด ต้องใช้เวลาสืบค้น แต่ปัจจุบันง่ายมากทุกอย่างอยู่ที่ปลายนิ้วสัมผัส เราใช้เครื่องมือ search engine ในอินเทอร์เน็ต ใช้ระบบสัมผัสของไอแพด ใช้แหล่งข้อมูลที่มาจากออนไลน์ เราสามารถสืบค้นข้อมูลได้มากยิ่งขึ้นนี่คือข้อดีและเรื่องเกี่ยวกับการสื่อสารค่อนข้างจะสะดวกทันสมัย การที่จะได้รับข่าวสาร ทั้งข่าวสารจากเพื่อน ญาติ หรือการสื่อสารจากข่าวสารที่มาจากสื่อต่างๆ ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น ประโยชน์ทางด้านการศึกษา เป็นประโยชน์ที่เด่นชัดมาก ซึ่งในสังคมไทย คนที่ใช้เทคโนโลยีหรือนิวมีเดียไม่ค่อยได้พูดถึงประเด็นนี้ แต่จริงๆ ถ้าเราพิจารณาดีๆ การศึกษาเป็นประโยชน์ที่มหาศาลและใหญ่หลวงมาก เช่น การศึกษาระบบทางไกล สมัยก่อนต้องใช้ระบบดาวเทียม ต้องมีจานรับ คิดตั้งอะไรกันเยอะมาก ต้องมีการลงทุนเป็นระดับล้านๆ บาท แต่ปัจจุบันระบบการสื่อสารโดยผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีผ่านอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ต้นทุนทุกวันนี้ลดลง เช่น มีโรงเรียนที่ทุรกันดาร แต่ก็สามารถรับสัญญาณ ไม่ว่าสัญญาณทางอินเทอร์เน็ต สัญญาณทางอากาศ สัญญาณทางเคเบิล เพราะฉะนั้นความรู้จากโรงเรียนที่สามารถไปสู่โรงเรียนน้องได้อย่างสบาย ยกตัวอย่างเช่น โรงเรียนที่มีคุณครูที่เก่ง มีความสามารถ เราสามารถใช้เทคโนโลยี ง่ายๆ อย่างเช่น สไกป์ (skype) เทคโนโลยีการสื่อสารวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ ถ่ายทอดวิชา โดยสอนตามปกติที่โรงเรียนใหญ่แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

แล้วส่งสัญญาณไปที่เซียงราย เมื่อก่อนคำว่าส่งสัญญาณไปที่เซียงรายเป็นเรื่องใหญ่โตเป็นล้านๆ บาท ซึ่งเราคงไม่มีศักยภาพหรือไม่มีความสามารถในการทำอย่างนั้น แต่ปัจจุบัน แค่กล้องเว็บแคมหนึ่งตัว ระบบอินเทอร์เน็ตที่ดีเต็มที่โดยรวมแล้วไม่เท่าไร เราสามารถสอนคำสอน สอนจริยธรรม สอนวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีวะ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ทุกอย่างได้ นี่ก็ระบบง่ายๆ ที่เทคโนโลยีนิวมีเดียจะสามารถช่วยให้เราทำได้ เทคโนโลยีพื้นฐานเมืองไทยบางคนบอกว่าไม่ดีจริงๆ มันก็ต้องกราบเรียนว่า มันติดเงื่อนไข ทางด้านกฎหมาย ติดเงื่อนไขทางด้านเหตุผลทางด้านการเมือง หรือผลประโยชน์ทางการเมือง มันเลยทำให้เราไม่สามารถก้าวไปสู่การใช้เทคโนโลยีได้อย่างเต็มรูปแบบ คำว่าการใช้เทคโนโลยีได้อย่างเต็มรูปแบบจะเอื้อประโยชน์ในการที่ประเทศเราบ้านเราสามารถพัฒนาขึ้นไปอีก คงเคยได้ยินว่าประเทศเพื่อนบ้านของพวกเราใช้ระบบ 3G เรียบร้อยแล้ว แต่ประเทศไทยยังมีปัญหา

ถามว่าระบบ 3G เป็นแฟชันหรือ ไม่ใช่ แต่มันคือวิวัฒนาการของเทคโนโลยี ข้อแรกคือผมคิดว่ามีคนที่ไม่ชอบเทคโนโลยีเกินไปกับมีกลุ่มที่แอนตี้เทคโนโลยีจนเกินไป ผมคิดว่าสังคมปัจจุบันน่าจะเปิดรับว่าระหว่างการใช้เทคโนโลยีกับการต่อต้านเทคโนโลยี น่าจะมาอยู่จุดกึ่งกลางคำตอบก็คือ เราจะใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ เราจะใช้เทคโนโลยีที่กำลังเข้ามาตรงนี้อย่างไร ประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือ เราจะทำอย่างไรให้ประเทศของเราไม่เป็นทาสเทคโนโลยี เพราะต้องยอมรับว่าทุกอย่างเป็นเรื่องต่างประเทศ เราต้องเสียเงินซื้อ แต่เราจะใช้สิ่งที่เราเสียเงินไปมาเพิ่มผลผลิต มาเพิ่มประสิทธิภาพในชีวิต

การทำงานของเรายังไง มาช่วยพัฒนาประเทศ ช่วยพัฒนาสังคมเราอย่างไร ถ้าตอบคำถามสองข้างได้สมดุลกัน ก็คิดว่าไม่มีอะไรที่สูญเสีย กลับคุ้มค่า แต่ถ้าตอบไม่ได้ เช่น ซื้อไอแพดตัวละสี่หมื่น แต่กลับใช้เล่นเกมอย่างเดียว ก็ไม่คุ้มค่า หรือซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์มา 1 เครื่อง ใช้พิมพ์ไมโครซอฟท์เวิร์ดอย่างเดียว แต่ลงทุนเครื่องละห้าหมื่นกว่าบาท เจ็ดหมื่นกว่าบาท ถามว่าซื้อแอร์บู้คหมื่นกว่าบาทมาแทนเพื่อใช้พิมพ์เวิร์ดไม่ดีกว่าหรือ เหมือนกันในโรงเรียนหลายๆ โรงเรียน ลงทุนห้องโสตฯ ลงทุนสิบล้าน แต่ว่าเราฉายหนังดูอย่างเดียวใช้เพื่อ เป็นห้องประชุมเปิดลำโพง เปิดไมโครโฟนอย่างเดียว ก็ต้องตั้งคำถามตัวใหญ่ว่า “ความคุ้มค่าทางด้านเทคโนโลยีที่เราลงทุนไปมันมากน้อยแค่ไหน”

ยุคนิวมีเดียถือเป็นหน้าที่ใหม่ของนักสื่อสารมวลชนใหม่

ในยุคนิวมีเดียมีเสน่ห์ มีจุดท้าทายกับคนที่เป็่นนักสื่อสารมวลชนดั้งเดิมอยู่หลายประการ ประการที่หนึ่งก็คือ ตอนนี้เราอยู่ในยุคของ User generated contents หรือใครๆ ก็เป็่นนักสื่อสารข่าวได้ หรือศัพท์ภาษาทางวิชาการ “Citizen journalism” นักข่าวภาคประชาชน หรือนักสื่อสารประชาสังคม นักสื่อสารมวลชนเป็นอาชีพที่เราเห็นชัดเจนว่าเป็นนักข่าว แต่ปัจจุบันเกิดมีนักสื่อสารมวลชนแนวใหม่ เนื่องจากเทคโนโลยีมันเอื้ออำนวย อย่างเช่นคุณมีโทรศัพท์มือถือหนึ่งเครื่องที่สามารถบันทึกภาพและบันทึกวิดีโอได้ สามารถอัพโหลดขึ้น You Tube ได้ทันที นั่นคือคุณได้กลายเป็นนักข่าว นักสื่อสารในบริบทหนึ่งแล้ว ถึงแม้ในแวดวงวิชาการหรือในแวดวงอาชีพด้วยกันเองพยายามจะจัดประเภทอะไรก็แล้วแต่ แต่

นั่นคือสิ่งที่ต้องยอมรับว่ามันเกิดขึ้นแล้ว และ ก็เกิดขึ้นทุกๆ ไป ไม่ต้องอื่นไกล เดียวนี้เด็กอายุต่ำกว่าสิบขวบ สามารถอัปโหลดงานของตัวเอง เผยแพร่สู่สาธารณชนได้ เพราะฉะนั้นคำนิยามเก่าๆ ก็ต้องมาทบทวนกันอีกที ว่านักสื่อสารมวลชนคืออะไร เส้นแบ่งของนักสื่อสารมวลชนที่จะต้องปรับตัวสู่นี้มีเดียก็คือ “ความแตกต่าง” ความแตกต่างนี้คุณต้องทำให้เห็นชัดว่า ความเป็นมืออาชีพคืออะไร ความรับผิดชอบคืออะไร ความถูกต้องชัดเจนคืออะไร เพราะนี่คือเส้นแบ่ง ไม่ว่าสื่อมันจะเปลี่ยนแปลงไปไปอีกกี่ร้อยรูปแบบ แต่เส้นแบ่งยังเป็นเส้นที่มาตรฐานเหมือนเดิม

คิดว่าสื่อในโลกอนาคตควรจะเป็นอย่างไร

รวดเร็ว ฉับไว อยากรู้ข้อมูลอะไร ได้รู้ในวินาทีนั้น รายการสดซึ่งปัจจุบันสดมากๆ คือสามารถที่จะนำเสนอเป็นเนื้อหาข้อมูลของภาพ วิดีทัศน์หรืออะไรก็แล้วแต่ สามารถที่จะมาให้เราชม ฟัง หรือในอนาคต คือ ได้กลืนทันที ในหลากหลายรูปแบบ เช่น สมัยนี้ต้องผ่านจอ ผ่านลำโพง แต่ต่อไปไม่ต้องผ่าน จะอยู่ในอากาศ จะมีเครื่องที่เขาเรียกว่า“ฮาโลแกรม”(Hologram) คุณพกลักษณะเครื่องฉายฮาโลแกรม ลักษณะแท็บเล็ตเรดิด หรือปดเรดิดที่เอ็ม ดั้งบนโต๊ะ แล้วก็กด มันจะฉายภาพด้วยลำแสงฮาโลแกรมขึ้นมา ไม่ต้องใช้จอมอนิเตอร์ สามารถดูตัวอย่างในหนังเรื่อง Minority Report

ข้อดี คือ การเข้าถึงมันง่ายยิ่งขึ้น แต่ข้อเสียของสื่อในโลกอนาคตหรือปัจจุบัน คือ มันเป็นข้อดีและเป็นข้อด้อยในเวลาเดียวกัน ข้อดีก็อย่างที่บอกรวดเร็วฉับไว เข้าถึงได้ง่าย แต่ข้อด้อย คือ การตรวจสอบข้อมูลว่าจริงไม่จริงทำได้ยาก เพราะฉะนั้นในปัจจุบันสังคมไทยที่ยังมีวิทยุชุมชนมากยิ่งขึ้น วิทยุออนไลน์มาก

ยิ่งขึ้น ใครๆ ก็ทำได้มากยิ่งขึ้น ตลอด 5 ปีที่ผ่านมา เราเจ็บช้ำกับคนที่ทำสื่ออย่างไม่มีจริยธรรมตรงนี้อย่างมาก ในอนาคตเช่นกัน ข้อไม่ดีเห็นอยู่แล้ว เราจะทำอย่างไร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ต้องเมืองไทย ตำรวจไอที ตำรวจเทคโนโลยี ไม่ว่าเราจะตั้งมากี่กอง ไม่มีทางที่จะควบคุมตรงนี้ได้ ต้องขอลับไปดูที่ปรัชญา มันคือสำนึกดีสำนึกชั่ว และกลับมาที่ศาสนา คริสตศาสนาของเรา พุทธศาสนา อิสลาม ทุกศาสนา เราจะสำนึกอย่างไรให้การสื่อสารของเราไม่ไปทำร้ายคนอื่น ทุกศาสนา ศาสดาพระองค์สอนอยู่แล้ว การนิทว่าร้าย การพูดจาส่อเสียด การจาบจ้วง การทำให้เขาเจ็บช้ำน้ำใจ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการสื่อสารทางด้านใดๆ ก็ตาม เป็นบาป ศาสนาของเราชัดเจน เราคิดในเรื่องความรัก เราคิดในเรื่องศักดิ์ศรีของมนุษย์เราคิดในเรื่องการเหยียดหยามเพื่อนพี่น้องต่างๆ ไป ศาสนาอิสลามยิ่งแล้วใหญ่ เขาถืออย่างมากในเรื่องเกี่ยวกับคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้นคือการเซ็นเซอร์ ต้องพูดตามตรงว่าไม่มี ไม่ใช่ว่าผมสนับสนุนหรือไม่สนับสนุน แต่มันไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นต้องกลับมา เป็นเรื่องล้อแหลมด้วยเหมือนกัน ทุกวันนี้เด็กไทย สังคมไทยตื่นมาใช้อินเทอร์เน็ต ตื่นมาเด็กใช้เครื่องมือมีเดียเหล่านี้ทั้งหมด แต่ไม่มีใครสอนเด็กๆ ว่าเราจะใช้สิ่งเหล่านี้ให้มีประโยชน์ได้อย่างไร ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตัวเองอย่างไร และการใช้สื่อเทคโนโลยีตรงนี้โดยไม่ไปจาบจ้วงล่วงละเมิดสิทธิของคนอื่นได้อย่างไร สิ่งที่น่าเสียใจอีกอันหนึ่งก็คือ เราคิดถึงสิทธิของตัวเอง เอาในแง่การสื่อสารเราสามารถสื่อสารข้อมูล เราสามารถเก็บข้อมูล เราสามารถดึงข้อมูล

เราสามารถโอนข้อมูล เราสามารถพิมพ์ข้อมูล
ขึ้นในโลกนี้ได้เลยได้ แต่ไม่มีใครสอนว่า แล้ว
เราจะมีควมรับผิดชอบ ในการ นำ ดึง ใช้
พูดถึงคนอื่นอย่างไร

สังคมไทยเป็นสังคมข้อมูลข่าวสารหรือเปล่า

เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร เพราะว่าปัจจุบัน
มันได้กลายเป็นปัจจัยที่ห้าไปแล้ว โดยเฉพาะ
คนในสังคมเมือง เองง่ายๆ เลยก็นั่งเข้ามา ผม
คิดว่าคนในประเทศไทยสิ่งแรกที่จะทำก่อนคือ
เปิดโทรศัพท์ ไม่ว่าคุณจะทำอะไร รู้ตัวขึ้นมา
หยิบรีโมทปั๊บหยิบเลย เด็กรุ่นใหม่ไม่ทำ
อะไรตื่นขึ้นมาปั๊บ เช็กเฟซบุ๊กหน่อยซิ หรือ
ไม่ได้เปิดด้วยซ้ำไป ออเน็ตอยู่อย่างนั้น
ไม่ได้ปิด ตื่นขึ้นมาลืมตาปั๊บ คลิกเมาท์ หรือ
บางคนก็คือเช็กข่าว บางคนตื่นขึ้นมา บีบีคือ
ชีวิต ไอโฟนคือชีวิต เช็กข่าว อันนี้คือสังคม
ข้อมูลข่าวสารแน่นอน ไม่ต้องพูดถึงระหว่างวัน
หรือว่าตอนกลางคืน หลายบ้านเปิดโทรศัพท์
ค้างไว้ ให้โทรศัพท์เป็นเพื่อนตอนนอน เด็ก
สมัยใหม่เหมือนกัน เหมือนเดิม คืออยู่ต่อหน้า

คอมพิวเตอร์ บีบีอยู่หัวนอนเหมือนเดิม
และอาจจะมีโทรศัพท์มากมายเยอะเยอะ
รอบหัวนอนด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นถ้าใน
ภาพกว้างสังคมไทยเป็นสังคมข่าวสารแน่นอน
แต่ว่าเป็นแบบไหนอย่างไร ก็อีกแบบหนึ่ง

ปัจจุบันช่วยเหลืองานของพระศาสนจักร คาทอลิกในด้านใดบ้าง

ผมคิดว่า ผมน่าจะ เป็น Inspiration Maker
มากกว่า เป็นหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสาร
หน้าที่ในเชิงวิชาการ หน้าที่ในเชิงบรรยาย การ
ให้ข้อมูลความรู้ ปัจจุบันนี้ผมคิดว่าผมคงต้อง
เปลี่ยนบทบาทของตัวเอง จากเมื่อก่อนตอน
เริ่มแรกๆ ผมคือคนทำสื่อ คนผลิตสื่อ แต่
เดี๋ยวนี้ด้วยบทบาทของความเป็นอาจารย์ ผม
น่าจะให้ความรู้ทางด้านสื่อมากกว่าเป็นการช่วย
ในการขยายความ ขยายภาพให้บุคลากร
ในพระศาสนจักรได้มองเห็นว่า สื่อมีความ
สำคัญอย่างไรในงานของท่าน โดยเฉพาะ
ในงานอภิบาล

หน้าที่ของผมคือให้ข้อมูลข่าวสารว่า

ประวัติ ดร.เปโตร ลิซเรต ตีรากานต์

สัตบุรุษวัดแม่พระประจักษ์เมืองลูร์ด
(บางสะแก) และวัดซางตาครู้ส (ภูเก็ญ) อายุ 37
ปี เกิดวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2516

สถานภาพ โสด

การศึกษา

-ปริญญาเอก สาขาการสื่อสารระหว่าง
ประเทศ มหาวิทยาลัยแมคควอริย์ ซิดนีย์ ประเทศ
ออสเตรเลีย

-ปริญญาโท สาขาการสื่อสารมวลชน (วิชา
เอก นโยบายและการวางแผนสื่อสาร) คณะ
วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์

-ศิษย์เก่าสามเณราลัยนักบุญยอแซฟ
สามพราน นครปฐม

การศึกษาอบรมเพิ่มเติม

-หลักสูตร Pastoral Media Production,
สถาบัน CREC-AVEX 1995-1996, เมืองลียง,
ประเทศฝรั่งเศส

-หลักสูตร Photography Studies, มหาวิทยาลัย
เวสต์มินสเตอร์, ลอนดอน, ประเทศอังกฤษ

-หลักสูตร Media Literacy: Curriculum
Development, มหาวิทยาลัยแอพพาลาเชียนสเตท,
นอร์ทแคโรไลนา, ประเทศสหรัฐอเมริกา

-ศึกษาดูงาน และเข้าร่วมการอบรมทางด้าน
การสื่อสารและเทคโนโลยีการสื่อสารทั้งในและ

วิธีการทำ ทำอย่างไรแต่ว่า ณ วันนี้ผมคงไม่สามารถทำได้ หลายอย่างที่ผมแบ่งปันให้ความรู้ และก็แบ่งปันประสบการณ์ ให้กับคนในแวดวงพระศาสนจักร โดยเฉพาะแวดวงสื่อ ทุกวันนี้มันเห็นแล้ว ตลอดระยะเวลา 10 กว่าปีที่ผ่านมา มันเห็นวิวัฒนาการของมัน แสดงว่าผมก็อาจจะได้รับพระปรีชาญาณตรงนี้ในส่วนหนึ่ง และงานด้านอื่นๆ ผมคิดว่าถ้าเชื่อกันผมก็ยินดีไป การตอบปฏิเสธน้อยมาก คืออาจจะเลื่อนหรืออะไรบ้างก็แล้วแต่ แต่ถ้าให้ไปเป็นวิทยากรบรรยาย ให้ช่วยงานพระศาสนจักรในส่วนอื่นๆ ทั้งงานสื่อมวลชนเอง ทั้งงานเยาวชน งานเร่งด่วน ผมก็ยินดีพร้อมจะช่วย เพราะผมคือ “ผู้ช่วย” ผู้สร้างแรงบันดาลใจ

คิดอย่างไรกับหัวข้อสาส์นวันสื่อมวลชนสากล ปีนี้ ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ เป็นหน้าที่ที่พระสงฆ์ปัจจุบัน หรือคริสตชนในยุคปัจจุบัน ที่ต้องนำข่าวสารประกาศผ่านสื่อยุคใหม่

ทุกวันนี้มีสื่อยุคใหม่มากมาย ไอโฟน บีบี หรือแม้กระทั่งเว็บแคม หรืออะไรก็แล้วแต่ ตรงนี้มันเยอะมาก มันเป็นวิถีทางที่ง่าย ๆ และสื่อยุคใหม่ก็สามารถที่จะกระจายข่าวสารกระจายข่าวดีของพระเป็นเจ้าสู่คนในหลายๆ กลุ่มได้เยอะ โดยเฉพาะวัยรุ่น เด็กยุคใหม่ดีกว่าที่เขาเปิดรับสื่อที่ไม่ดี หรือว่าสิ่งที่ไม่ดี อันนี้ก็เป็นสิทธิ์ที่เราใช้เป็นประโยชน์ของสื่อ ดิจิตอลนิวมีเดีย ผมก็ขอบพระคุณพระเป็นเจ้า และพระสันตะปาปาองค์ปัจจุบัน ที่ให้ความสำคัญกับการทำงานสื่อในยุคปัจจุบัน เนื้อหา ก็คงไปอ่านได้ มีข้อคิดหลายๆ อย่างที่น่าสนใจมาก

บรรดาผู้อ่านอุดมคติหรือผู้สนใจที่เป็นผู้สูงอายุจะเข้าถึงสื่อสมัยใหม่ได้อย่างไร

ผมว่าไม่ยากนะ บางทีเรามองว่าสื่อยุคใหม่ หรือเทคโนโลยีเป็นเรื่องที่ยากสำหรับคนสูงอายุ ผมมีตัวอย่างง่ายๆ เมื่ออาทิตย์ก่อน คุณป้าของผมจะซื้อโน้ตบุ๊ก แต่เขาเห็นผมมีไอแพด เขาบอกว่า ขอไอแพดไปดูหน่อย เชื้อใหม่

ต่างประเทศในโอกาสต่างๆ ตลอด 15 ปีที่ผ่านมา
ตำแหน่งในปัจจุบัน

- Program Director, หลักสูตรปริญญาตรีการผลิตและสร้างสรรค์สื่อ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ), กลุ่มสาขาวิชาจิตรกรรมและศิลปกรรม, วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

- กรรมการอำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย

ประวัติการทำงาน และการบริการสังคม

- อาจารย์ระดับอุดมศึกษา และวิทยากรพิเศษในสถาบันการศึกษาและภาคประชาสังคม ในสาขาการสื่อสารมวลชน การผลิตและสร้างสรรค์สื่อ สื่อศึกษา

- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์
- ผู้ผลิตสื่ออิสระ
- ผู้ผลิตสื่อ UNDA-OCIC สื่อมวลชน

คาทอลิกประเทศไทย

รางวัลที่ได้รับ

- วิทยานิพนธ์ดีเด่น (ปีการศึกษา พ.ศ. 2543) สาขาการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- รางวัลสารคดีทางโทรทัศน์ดีเด่น จากเทศกาลภาพยนตร์ Niepokalanow, วอร์ซอว์, ประเทศโปแลนด์

แป้นเดียวเล่นได้ ทำได้ มันอยู่ที่เราเปิดใจ
รับหรือเปล่าข้อแรก ข้อที่สองคิดว่าน่าจะใช่
ข้อดีของช่องว่างระหว่างวัย หลานกับยาย
หรือคุณพ่อคุณแม่กับเด็ก เราต้องช่วยกัน
อย่างเช่น ความคิดอันหนึ่งที่เคยเสนอไว้
ถ้าสมมุติมีบทภาวนา หรือมีแม่กระทั่งมีสชา
หรือแม่มีกิจกรรมทางศาสนาอะไรก็ได้แล้วแต่
หลานสามารถช่วยคุณยายได้ อัดภาพ อัดเสียง
บันทึกภาพ บันทึกเสียง หรือองค์กรของ
พระศาสนาจักรคาทอลิก อย่างเช่น โครงการ
ธรรมะไครฟ์ ไม่ใช่เป็นต้นทุนอะไรที่สูง
มากนัก คนแก่ที่ไม่สามารถมาวัดได้ แต่ใจ
อยากจะมาวัด คนแก่ที่ไม่สามารถจะมา
สวดสวดสวดสวดได้ แต่เขาอยากจะมี
เพื่อนที่สวดสวดสวดสวด คนแก่ที่อยากจะมา
ร่วมกิจกรรมพลมารี สมัยก่อนเป็นเรื่อง
ยุ่งยากที่จะรวบรวมสิ่งเหล่านี้บันทึกสิ่งเหล่านี้
แต่เดี๋ยวนี้ทุกคนมีโทรศัพท์มือถือถือกดอัด
หลานไปวัดอยู่แล้วก็ให้หลานอัดบทมิสซา
หรือทางวัดอาจจะอัดรายการ เพราะทางวัด

มีลำโพงมีไมโครโฟนเรียบร้อยแล้ว ก็อัด
ในเครื่อง MP3 เครื่องละ 699 บาท 599
บาท 399 บาท และหลานหรือคนรุ่นใหม่
ก็มีหน้าที่เปิดให้คุณยายฟัง สวดสวดสวด
หรือสวดพลมารี สวดภาษาญวน ผมว่ามัน
น่ารัก คลาสสิกด้วย

แต่ที่นี้ผมคิดว่ามันอยู่ที่สองส่วน คือ
ผู้ใหญ่อาจจะต้องพยายามปรับเปลี่ยน และ
ก็ลองดู และผมไม่เชื่อว่าจะไม่สามารถ
ปรับเปลี่ยนตรงนี้ได้ เอากรณีคุณป้าของผม
เป็นตัวอย่าง อายุหกสิบสามแล้ว เกษียณแล้ว
ก็ยังสามารถปรับตรงนี้ได้ ข้อที่สองผมว่า
เป็นจุดที่สำคัญที่จะปลูกฝังเยาวชนกับคน
รุ่นเก่า มันเป็นเรื่องของครอบครัวสัมพันธ์
ที่เกิดขึ้นมาด้วย จะนำข่าวสารข้อมูลสิ่งที่ดีๆ
จากวัดไปสู่คนสูงอายุได้อย่างไร หรือแม้แต่
คนสูงอายุตามโรงพยาบาล เขาอยากได้
คนสวดสวดสวดสวดสวดสวดสวดสวดสวดสวด

คุณก็เป็นสื่อได้ แม้ไม่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ นั่นคือการสื่อด้วยตัวตน ด้วยความเชื่อ ศรัทธา
โลกยังคงหมุนวนและเปลี่ยนแปลง คำว่า ตกยุค หลุดโลก เชย ล้าหลัง อาจฟังดูน่าเสียใจ
แต่สำหรับดร.คณัย คริสธานินทร์ และดร.สิขเรศ ศิริกานต์ การมีสื่อและใช้สื่อเพื่อประกาศ
พระวาจาและความรักของพระ ถือว่าได้ทำหน้าที่โดยสมบูรณ์แล้ว

ขอบคุณเครื่องมือแสนวิเศษที่อาจจะมีข้อบกพร่องอีกมากมาย แต่ก็ทำให้เราสามารถ
ปะติดปะต่อและพบเห็นพระพักตร์ของพระเจ้าตลอดกาลทุกยุคทุกสมัย

ปีพระสงฆ์ ร่วมจาริกแสวงบุญ สู่ อาร์ส โลส ลูร์ด และรูตือบัก

ปีพระสงฆ์ระหว่าง 19 มิถุนายน 2009 ถึง 11 มิถุนายน 2010 เป็นช่วงเวลาหนึ่งที่มีกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อให้สัตบุรุษเห็นความสำคัญของพระสงฆ์ เช่น มีบทภาวนาสั้นๆ ที่เชิญชวนให้สัตบุรุษสวดให้พระสงฆ์ ซึ่งมักได้ยินเสมอๆ เมื่อมีการรับศีลมหาสนิทเสร็จตามวัดต่างๆ ส่วนกิจกรรมสำหรับพระสงฆ์นั้น ก็มีการจัดสัมมนาหรือการเข้าเฝ้าเพื่อให้พระสงฆ์ ได้พิจารณาไตร่ตรองความสำคัญของความเป็นสงฆ์ เกียรติและศักดิ์ศรีที่ได้มีส่วนร่วมในสังฆภาพของพระคริสตเจ้า

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระสงฆ์เป็นหน่วยงานที่ให้ความสำคัญแก่เรื่องนี้เป็นพิเศษ นอกเหนือจากที่ได้นำเสนอกิจกรรมต่างๆ เพื่อพระสงฆ์แล้ว ยังได้ดำริให้จัดการจาริกแสวงบุญ 3-4 ครั้ง ให้กับบรรดาพระสงฆ์ตามเวลาที่แตกต่างกัน เช่น การจาริกแสวงบุญสู่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ การจาริกแสวงบุญสู่โรมโอกาสปีดปีพระสงฆ์ และการจาริกแสวงบุญสู่อาร์ส โลส ลูร์ด และรูตือบัก ฯลฯ ทั้งนี้โดยให้คณะกรรมการฯ เพื่อพระสงฆ์แต่ละสังฆมณฑลได้ทำการประชาสัมพันธ์และพิจารณาว่า จะมีนโยบายสนับสนุนค่าเดินทางแก่พระสงฆ์มากน้อยในลักษณะใดบ้าง

คณะจาริกแสวงบุญสู่อาร์ส โลส ลูร์ด และรูตือบัก ประกอบไปด้วยพระสงฆ์จากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ 16 องค์ จากสังฆมณฑลจันทบุรี 2 องค์ พร้อมกับฆราวาสผู้ติดตามไปอีก 6 คนด้วยกัน เป็นกลุ่มทัวร์ที่มีจำนวนพอเหมาะ คล่องแคล่วต่อการเดินทาง มีชีวิตชีวา สนุกสนานเฮฮากันตลอด จึงขอแบ่งปันประสบการณ์จาริกแสวงบุญครั้งนี้ ในลักษณะเล่าสู่กันฟัง บางช่วงอาจลงรายละเอียดสักหน่อยบ้างก็ขอสรุปสั้นๆ บางตอนเป็นเรื่องราวที่ใส่ข้อคิดเล็กน้อยซึ่งอาจเป็นประสบการณ์ที่ผู้อ่านบางท่านทราบมาบ้างแล้วก็เป็นได้

กลุ่มทัวร์จาริกแสวงบุญของเราดำเนินการโดยบริษัท คาริสมา แทรเวล เซอร์วิส โดยมีเจ้าหน้าที่ 2 ท่านติดตามอำนวยความสะดวกตลอดการเดินทาง ทุกคนมีนัดหมายให้พร้อมกันที่สนามบินสุวรรณภูมิเวลา 22.00 น. ค่ำวันจันทร์ที่ 24 พฤษภาคม 2010 แต่เนื่องจากอยู่ในช่วงเวลาเคอร์ฟิว หลายคนจึงรีบไปถึงสนามบินก่อนเวลานัดหมายพอสมควร พอถึงสนามบินแต่ละคนก็ได้รับบัตรที่นั่ง เพียงแต่ต้องไปที่เคาน์เตอร์เพื่อส่งกระเป๋าที่จะต้องนำไปใส่ใต้ท้องเครื่องบินเท่านั้น ใกล้เคียงเวลาตามกำหนดการที่เครื่องจะออกเดินทาง ปรากฏว่าสายการบินไทยซึ่งกลุ่มทัวร์ของเราให้เกียรติเลือกเป็นพาหนะเหินฟ้าในครั้งนี้ เกิดใจดีแถมให้เราเดินทางได้เข้าไปอีก 1 ชั่วโมง ซึ่งสังเกตดูแล้วไม่มีใครสักคนดีใจกับความใจดีของสายการบินไทย เพราะเป็นเวลาเข้าสู่วันใหม่แล้ว ทุกคนอยากขึ้นเครื่องเข้าประจำที่และพักผ่อนหลับนอน พอออกเดินทางไปสักครู่ก็มีบริการอาหาร 1 มื้อ และเมื่อใกล้จะถึงปลายทางก็มีบริการอาหารเช้าอีก 1 มื้อ โดยใช้เวลาเดินทางทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง อย่างไรก็ตามตลอดการเดินทางทุกอย่างราบรื่นดี

เช้าวันรุ่งขึ้นเป็นวันอังคารที่ 25 พฤษภาคม ถึงสนามบินชาร์ลส์ เดอ โกล กรุงปารีส เวลา 08.49 น. เนื่องจากเวลาที่ประเทศฝรั่งเศสช้ากว่าเวลาในเมืองไทย 5 ชั่วโมง จึงทำให้

เรามาไรมากขึ้น 5 ชั่วโมง พอออกจากเครื่องต่างคนต่างรีบเร่ง เพราะทางบริษัทได้ตั๋วรถไฟด่วนไว้เวลา 10.54 น. เพื่อเดินทางไปเมืองลียง มัคคุเทศก์บอกว่าตามปกติไม่มีปัญหาเรื่องนั่งรถบัสไปสู่สถานีรถไฟด่วน TGV แต่วันนี้คงต้องลุ้นกันพอสมควร ด้านแรกที่ทำให้โล่งใจและรู้สึกพออุ่นก็คือ ด้านตรวจคนเข้าเมืองเพราะฝรั่งเศสเปลี่ยนระบบใหม่ ไม่มีการกรอกข้อมูลในบัตร เพียงแค่ยื่นหนังสือเดินทางที่มีวีซ่าฝรั่งเศสให้ เจ้าหน้าที่ก็สแกนชื่อเข้าเครื่อง เป็นอันเสร็จพิธี ที่ด่านรอกระเป๋าต้องใช้เวลาอย่างมากเพราะเที่ยวบินครั้งนี้ผู้โดยสารเต็ม 400 คน ทุกคนต่างก็ยังลุ้นอยู่ในใจ

เมื่อถึงรถบัสที่กำลังรอรับอยู่ทุกคนก็ช่วยกันนำกระเป๋าเดินทางขึ้นรถ แต่พอรถบัสเคลื่อนที่ได้สักพักหนึ่ง ทุกคนก็อดใจและหมดหวังที่จะลุ้นต่อ เพราะรถติดยาวและเขยิบทีละนิด ทุกคนทราบดีว่ารถไฟในยุโรปตรงเวลามากจะไม่มีมีการผิดเพี้ยนแม้แต่วินาทีเดียว

และก็จริงดังคาด เมื่อไปถึงสถานีรถไฟ รถเที่ยว 10.54 น. ออกไปแล้ว ทุกคนต่างต้องลากกระเป๋ากันไปอีกไกล ความหวังช่วงนั้นคือ ทำอย่างไรจึงจะได้ขึ้นรถไฟขบวนต่อไปเวลา 11.54 น. ซึ่งในขณะนั้นก็เหลือเพียงอีก 10 นาทีเท่านั้น กว่าจะมีเจ้าหน้าที่และผู้ร่วม

ทัวร์ไปเจรจาเพื่อขอเปลี่ยนตัว รถเที่ยว 11.54 น. ก็ออกไปอีกขบวนหนึ่ง

ในที่สุดก็ต้องขึ้นรถเที่ยว 12.54 น. ก่อนจะขึ้นรถเที่ยวนี้ก็วุ่นวายกันอลหม่าน เพราะไม่รู้ว่าจะขึ้นรถตู้ใด เวลาที่กระชั้นชิด หากพลาดเที่ยวนี้ไม่ทราบว่ายาวต่อไปจะเป็นเมื่อไร เรื่องราวช่วงก่อนขึ้นรถไฟทุกวินาทีเต็มไปด้วยความตื่นเต้น บางคนก็รีบนำกระเป๋าเข้าสู่ตู้ที่คิดว่าใช่ เมื่อมีเสียงบอกว่าไม่ใช่ ก็คว้ากระเป๋าลงมาอีก สุดท้ายทุกคนก็ได้นำกระเป๋าเข้าขบวนและเข้าสู่ตู้ที่ถูกต้อง เมื่อทุกคนขนกระเป๋าเข้ารถไฟด่วนแล้ว ไม่เกินนาทีรถไฟก็เคลื่อนขบวน ทุกคนโล่งใจ ต่างช่วยกันวางกระเป๋าให้เข้าที่เข้าทางและหาที่นั่งกัน บางคนก็ต้องหาที่นั่งตามบันไดชั่วคราว เพราะขึ้นรถไฟขบวนนี้โดยไม่ได้นุกตัวใหม่ ทุกคนต่างหวังไปตายเอาดาบหน้า แต่เนื่องด้วยเป็นการจาริกแสวงบุญ พระเจ้าก็มีวิธีการของพระองค์ จัดแจงให้มีผู้คนเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้ตัวรถไฟโบเคมซึ่งตามปกติเป็นโมฆะบัตรไปแล้ว แต่ก็ยังใช้ได้สำหรับรถไฟด่วนขบวนเวลา 12.54 น. ได้อย่างราบรื่นและลงตัว มีคนปรารภว่าต้องขอบคุณพระที่ไปไม่ทันเที่ยว 10.54 น. มิฉะนั้นคงจะต้องวิ่งลากกระเป๋าไปกันดับแลบอย่างแน่นอน ตรงกันข้ามพระเจ้าโปรดให้เหตุการณ์ที่ขลุกลักทำให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่มีใครบ่น ไม่มีใครต่อว่าอะไร กลับดีใจที่ได้เริ่มต้นแสวงบุญด้วยความกังวล ห่วงใย และใส่ใจกันตั้งแต่แรก

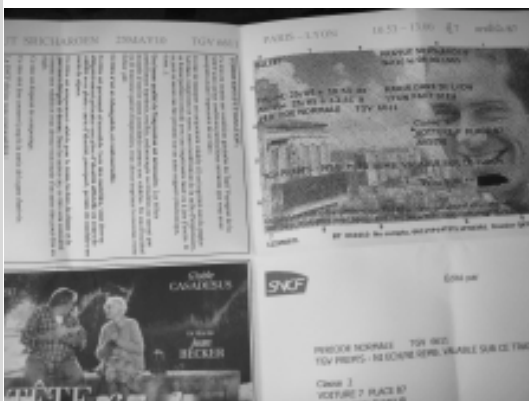

รถไฟด่วนเที่ยว 12.54 น. ใช้เวลา 2 ชั่วโมงนำคณะจาริกแสวงบุญไปสู่เมืองลืออง ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ลำดับ 2 ของประเทศฝรั่งเศสรองจากกรุงปารีส ชาวโรมันเป็นผู้สร้างขึ้นมาตั้งแต่ก่อนคริสตกาล ซึ่งองค์กรยูเนสโกได้ประกาศให้เป็นมรดกโลกทางประวัติศาสตร์ ในคริสต์ศตวรรษที่ 15 ลือองได้เข้าสู่ยุคกลางซึ่งเป็นยุคแห่งความรุ่งเรือง และได้กลายเป็นศูนย์กลางการค้าของยุโรป มีการนำผ้าไหมมาทำเป็นอุตสาหกรรมการทอผ้าไหมที่สร้างรายได้หลักให้แก่ชาวเมืองลือองเป็นอย่างมาก

เมื่อถึงสถานีรถไฟเมืองลือองแล้ว คณะทัวร์ของเราต้องเดินลากกระเป๋าไประยะหนึ่งไกลพอสมควร เพื่อขึ้นรถบัสซึ่งจะนำไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญแห่งแรก คือ เมืองอาร์ส ซึ่งมีพระวิหารของนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ เจ้าอาวาสผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งเมืองอาร์ส ผู้ที่พระศาสนจักรถือโอกาสประกาศให้เป็นปีพระสงฆ์ เนื่องด้วยเป็นปีระลึกถึง 150 ปีวันมรณภาพของท่านนักบุญ ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์สำหรับพระสงฆ์ เพราะท่านเป็นแบบอย่างแท้จริงสำหรับผู้บิบาลฝูงแกะของพระคริสตเจ้า ประวัติของท่านนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ สามารถหาอ่านได้ไม่ยาก เพราะโอกาสปีพระสงฆ์นี้ มีผู้ที่จัดทำประวัติของท่านและประชาสัมพันธ์

ทั่วๆ ไป โอกาสนี้ขอเสนอประวัติสั้นๆ ของท่านดังนี้

ท่านเกิดเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 1786 ณ เมืองคาร์คิลี ซึ่งอยู่ไม่ไกลกับเมือง ลีอง ครอบครัวของท่านเป็นชาวนา เรียนหนังสือไม่เก่ง แต่มีความเพียรสูง จนได้รับ ศิลบวชเป็นพระสงฆ์เมื่อปี ค.ศ. 1815 ได้เป็นเจ้าอาวาสที่เมืองอาร์ส ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1818 ขณะที่ท่านเดินทางไปรับตำแหน่ง เมื่อท่านเห็นหอรบวังวัดแต่ไกล ก็ได้ถูกเขาล่ง เพื่อ มอบตัวของท่านไว้กับอารักขเทวดาวัดใหม่ของท่าน ณ ที่แห่งนี้ ท่านใช้เวลาอยู่ในวัด มากกว่าอยู่ที่บ้านพักพระสงฆ์ เพราะท่านใช้เวลาเพียรภาวนาต่อหน้าผู้สืบทอดศาสนาทุกวัน และทั้งคืน เพื่อขอให้ลูกวัดของท่านกลับใจ นอกจากนั้นท่านยังได้สร้างสถานที่เลี้ยงเด็กกำพร้า เอาใจใส่คนยากจน ท่านมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันในฐานะผู้ฟังแก่บาปที่ทำให้ทุกคน หันกลับมาหาพระเจ้าและได้รับสันติสุขในจิตวิญญาณ แม้จะมีอุปสรรคมากมายเพียงใดก็ ไม่ท้อถอย ท่านยึดเอาความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ไว้อยู่ในหัวใจ จุดประสงค์เพียง อย่างเดียวในการทำงานของท่าน คือ ความรอดของวิญญาณ คำสอนและบทเทศน์ของท่าน เน้นแต่เรื่องความดีงามและความรักของพระเจ้า จิตใจของท่านมีพลังอันร้อนแรง เนื่องมาจาก ศิลมหาสนิ ท่านถึงแก่กรรมภาพเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1859 ได้รับการประกาศให้

เป็นนักบุญโดยสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 11 ในปี ค.ศ. 1925 และในโอกาสที่ สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงประกาศให้วันที่ 19 มิถุนายน ค.ศ. 2009 ถึง 11 มิถุนายน ค.ศ. 2010 เป็นปีพระสงฆ์ พระองค์ยังได้ทรงประกาศให้นักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ เป็นแบบอย่างแท้จริงสำหรับผู้อภิบาลฝูงแกะของพระคริสตเจ้าและเป็น องค์อุปถัมภ์สำหรับพระสงฆ์ด้วย

ขณะที่รลัปส์นำสู่เมืองอาร์ส พวกเราสามารถสัมผัสได้ถึงความต่ำต้อยของเมือง ยิ่งจินตนาการย้อนไปเมื่อ 150 ปีที่แล้ว ก็ยิ่งรู้สึกถึงสภาพที่น่าสงสาร เพราะเป็นหมู่บ้านที่ ถูกทอดทิ้ง อันที่จริงตามกำหนดการเดิม บริษัททัวร์ได้ติดต่อให้ถวายมิสซาบูชาขอบพระคุณ ในพระวิหาร แต่เนื่องจากไปไม่ตรงเวลาที่นัดไว้ จึงมีกลุ่มแสวงบุญอื่นกำลังถวายพิธีมิสซาอยู่ เราจึงได้ขอถวายพิธีมิสซาในที่ใหม่ ซึ่งก็โชคดีได้ห้องใต้ดิน ฝาผนังของวัดน้อยกรุด้วยไม้ บางส่วนที่ได้มาจากวัดสมัยที่ท่านนักบุญเป็นเจ้าอาวาส ประธานพิธีมิสซาวันนี้คือคุณพ่อยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ ทัตไนย์ คมกฤส ดูซิว่ากลุ่มทัวร์นี้โชคดีแค่ไหน ที่ได้คุณพ่อยอห์น เวียนเนย์

เป็นจิตตาคิบาล ตลอดเวลาการเดินทาง คุณพ่อจะเป็นผู้นำสวดตอนเช้า เพื่อขอพรจากพระเจ้าสำหรับกลุ่มทัวร์ของเราตลอด คุณพ่อเปิดเผยความในใจว่า เนื่องจากมีศาสนนามเป็นท่านนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ เคยมีความใฝ่ฝันตั้งแต่วันได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์เมื่อ 50 ปีที่แล้วว่า จะมาเยี่ยมท่านนักบุญที่เมืองอาร์สนี้ แต่ช่วงนั้นค่าใช้จ่ายสูง ยังไม่มีงบประมาณ การเดินทางก็ยากลำบาก และช่วงนั้นยังไม่มีใครเห็นความสำคัญของท่านเท่าไร ดังนั้นวันนี้ถือว่าฝันของท่านได้เป็นจริง จึงขอขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้ให้ท่านมีโอกาสมาสว่างบุญ และได้เป็นประธานถวายมิสซา ณ สถานที่ของนักบุญองค์อุปถัมภ์ของท่าน

หลังจากพิธีมิสซาจบ ก็บันทึกภาพหมู่พร้อมกันเป็นครั้งแรก แล้วนั้นแต่ละคนมีเวลา 30 นาทีเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับท่านนักบุญ บางคนก็ซื้อศาสนภัณฑ์เกี่ยวกับท่านนักบุญเพื่อนำมาฝากคนรู้จักที่เมืองไทย หรือเก็บไว้เป็นที่ระลึก บางคนก็เยี่ยมบ้านที่ท่านนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ เคยอาศัยอยู่ มีสิ่งต่างๆ ที่ท่านเคยใช้วางอยู่ตามห้องต่างๆ เช่น มีเตียงที่ท่านนอนตอนเสียชีวิต รูปภาพนักบุญต่างๆ ที่ท่านให้ความเคารพนับถือ บางคนก็ไปเยี่ยมวัดซึ่งระบุว่าหัวใจของท่านถูกเก็บรักษาซึ่งบรรจุอยู่ในรัศมีที่ประดิษฐานไว้อยู่เหนือพระแท่น

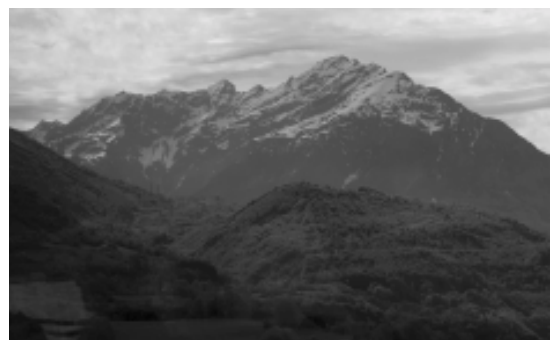

หลังจากที่ได้มีโอกาสกับการแสวงบุญที่เมืองอาร์สแล้ว รถบัสก็พาเราไปสู่เมืองเกรอนอบอันเป็นเมืองที่อยู่บริเวณเริ่มต้นเทือกเขาแอลป์ในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งทอดยาวสู่ประเทศอิตาลีและสวิตเซอร์แลนด์ ได้ชมทิวทัศน์ตามเส้นทางและที่อยู่เบื้องหน้า บางแห่งก็มีบ้านอยู่กลางทุ่ง มีภูเขาแอลป์เป็นภูมิหลัง ทุกคนรู้สึกจิตใจปลอดโปร่ง เดินทางอย่างสบายใจไม่มีอะไรกดดันเหมือนช่วงเช้าที่เต็มไปด้วยความรีบเร่งและกังวลใจ เมืองเกรอนอบยังเป็นเมืองแห่งมหาวิทยาลัย เมืองอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเมืองอุตสาหกรรมนิวเคลียร์ ถึงโรงแรมโนโวเทล เวลาประมาณ 19.30 น. แต่ละคนรับบุญเจ้านำกระเป๋าเข้าสู่ห้องนอนพร้อมกับมินิคัดหมายทานอาหารเย็นเวลา 20.00 น. เนื่องจากทุกคนเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางบริเวณโรงแรมก็สังคีตเจียบติแถมยังมีทิวทัศน์งดงามล้อมรอบ ทุกคนจึงตัดสินใจเข้านอนแต่หัวค่ำ เพื่อออมแรงไว้สำหรับวันต่อไป

ทุกคนตื่นขึ้นด้วยความสดชื่นแบบสบายๆ ไร้กังวล ตามนัดหมาย 6-7-8 ในเช้าวันพุธที่ 26 พฤษภาคม แต่มีหลายห้องตื่นก่อนเวลา นอนไม่ค่อยหลับ ซึ่งมาทราบในเช้า

วันนี้ว่า บางคนต้องนำเสื้อผ้าจากกระเป๋าออกมาหมด เพราะว่ากระเป๋าเป้ก็มีน้ำซึมเข้าไป ทำให้เสื้อผ้าเปียกชื้น เข้าใจว่ากระเป๋าจะโดนฝนช่วงขนกระเป๋าขึ้นเครื่องที่สุวรรณภูมิ กระเป๋าของใครทำด้วยผ้าก็จะโดนหนักหน่อย ต้องนำเสื้อผ้าขึ้นมาผึ่งในห้องเป็นการใหญ่ บางคนก็ขอยืมเตารีดจากโรงแรมมารีด ความที่ไม่ได้รีดมานานกะความร้อนไม่ถูก เสื้อผ้าใหม่ติดกับเตารีด เป็นอันว่าต้องโยนทิ้งไปอย่างน่าเสียดาย

อาหารเช้าวันนี้เป็นสไตล์ยุโรป จะขาดก็แต่ไข่ ทุกคนทานกันอย่างสบายใจ เพราะได้พักผ่อนกันยาว พร้อมที่จะออกเดินทางอย่างไร้ความกังวลและกดดัน ตรงกันข้ามกับวันที่ผ่านมา เนื่องจากทุกคนพร้อมเพรียงกันก่อนเวลา ล้อรถจึงเคลื่อนออกจากโรงแรมโนโวเทล ก่อน 08.00 น. เช้านี้รถบัสนำผู้จาริกแสวงบุญสู่เมืองโลส์ ระหว่างทางทุกคนต่างก็ได้ชื่นชมทิวทัศน์งดงามในลักษณะต่างๆ ที่หาชมได้ยาก ทิวทัศน์ที่สวยงามจะประกอบด้วยเทือกเขาแอลป์เป็นหลัก เริ่มต้นด้วยเวลาอยู่บนพื้นราบจะเห็นภูเขาแอลป์อยู่เบื้องหน้า บางครั้งก็เป็นเนินเขาที่ชันๆ กัน บางเวลาเป็นเนินที่มีหินพร้อมกับความเขียวของป่า บางช่วงก็เป็นภูเขาที่มีหิมะคงค้างอยู่ ทำให้เทือกเขามีเสน่ห์ชวนมองเป็นอย่างยิ่ง บางตอนก็เห็นทุ่งราบกว้างใหญ่มีบ้าน 2-3 หลัง หรือหมู่บ้านอยู่กลางทุ่ง โดยมีเทือกภูเขาแอลป์เป็นภูมิหลังรองรับอย่างลงตัว

ขณะที่รถบัสได้ขึ้นเขาเพื่อนำไปสู่เมืองโลส์ ก็พบทิวทัศน์อีกประเภทหนึ่ง โดยมีภูเขาแอลป์เป็นองค์ประกอบอยู่ด้านขวามือ บางเวลาทางซ้ายมือจะพบภาพเนินเขาขณะที่รถกำลังวิ่งผ่าน ส่วนทางขวามือก็จะเห็นภูเขาแอลป์ในท่าเลต่างๆ กัน เช่น มีทุ่งราบอยู่ด้านหน้า เป็นทุ่งหญ้าต่ำสูงตามธรรมชาติ มีบ้านอยู่เป็นหย่อมๆ ที่ใดที่มีหมู่บ้านซึ่งไม่ใหญ่นัก ก็จะมีวัดอยู่ท่ามกลางหมู่บ้าน

บางช่วงได้เห็นทิวทัศน์ที่มีทุ่งราบกว้าง มีทะเลสาบอยู่ตรงกลางหุบเขา มีน้ำที่สะท้อนภาพทิวทัศน์อันงดงามรอบด้าน ไกลออกไปมีภาพเทือกเขาอยู่ห่างกันในรูปทรงต่างๆ เป็นภาพที่ธรรมชาติกลมกลืนกันอย่างอธิบายได้ยากทีเดียว

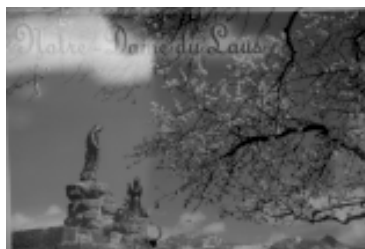
ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง รถบัสก็พาพวกเรามาถึงวัดแม่พระแห่งโลส์ ก่อนจะถึงวัดมีผู้อ่านประวัติความเป็นมาของการประจักษ์แม่พระแห่งโลส์ให้ฟัง เพื่อผู้ร่วมจาริกแสวงบุญจะได้รู้จักและเยี่ยมชมสถานที่ดังกล่าวอย่างมีความหมายและเกิดผล

โลส์เป็นสถานที่ที่พระแม่ทรงประจักษ์ แก่เด็กหญิงเลียงแคะซึ่งมีชื่อว่า เบอนัวต

ระหว่างปี ค.ศ. 1664-1718 ในช่วงเวลา 54 ปีนั้น พระแม่ได้ประจักษ์มาประมาณ 2,500 ครั้ง เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยขอให้สร้างวัดและบ้านพักพระสงฆ์ เพราะจะมีผู้คนกลับใจเป็นจำนวนมาก และเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 พระศาสนจักรได้ประกาศให้ภคินี เบอนัวต รังกือเรล เป็นนักบุญ มีผู้จาริกแสวงบุญมายังวัดแม่พระแห่งโลส์มากขึ้นทุกปี หลายคนหายป่วยเพราะความเชื่อ และอาศัยน้ำมันจากตะเกียงที่หน้าพระแท่นในวัด ทาบริเวณที่ป่วยเป็นโรค ตามที่พระแม่ได้กล่าวไว้กับเบอนัวต ผู้ป่วยก็ได้รับการรักษาให้หายทันทีที่รดบัสจอด ทุกคนก็กระวีกระวาดไปชำระตัวให้หมดทุกข์ทางกาย ขณะที่เดินไปยังวิหารวัดแม่พระแห่งโลส์ ต่างก็หยุดบันทึกภาพตามอริยาศัย เนื่องจากมีกลุ่มแสวงบุญกลุ่มหนึ่ง กำลังถวายพิธีมิสซาในวัด

คณะจาริกแสวงบุญจึงได้ติดต่อขอถวายมิสซาที่วัดน้อยแห่งบรรดาทูตสวรรค์ ซึ่งสามารถรองรับจำนวนผู้แสวงบุญของเราได้พอดี ไม่รู้สึกอึดอัดดังเช่นวันที่ผ่านมา ซึ่งต้องถวายมิสซาภายในห้องใต้ดินที่ค่อนข้างคับแคบ ประทานพิธีมิสซาวันนี้ คือ **คุณพ่อศรีปราชญ์ ผิวเกลี้ยง**

หลังจากพิธีมิสซาแล้ว แต่ละคนต่างก็ใช้เวลาส่วนตัวแสวงบุญตามสถานที่ต่างๆ ในบริเวณวัดพร้อมกับบันทึกภาพไว้เป็นที่ระลึก เวลา 11.30 น. คณะทัวร์ของเราก็รับประทาน

อาหารเที่ยงที่ทางบริษัททัวร์ได้ติดต่อทางวัดไว้ล่วงหน้า เป็นอาหารเที่ยงที่ทานกันได้อย่างเอร็ดอร่อยกันทั่วหน้า

จุดหมายปลายทางวันนี้ คือ อวีญอง ซึ่งจะพักแรมกันที่นั่นหนึ่งคืน ดังนั้น หลังจากทานอาหารเที่ยงแล้ว รถบัสก็พาพวกเราสู่เมืองอวีญองซึ่งเป็นเมืองในยุคกลางที่สวยงาม ตั้งอยู่บนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโรห์น ผู้ที่ศึกษาหรืออ่านประวัติศาสตร์พระศาสนจักร ย่อมทราบดีว่าเป็นเมืองที่สมเด็จพระสันตะปาปาเคลเมนต์ ที่ 5 ได้เสด็จหนีความวุ่นวายทางการเมืองมาประทับที่เมืองแห่งนี้ ระหว่างปี ค.ศ. 1309-1377 ณ ที่นี้ไม่ขอลงรายละเอียดผู้ใดอยากรู้เพิ่มเติมคงหาอ่านได้

ขณะที่เข้าสู่เมืองอวีญอง เป็นเวลา 17.39 น. มีรถแน่นถนนทำให้ต้องใช้เวลาพอสมควรที่สุดรถบัสนำคณะทัวร์มาจอดอยู่บริเวณเมืองอวีญอง ซึ่งเป็นเมืองที่มีกำแพงเก่าล้อมรอบเป็นที่ตั้งของพระราชวังพระสันตะปาปาที่ก่อสร้างด้วยศิลปะแบบโกธิค ซึ่งมีพระสันตะปาปา

7 พระองค์เคยใช้พระราชวังนี้พักอาศัย พระสันตะปาปาหลายพระองค์ได้ทรงสร้างและต่อเติมพระราชวังบางส่วนให้เป็นเสมือนป้อมปราการเพื่อป้องกันพวกที่มาเบียดเบียน

หลังจากชมภายในพระราชวังแล้ว ก็ชมสะพานปอง คาวิญอง ที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ สร้างขึ้นในศตวรรษที่ 12 โดยใช้ชื่อว่า “เลอ ปอง แชนค์ เบอเนอเซ” ต่อมาสะพานได้ถูกทำลายลงโดยพระเจ้าหลุยส์ ที่ 14 และแม้จะทำการบูรณะหลายครั้ง แต่ก็ประสบภavnน้ำท่วม ทำให้ปัจจุบันยังคงเป็นสะพานที่สร้างยังไม่เสร็จ ทางรัฐบาลต้องการเก็บไว้เป็นที่ระลึกในสภาพเช่นนี้ซึ่งก็ถูกเก็บไปอีกแบบหนึ่ง กลายเป็นสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวเยี่ยมชม และบันทึกภาพไว้เป็นที่ระลึกกันมากมาย

เสร็จจากการเยี่ยมชมพระราชวังและสะพานประวัติศาสตร์แล้ว คณะทัวร์ก็เข้าสู่ที่พัก ณ โรงแรมโนโวเทล อาวิญอง สวิต ซึ่งตั้งอยู่ในทำเลที่แตกต่างจากโรงแรมโนโวเทลเกรอนอบ อย่างสิ้นเชิง เมื่อทุกคนนำข้าวของเข้าห้องพักแล้ว ก็นัดหมายกันทานอาหารเย็นเวลา 20.00 น. ทานอาหารเย็นเสร็จ ต่างก็เข้านอนเพื่อสะสมพลังไว้สำหรับนั่งรถในวันรุ่งขึ้นซึ่งต้องใช้เวลาเกือบทั้งวัน

ช่วงที่เยี่ยมชมพระราชวังพระสันตะปาปาที่เมืองอาวิญอง ทำให้ได้ไต่รถลงถึงความยุ่งยากลำบากของพระศาสนจักรที่มีเรื่องการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความวุ่นวาย

ระสำระสาย ทำท่าชวนเซ แต่พระศาสนจักรมิใช่สถาบันที่ตั้งขึ้นโดยมนุษย์ และดำเนินการโดยมนุษย์เท่านั้น พออยู่ในสัปดาห์ที่เพิ่งสมโภชพระจิตเจ้าในวันอาทิตย์ที่ผ่านมา ทำให้ตระหนักดีว่าเป็นพระเยซูเจ้าเองที่ได้ทรงตั้งพระศาสนจักรขึ้น แม้พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งให้มนุษย์ทำหน้าที่ปกครองแทนพระองค์ คือพระสันตะปาปา ซึ่งอาจมีความเข้าใจผิด บกพร่อง แต่เราก็ต้องไม่ลืมว่าบุคคลที่กำลังนำพระศาสนจักรและโลกมนุษย์ในปัจจุบันไปสู่ความรอดพ้นที่สมบูรณ์แท้จริงคือพระจิตเจ้านั่นเอง ดังที่เราได้ประกาศยืนยันในบทข้าพเจ้าเชื่อถึงพระเป็นเจ้าว่า “ข้าพเจ้าเชื่อในพระจิต พระเจ้าผู้ทรงบันดาลชีวิต ทรงเนื่องมาจากพระบิดาและพระบุตร”

วันหยุดสัปดาห์ที่ 27 พฤษภาคม เป็นวันที่ 5 ของการเดินทาง ทุกคนตื่นแต่เช้าด้วยความแจ่มใส แต่ต้องมาสะดุดกับอาหารมื้อเช้า ซึ่งผู้จัดอาหารทางโรงแรมเข้าใจผิดจัดอาหารมื้อเช้าแบบคอนทิเนนเทิลขนานแท้ให้ พระสงฆ์หลายองค์ได้มีโอกาสนย้อนกลับไปที่คิดถึงอดีต สมัยที่มีผู้ถามว่าจะรับอาหารเช้าแบบคอนทิเนนเทิล หรือแบบอเมริกันเบรคฟาส

ส่วนใหญ่ยังจำได้ว่าแบบคอนทิแนนท์ลันเป็นระดับทวีปเซียวนา อเมริกาเป็นเพียงแค่ระดับประเทศเท่านั้น ว่าแล้วก็ส่งแบบคอนทิแนนท์ลันไป การส่งครั้งนั้นทำให้จดจำกันมานาน และเช้าวันนั้นก็เจอแบบของแท้และแน่นอนอีกครั้ง แต่ในที่สุดเมื่อทำความเข้าใจกันถูกต้องแล้ว ก็ได้ทานทั้งสองแบบคือ เริ่มต้นด้วยแบบคอนทิแนนท์ลัน และจบท้ายด้วยแบบอเมริกันเบอร์ฟิส นับว่าเก๋ทีเดียว บอกแล้วว่าทัวร์จาริกแสวงบุญครั้งนี้มีความหลากหลายมากมายทีเดียว

การเดินทางวันนี้ ใช้เวลาเกือบทั้งวันกว่าจะถึงเมืองลัวร์ด์ โซเฟอร์รถบัสเสนอให้แวะเมืองคาร์กัสซอน และทานอาหารเที่ยงซึ่งเป็นอาหารชุดพิเศษของคนที่นี่ เริ่มต้นด้วยผักสลัดขามเบือเริ่ม และตามด้วย ถั่ว แป้ง เนื้อหมูสามชั้น 1 ชิ้น ขาเป็ด 1 ขา และไส้กรอก 1 ท่อน ใส่หม้ออบให้สุก และนำมาบริการ พวกเราส่วนใหญ่ไม่ชำนาญกับอาหารประเภทนี้ ต่างคนต่างทานพออิ่ม และคาดหวังว่ามื้อเย็นที่เมืองลัวร์ด์น่าจะมีอาหารที่คุ้นมากกว่า

ระหว่างการเดินทางทั้งในภาคเช้าและภาคบ่าย ส่วนใหญ่รถไฟจะนำผ่านเนินเขา ป่าโปร่งและป่าละเมาะ มีต้นไม้และต้นหญ้าที่เขียวชอุ่ม สะอาดและเขียวระรื่นตา แต่ในช่วงที่เดินทางไปเกรอนอบและจากเกรอนอบไปโลส์ไม่ได้ เพราะทิวทัศน์สวยงามผิดกันไกล

ถึงเมืองลัวร์ด์เวลาประมาณ 18.00 น. ทุกคนเข้าที่พัก ณ โรงแรมโซลิจูด ซึ่งเดินเพียง 15 นาทีจากที่นั่นก็ถึงถ้าที่แม่พระประจักษ์ เนื่องจากทานอาหารเวลา 20.00 น. มีหลายคน

ในขณะทัวร์ชุดนี้ซึ่งเพิ่งไปลัวร์ด์เป็นครั้งแรก จึงรีบไปเยี่ยมและคารวะพระแม่ที่ถ้ำ พร้อมกับไปดื่มน้ำที่มาจากแอ่งน้ำพุ

ซึ่งแม่พระบอกให้นักบุญแบร์นาแด้ใช้มือขุดดิน ซึ่งตั้งแต่นั้นมาน้ำก็ไหลออกมาอย่างต่อเนื่องไม่เคยหยุด ทุกคนทั้งดื่มและล้างหน้าล้างตาด้วยน้ำนั้น เมื่อได้เวลาทานอาหารเย็น ทุกคนพร้อมหน้ากัน หลังทานอาหารแล้ว บางคนก็ไปร่วมพิธีแห่โคมไฟถวายเกียรติแด่แม่พระ บางคนก็เริ่มเข้าร้านดูศาสนภัณฑ์ที่จะซื้อไปฝากพี่น้องที่เมืองไทย

ก่อนพิธีแห่โคมประมาณ 15 นาที ผู้จาริกแสวงบุญตามโรงแรมต่างๆ เริ่มทยอยมา กันที่ละกลุ่ม จนกระทั่งลานแห่พระรูปเต็มไปด้วยผู้คน คำกล่าวนี้อธิบายว่ามีผู้จาริกแสวงบุญมาก ระดับปานกลาง

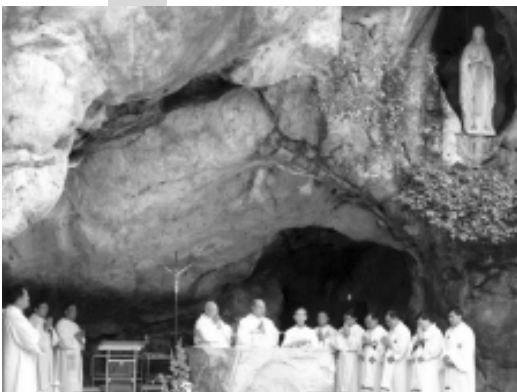
เมื่อถึงเวลากำหนด พิธีเริ่มต้นด้วยบทเกรโด (ข้าพเจ้าเชื่อ) เป็นเพลงเกรโกเรียนที่มีทำนอง ซึ่งรู้จักกันดี ผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปจะร้องเพลงนี้ได้ ยิ่งรู้ความหมายของแต่ละคำที่ร้อง ยิ่งซาบซึ้งมากขึ้น จะสัมผัสได้ถึงความเป็นคาทอลิก ที่หมายถึงพระศาสนจักรสากล อีกทั้งได้ประกาศพร้อมกับผู้คนทุกชาติทุกภาษาที่มาจากทั่วโลกว่า ทุกคนเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว

และอยู่ในพระศาสนจักรเดียวกัน ความเป็นหนึ่งเดียวในความต่างปรากฏออกมาอย่างชัดเจน แบบที่สัมผัสได้ทีเดียว หลังจากยืนยันความเชื่อด้วยบทเกรโดแล้วก็เริ่มสวดสายประคำ โดยทุกๆ 10 เม็ดจะเริ่มด้นด้วยบทข้าแต่พระบิดาเป็นภาษาละติน ห้าเม็ดแรกสวดเป็นภาษาหนึ่ง และอีกห้าเม็ดเป็นอีกภาษาหนึ่ง ดังนั้นในการสวดสายประคำ 50 เม็ด จึงมี 10 ภาษา เสียดยที่ในเย็นวันดังกล่าว กลุ่มจาริกแสวงบุญของเราไม่ได้ส่งความจำนงว่าเรามีความประสงค์จะสวดเป็นภาษาไทยกับเขาด้วย ดังนั้นคำคั้นนั้นจึงไม่มีสวดบทวันทามาริอาเป็นภาษาไทย และไม่มีภาษาทางเอเชียด้วย เพราะผู้จาริกแสวงบุญส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรป

หลังจากพิธีแห่โคมแล้ว ต่างก็แยกย้ายกันไปพักผ่อนหลับนอน เพราะวันรุ่งขึ้นกลุ่มจาริกแสวงบุญจากเมืองไทยจะได้ร่วมถวายมิสซาที่ถ้ำแม่พระประจักษ์ ตามที่บริษัททัวร์ได้ติดต่อไว้

วันศุกร์ที่ 28 พฤษภาคม ทุกคนต้องตื่นแต่เช้า เพราะมีกำหนดการให้ถวายมิสซาเวลา 06.00 น. อากาศเช้าวันนี้เย็น และค่อนข้างมีดครึ้ม เมื่อไปถึงถ้ำ ก็มีผู้แสวงบุญกลุ่มหนึ่งกำลังร่วมถวายมิสซาอยู่แล้ว ส่วนพวกเราจากเมืองไทยก็เตรียมพร้อม เพราะจะต้องเริ่มและจบตรงเวลา เนื่องด้วยมีกลุ่มอื่นรอคิวอยู่ ประทานมิสซาวันนี้คือ**คุณพ่อเฉลิม กิจมงคล**

ก่อนกำหนดเวลา 15 นาที นายจาริกก็ชักซ้อมความเข้าใจเรื่องกติกานั้นว่า ห้ามพระสงฆ์ผู้ร่วมถวายมิสซาถือกล้องถ่ายรูป และขอให้ถวายมิสซาตามเวลาที่กำหนด พร้อมทั้ง

บอกว่าจะมีการถ่ายทอดพิธีมิสซาทางอินเตอร์เน็ตไปทั่วโลก ทันทีที่ได้กำหนดเวลา พระสงฆ์จากเมืองไทยก็เคลื่อนขบวนเข้าสู่บริเวณพระแท่น ณ ถ้ำแม่พระประจักษ์ โดยมีกลุ่มฆราวาสอยู่ด้านหน้าที่รอข้างนอก พร้อมกับกลุ่มจาริกแสวงบุญจากที่อื่นร่วมด้วย พิธีมิสซาวันนี้เป็นพิธีมิสซาฉลองพระแม่ประจักษ์ที่เมืองลูร์ด

บทภาวนา และบทอ่านพระวาจาของพระเจ้าก็เป็นของวันฉลองพระแม่ ประทานในพิธีให้ข้อคิดจากพระวาจาพระเจ้าว่า สตรีท่านแรกในประวัติศาสตร์แห่งความรอด คือ เธอได้ตอบปฏิเสธพระเจ้า อันมีผลทำให้มนุษยชาติต้องออกนอกแผนการของพระเจ้า แต่สตรีท่านที่สองคือ พระแม่มาริอา ได้ตอบรับที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า ผลที่ตามมาคือมนุษยชาติทั้งปวงได้รับการคืนดีกับพระเจ้า เข้าสู่แผนการแห่งความรอดพ้นของพระเจ้าดังเดิม โอกาสที่มาจาริกแสวงบุญ ณ ถ้ำแม่พระประจักษ์ ในปีพระสงฆ์นี้ ขอเชิญชวนให้พระสงฆ์ได้พิจารณาถึงการตอบรับของตนที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าร่วมกัน พร้อมทั้ง

สร้างความตระหนักว่า การตอบรับหรือไม่ตอบรับต่อพระประสงค์ของพระเจ้า นอกจากจะมีผลต่อชีวิตของตนเองแล้วยังมีผลดีหรือผลเสียต่อชีวิตของบุคคลอื่นที่พระสงฆ์มีหน้าที่ให้การอภิบาลดูแลด้วย ระหว่างพิธีมิสซาบรรดาผู้จาริกแสวงบุญได้ภาวนาให้พี่น้องคริสตชนในเมืองไทย โดยเฉพาะแก่สถานการณ์ในประเทศไทย เพื่อขอพระแม่ได้วิงวอนพระเจ้าได้ประทานพระพรแก่ชาวไทยทุกคนเป็นพิเศษ หลังจากถวายพิธีมิสซาจบ ต่างคนต่างก็ใช้เวลาอยู่กับแม่พระสักพักหนึ่ง แล้วนั้นก็กลับโรงแรมทานอาหารเช้า

หลังอาหารเช้า มีฝนโปรยลงมาเล็กน้อย อากาศเย็น ทำให้ไม่อยากออกจากบ้าน แต่เนื่องจากมีเวลาอยู่ลอร์ดเพียงวันเดียว เราจึงปฏิบัติตามกำหนดการที่วางไว้ กล่าวคือ ไปแสวงบุญ ณ สถานที่ที่ท่านักบุญแบร์นาแดตเคยดำเนินชีวิตแห่งแรก คือ ณ วัดที่ท่านได้รับศีลมหาสนิทครั้งแรก ซึ่งขณะนี้มีซิสเตอร์คณะหนึ่งให้ความดูแลเอาใจใส่ เป็นสถานที่ไกลจากบริเวณที่พัก ใช้เวลาเดินเท้าประมาณครึ่งชั่วโมงเศษ

เนื่องจากไม่ได้เดินกันไกลๆ หลายวัน แลผมมีฝนตกและต้องเดินขึ้นเนิน จึงเหน็ดเหนื่อยพอสมควร แต่เนื่องจากการแสวงบุญ เลยถือเป็นส่วนหนึ่งของการทำบุญร่วมไปด้วย หลังจากนั้นได้ไปแสวงบุญ ณ สถานที่ที่ท่านักบุญได้รับศีลล้างบาป มีเอกสารบันทึกข้อมูลวันล้างบาปของท่านถ่ายสำเนาขยายใหญ่ให้ได้ชมด้วย

แล้วนั้น ก็ไปเยี่ยมคุกเก่าซึ่งเคยเป็นที่อยู่ของครอบครัวของท่านักบุญ ในช่วงที่ครอบครัวของท่านยากจน ทางเราได้จัดให้ครอบครัวท่านไปอาศัยที่คุก การแสวงบุญภาคเช้าจบลงด้วยการเยี่ยมบ้านเกิดของท่าน มีภาพ มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในสมัยของท่านวางไว้ให้ชม

เมื่อมาถึงบริเวณครัว ก็มีบันทึกไว้ว่าในครัวแห่งนี้เอง ที่สมาชิกครอบครัวชูบิรุสได้ใช้ชีวิตร่วมกันเป็นประจำ เป็นสถานที่สำหรับต้อนรับแขก และสำหรับภาวนาร่วมกัน เลยทำให้นึกถึงคำว่า “ครอบครัว” ในภาษาไทย ซึ่งไม่ทราบว่าเป็นใครที่คิดค้นคำขึ้นมา โดยส่วนตัวแล้ว คิดว่าคำว่าครัวนั้นมีความหมายดี เพราะคนไทยเรามักอยู่ที่ครัวเป็นส่วนใหญ่ เวลาเตรียมอาหารไทยแต่ละครั้ง ต้องการการมีส่วนร่วมจากทุกคน ต้องหันเนื้อหันผัก ต้องขูดมะพร้าว ต้องตำพริกไทย ต้องทุบตะไคร้ ต้องโขลกน้ำพริก ฯลฯ ทุกคนช่วยกันคนละไม้คนละมือ เมื่อถึงเวลาทานอาหารทุกคนก็พร้อมหน้ากัน มีใช้ทานอาหารเท่านั้น แต่ทานผลิตภัณฑ์ของการมีส่วนร่วมในการจัดหาและปรุงอาหาร โดยมีแม่เป็นหัวเรือใหญ่ ยามที่มี

แขกมาเยี่ยม ก็ร่วมวงกับทุกคนในครอบครัวด้วย ทานเสร็จแล้วทุกคนต่างก็มีหน้าที่เก็บกวาด ล้างจานชาม ชีวิตคนไทยเป็นชีวิตที่เหมือนกับเอาครัวมาครอบทุกๆ คนไว้ตลอดเวลา มิน่าเล่าจึงเรียกว่า “ครอบครัว”

หลังอาหารเที่ยง มีนัดกันไปเดินรูป 14 ภาค เวลา 14.00 น. ซึ่งมีสถานที่เฉพาะอยู่บนเนินเขาบริเวณหลังถ้ำแม่พระประจักษ์ กว่าจะเดินขึ้นเนินไปถึงสถานที่เดินรูป เล่นเอาหลายคนหอบเมื่อไปถึงที่ คนก่อสร้างก็ก่อสร้างเสียงสั่นเครือ ไม่ใช่เพราะขาบซึ่ง แต่เป็นเพราะเหนื่อยต่างหาก

ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำสวด และนำร้องเพลงกันอย่างทั่วถ้วน เดี่ยวนี้การเดินทางทางเขนหลายแห่งจะจบลง ณ สถานที่ 15 เป็นสถานที่ที่รำพึงถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า ซึ่งทำให้มีความรู้สึกดีและมีความหวัง เพราะเราเคยจบการเดินรูป ณ สถานที่ 14 ซึ่งระลึกถึงพระเยซูเจ้าถูกฝังไว้ในพระคูหา ทำให้รู้สึกว่าเราเป็นผู้แพ้อพร้อมกับพระเยซูเจ้า การจบการเดินทางทางเขนที่ลงท้ายด้วยการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า ทำให้รู้สึกว่าเราเป็นผู้ชนะ และมีชีวิตใหม่พร้อมกับพระองค์

หลังจากเดินทางทางเขนแล้ว ต่างก็แยกย้ายกัน บางคนก็ถือโอกาสไปเยี่ยมพระวิหาร

เมืองลูร์ด ซึ่งประกอบด้วยวัด 3 ชั้น มีผู้คนเดินเข้าเดินออก เพื่อร่วมถวายมิสซา หรือภาวนา เป็นการส่วนตัวตลอดเวลา บางคนก็ไปแสวงบุญที่วัดใต้ดิน ซึ่งมีชื่อนักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 10 เป็นวัดที่มีสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ กว้างใหญ่ไพศาล เปิดใช้ในหน้าหนาวหรือหน้าฝน เวลาที่มีหิมะและฝน ซึ่งไม่สะดวกที่จะชุมนุมกันกลางแจ้งเมื่อมีผู้คนจำนวนมาก นอกนั้นยังเปิดใช้ในช่วงบ่ายของทุกวัน เมื่อมีการแห่ถวายเกียรติแด่ศีลมหาสนิท ขบวนแห่จะไปจบลงที่วัดใต้ดินนี้ ซึ่งจะมีการประดิษฐานศีลมหาสนิทไว้เพื่อให้ผู้ร่วมจาริกแสวงบุญได้ใช้เวลาอยู่กับพระเยซูเจ้าตามลำพัง

ช่วงเวลาตอนเย็น ผู้จาริกแสวงบุญกลุ่มเรา ต่างแยกย้ายกันไปกระทำกิจศรัทธาต่างๆ บางท่านก็ถือโอกาสไปอาบน้ำที่มาจากถ้ำแม่ประจักษ์ ซึ่งมีจัดแยกไว้สำหรับผู้ที่ต้องการมีประสบการณ์ บางท่านก็ถือโอกาสนั่งสงบและภาวนาที่หน้าถ้ำ บางท่านก็ไปซื้อศาสนภัณฑ์ต่างๆ เพิ่มเติม เพื่อติดไม้ติดมือมาฝากพี่น้องเมืองไทย

บางท่านก็ซื้อภาชนะที่เป็นขวดขนาดต่างๆ เพื่อเตรียมบรรจุน้ำจากถ้ำแม่พระติดตัว

กลับบ้าน เพราะมีหลายคนที่มีความเชื่อและใช้น้ำดังกล่าวนี้ ได้รับความช่วยเหลือจากพระแม่โดยเฉพาะได้รับการรักษาให้หายจากการเจ็บไข้ได้ป่วยด้านร่างกายและด้านจิตใจ

ถึงเวลาทานอาหารค่ำ ทุกคนพร้อมกันที่โรงแรมรับประทานอาหารพร้อมกัน ทางบริษัททัวร์รู้จักกับผู้รับผิดชอบงานที่โรงแรมนี้ดี ติดต่อให้หุงข้าวให้ แยมมีไข่เจียว และใส่กรอกทอดเป็นกับข้าว เมื่อนำมาทานกับน้ำพริกป่น พร้อมกับน้ำปลาจากเมืองไทยแล้ว ก็ทำให้เจริญอาหารไปตามๆ กัน หลังจากอาหารค่ำแล้ว หลายคนยังแอบไปร่วมขบวนแห่โคม และถือโอกาสไปรำลาพระแม่เป็นการส่วนตัวที่ถ้ำแม่พระ เมื่อได้เวลาอันควรแล้วทุกคนก็แยกย้ายกันไปนอน เตรียมตื่นนอนตั้งแต่เช้าในวันรุ่งขึ้น

รุ่งอรุณวันเสาร์ที่ 29 พฤษภาคม ทุกคนต้องตื่นเช้าเล็กน้อย เพื่อจะได้ทานอาหารเช้าที่โรงแรม หลังจากนั้นรถบัสก็พาพวกเราพร้อมกับกระเป๋าไปสถานีรถไฟ เพื่อเดินทางสู่กรุงปารีส โดยรถไฟด่วน TGV ขบวนที่ 8527 ทุกคนอย่างดำเนินไปอย่างราบรื่นลงตัว ไม่ต้องเร่งรีบ สบายๆ มีเวลารอรถไฟนานพอสมควร

กลุ่มจาริกแสวงบุญแบ่งออกเป็นสามกลุ่มย่อย ตามที่นั่งรถไฟและตู้ที่บริษัททัวร์จัดเตรียมให้ รถไฟด่วนใช้เวลาทั้งหมด 6 ชั่วโมง ระหว่าง 6 ชั่วโมงนั้น ช่วงแรก ดูเหมือนนาน

แต่สักพักหนึ่งกลุ่มต่างๆ ก็มารวมเป็นหนึ่งเดียวกัน สนทนากันสนุกสนานเฮฮา จนกระทั่งผู้เดินทางในตู้เดียวกัน เหล่าตามองกลุ่มเรากันหลายครั้ง แต่ในที่สุดพวกเขาก็เกิดความเคยชิน มิได้ต่อว่าแต่ประการใด ประมาณ 12.00 น. ทางบริษัททัวร์ก็นำแซนด์วิชขนาดยักษ์มาบริการให้คนละ 2 ชิ้น ส่วนใหญ่ทานได้คนละชิ้น เพราะชิ้นใหญ่จริงๆ ขณะที่ทานแซนด์วิชกัน บางคนก็ดูนาฬิกาพร้อมกับดูแผนที่ และมีความรู้สึกว่ารรถไฟยังไม่ถึงกรุงปารีสตามเวลาแน่นอน ซึ่งหมายถึงว่ากำหนดการอื่นๆ ก็ต้องขยับเวลาที่จะอยู่ในกรุงปารีสให้สั้นลงอีก ในที่สุดรถไฟด่วนก็ด่วนสมชื่อสามารถนำเรามาถึงกรุงปารีสที่สถานีรถไฟมอนด์ปาร์นาสตรงเวลาทันทีที่มีรถสับสกรอยู่พร้อมที่จะพาเราไปยังวัดแม่พระหรีญอัสจรรย ซึ่งตั้งอยู่บนถนนรูคือบักถนนเดียวกับที่บ้านศูนย์กลางคณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสตั้งอยู่ สามารถเดินไปถึงภายในเวลา 15 นาที

ขออนุญาตกล่าวถึงวัดแม่พระหรีญอัสจรรยเพียงเล็กน้อยเพราะหลายท่านคงรู้จักแล้ว ขณะนี้ที่เมืองไทยมีวัดที่มีนามชื่อนี้ด้วย วัดแม่พระหรีญอัสจรรยเป็นสถานที่ที่แม่พระ

ทรงประจักษ์แก่นักบุญแคธริน ลาบูเร ในคืนวันที่ 18 ต่อกับวันที่ 19 กรกฎาคม ค.ศ. 1830 และวันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1830 แม่พระทรงขอให้ทำเหรียญตามแบบที่ทรงบอก ผู้ที่มีเหรียญดังกล่าวติดตัว และมีความเชื่อโดยห้อยไว้ที่คอก็จะได้รับพรมหานามากมาย เหรียญนี้ได้แพร่หลายไปทั่วโลกอย่างน่าอัศจรรย์ พร้อมกับเกิดปาฏิหาริย์อย่างไม่รู้จบ คือให้ความคุ้มครอง ทำให้ผู้คนหายจากโรคภัยไข้เจ็บ และทำให้คนบาปกลับใจ เหรียญดังกล่าวจึงได้ชื่อว่าเหรียญอัสจรรย์ ชิสเตอร์แคธริน ลาบูเร ได้รับการแต่งตั้งเป็นนักบุญเมื่อ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1947 กำหนดฉลองวันที่ 28 พฤศจิกายน ส่วนการฉลองพระแม่เจ้าแห่งเหรียญอัสจรรย์ เป็นวันที่ 27 พฤศจิกายน

เมื่อไปถึงวัดแม่พระเหรียญอัสจรรย์แล้ว ทุกคนก็รู้สึกจูงใจเร่งเดินไปที่วัด เพื่อจะได้ร่วมถวายมิสซาด้วยกัน เนื่องจากวันนี้มีกลุ่มจาริกแสวงบุญจากประเทศไอร์แลนด์มีจำนวนมากกว่าเรา จึงได้ถวายมิสซาในวัดใหญ่ด้านล่าง ส่วนกลุ่มเรามีเพียง 28 คน ก็เลยขึ้นไปถวายพิธีมิสซา ที่วัดน้อยชั้นสอง ซึ่งมีขนาดพอดีบรรจุมารดา ประธานพิธีมิสซาในวันนี้คือ **คุณพ่อบุญเสริม เนื่องพลี** ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดของท่าน

ตั้งแต่อาหารมื้อเช้า พวกเราได้แสดงความยินดีร้องเพลงแฮปปี้เบิร์ดเดย์ให้คุณพ่อไปแล้ว คุณพ่อได้ให้ข้อคิดในบทเทศน์ว่า “เป็นที่น่าสังเกตว่าในประเทศฝรั่งเศส แม่พระ

ประจักษ์มาหลายครั้ง ซึ่งพระศาสนจักรให้การรับรอง การมาแสวงบุญครั้งนี้พวกเราก็ได้ไปเยี่ยมสถานที่ที่แม่พระประจักษ์ถึงสามแห่งด้วยกัน แสดงว่าประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศศักดิ์สิทธิ์ใช่หรือไม่ แต่สารที่แม่พระบอกกล่าวแก่ผู้ที่แม่พระประจักษ์มาก็คือ สวดภาวนา และพลีกรรมมากขึ้น เพื่อให้คนบาปกลับใจ นี่แสดงว่าประเทศฝรั่งเศสต้องการการกลับใจใช่หรือไม่ ก็คงใช่ด้วย แต่สิ่งที่แม่พระขอร้องในการประจักษ์ทุกครั้งคือ ขอให้สวดให้คนบาปทุกคนกลับใจ รวมทั้งตัวเราเองแต่ละคนด้วย”

หลังพิธีมิสซา เนื่องจากมีเวลาอยู่ในกรุงปารีสอีกเพียงไม่กี่ชั่วโมง เพราะวันรุ่งขึ้นจะต้องเตรียมตัวกลับเมืองไทยแล้ว คณะจาริกแสวงบุญจึงแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือกลุ่มที่มีผู้ไหว้วานให้ซื้อของจากประเทศฝรั่งเศสโดยตรง

อีกกลุ่มหนึ่งสนใจเที่ยวชมสถานที่สำคัญๆ ในใจกลางกรุงปารีส รถบัสจึงพากันกลุ่มแรกไปที่ห้างสรรพสินค้าใหญ่ลาฟาแยต ส่วนกลุ่มที่สองชมทิวทัศน์และสถานที่สำคัญๆ กรุงปารีสเป็นเมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศส มีการวางผังเมืองอย่างเป็นระเบียบ พวกเราชมจัตุรัสคองคอร์ด ที่สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1775 ซึ่งเป็นสถานที่ใช้ประหารชีวิตพระเจ้าหลุยส์ ที่ 16

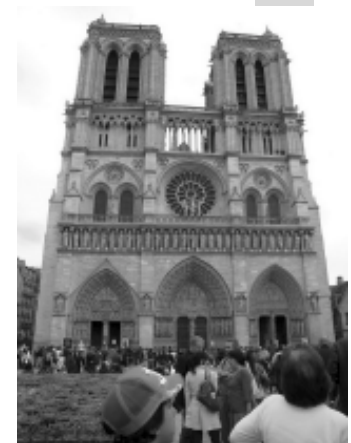
และพระนางมารีย์ อังตัวแน็ตด้วยกิโยติน และยังได้ชมถนนของปี เอลิเซ ถนนที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศ ถนนราชดำเนินในกรุงเทพฯ ก็ได้แบบอย่างมาจากที่นี่เอง ผ่านชมประตูชัยที่โคคเค้นเป็นสง่าอยู่ที่จัตุรัสชาร์ลส์ เดอ โกล ที่นโปเลียนให้สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะในปี ค.ศ. 1806 ใช้เวลาสร้างนานถึง 30 ปี สูง 50 เมตร เสาทั้งสี่ด้านประดับด้วยรูปสลักนูน ที่รำลึกถึงชัยชนะสงคราม ชมจัตุรัสทรอกคาเดโร เมื่อถึงบริเวณหอไอเฟลก็ลงจากรถบัสถ่ายรูปคู่กับหอไอเฟล อันเป็นสัญลักษณ์ของกรุงปารีส

หอนี้สร้างด้วยเหล็กถนัดสูง 324 เมตรหนัก 10,000 ตัน โดยกุสตาฟ ไอเฟลในปี ค.ศ. 1889 เพื่อเป็นประติมากรรมฉลอง 100 ปีของการปฏิวัติฝรั่งเศสแล้วนั้น ได้ชมมหาวิหารนอเตรอดาม มหาวิหารคู่บ้านคู่เมืองของกรุงปารีส สร้างในศตวรรษที่ 12 ซึ่งอยู่ใจกลางกรุงปารีส ภายในตกแต่งงดงามด้วยหน้าต่างกระจกสี สถานที่พระเจ้าโนโปเลียนได้ทรงทำพิธีสถาปนาตัวเองเป็นจักรพรรดิฝรั่งเศส และถือเป็นจุดกิโลเมตรที่ศูนย์ของประเทศ รถบัสได้จอดให้เราลงไปด้วยรูปกับมหาวิหาร และได้เข้าชมภายในโบสถ์ด้วย

หลังจากกลุ่มที่สองได้ชมสถานที่ต่างๆ จนเป็นที่พอใจแล้ว รถบัสก็ไปรับกลุ่มแรกตามจุดนัดหมาย เนื่องจากเป็นเย็นวันสุดท้ายของการเดินทางพวกเราได้รับประทานอาหารที่ร้านอาหารไทยซึ่งทุกคนรู้สึกเอร็ดอร่อยมาก ต้องยอมรับว่าร้านอาหารไทยร้านนี้ปรุงอาหารเป็นที่ถูกใจ ทุกคนขอเพิ่มข้าวสุกจนกระทั่งเจ้าของร้านต้องให้ข้าวเหนียวแทนเพราะข้าวสุกหมด คุณพ่อบุญเสริมยังเลียดฉลองวันคล้ายวันเกิดของท่านด้วยการเปิดไวน์ให้อีกด้วยความเอร็ดอร่อยก็ยิ่งเพิ่มพูนขึ้น

หลังจากทานอาหารแล้ว รถบัสก็นำพวกเราไปยังโรงแรมโนโวเทล ปารีส เมื่อมาถึงโรงแรมทุกคนรีบเข้าประจำห้องเพื่อจัดกระเป๋าให้เข้าที่ และเตรียมตัวตื่นแต่เช้า

รุ่งขึ้นเป็นเช้าวันอาทิตย์ที่ 30 พฤษภาคม เป็นเช้าสุดท้ายของการจาริกแสวงบุญ เป็นวันสมโภชพระตรีเอกภาพ ทุกคนตื่นขึ้นตามนัดหมายเวลา 06.00 น. หลายคนตื่นก่อน ลงมาทานมื้อเช้า แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ในครัวตื่นสาย ทำให้ต้องรอกันพักใหญ่ เมื่อทุกคนพร้อม ล้อรถก็เคลื่อนเวลา 08.00 น. มุ่งตรงไปยังพระวิหารพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า ซึ่งทางบริษัททัวร์ได้ติดต่อให้ไปถวายมิสซา พร้อมกันเมื่อกล่าวถึงพระวิหารนี้ คนที่เคยไปมาแล้วก็ทราบดีถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ยูบบนเนินบริเวณพระวิหาร และสิ่งที่ยูบเบื้องล่าง ซึ่งมีบรรยากาศผิดกันราวฟ้ากับดิน หรือจะเรียกว่าผิดกันราวสวรรค์กับนรกเลยก็เดี๋ย ฌ เบื้องล่าง จะเต็มไปด้วยแหล่งอบายมุขนานาชนิด เช่น การพนัน ยาเสพติด และโดยเฉพาะเรื่องการมรณ มีแหล่งบันเทิงเกี่ยวกับเรื่องการมรณ เต็มถนนยาวเหยียด เป็นเรื่องของผู้ใหญ่ที่เรามักเรียกว่า ห้ามผู้ที่อายุต่ำกว่า 18 ใช้บริการ ส่วนด้านบนบริเวณพระวิหารซึ่งยกถวายแด่ดวงพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า มีการตั้งสิมมณาทิทั้งวันและทั้งคืน ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 1885 จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ มีผู้คน

ผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนไปแสดงการว่ต่อศีลมหาสนิทต่อเนื่องมายาวนานถึง 125 ปี

พระวิหารนี้ตั้งอยู่บนเนินเขามองด์มาร์ตร เป็นเนินเขาที่นักบุญเดอนีสได้ไปแพร่ธรรม แต่ถูกเบียดเบียนจนกระทั่งถูกตัดศีรษะกระเด็นออกไปไกล และตามตำนานเล่าว่า แม้ถูกตัดศีรษะแล้วแต่ท่านก็ยังเดินไปเอาศีรษะมาสวมใส่เข้าไปใหม่ และทำการเทศน์สอนต่อไป มองด์แปลว่าภูเขา มาร์ตรเป็นคำย่อของมาร์ติร์ซึ่งแปลว่ามรณสักขี เป็นชื่อที่ยกถวายเป็นเกียรติแก่นักบุญเดอนีสผู้ซึ่งเป็นมรณสักขี

พระวิหารพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า สร้างเมื่อปี ค.ศ. 1870 ด้วยสถาปัตยกรรมโรมัน - ไบแซนไทน์ ตั้งตระหง่านอยู่บนเนินมองด์มาร์ตร สามารถขึ้นได้ 2 ทาง คือทางเท้าหรือทางรถกระเช้า บริษัททัวร์จัดให้ส่งผู้สูงอายุขึ้นทางรถกระเช้าประมาณ 4-5 คน เมื่อมาถึงบริเวณวัด ถ้ายืนอยู่หน้าวัดและหันหน้าออกจากวัด จะสามารถชมทิวทัศน์เมืองปารีสได้รอบ คณะทัวร์ของเราจึงต่างบันทึกภาพไว้เป็นที่ระลึก หลังจากนั้นทุกคนก็เข้าพระวิหาร ไปถวายมิสซาที่ห้องใต้ดินซึ่งทางบริษัททัวร์ได้ติดต่อไว้แล้ว

ประธานพิธีมิสซาในวันนี้คือ คุณพ่อปิยะ โรจนะมารีวงศ์ ซึ่งได้ให้ข้อคิดว่ในวันนี้เป็นวันสมโภชพระตรีเอกภาพ เป็นวันฉลองใหญ่ ข้อความเชื่อในพระตรีเอกภาพที่ว่“พระเจ้ามีสามพระบุคคลแต่เป็นหนึ่งเดียวกันนั้น เป็นเรื่องที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยให้

ทราบในพระคัมภีร์ เราไม่สามารถเข้าใจได้หมด นักบุญโทมัสให้ข้อคิดว่ พระเป็นเจ้าเป็นองค์ความดีงามสมบูรณ์แบบ และที่พระองค์เป็นหนึ่งเดียวกันก็เพราะความรัก ที่ทำให้ 3 พระบุคคลมีความสัมพันธ์และเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนั้นที่ใดมีความขัดแย้ง ที่นั่นก็จะเกิดความแตกแยกกัน เราทุกคนตระหนักดีว่ เพราะบาปกำเนิดเราจึงมักมีความขัดแย้งและไม่ลงรอยกันเสมอ เหตุการณ์ต่างๆ ในเมืองไทยขณะนี้กำลังประสบปัญหาการขัดแย้งกัน ซึ่งกำลังนำไปสู่ความแตกแยกรุนแรง”

หลังพิธีมิสซา หลายๆ คนยังรู้สึกว่ของที่เจอนำมาฝากผู้คนในเมืองไทยยังมีน้อย จึงถือโอกาสเดินซื้อของบริเวณหน้าพระวิหารและบริเวณชอยหน้าวัด เมื่อทุกคนพร้อมกันแล้ว รถบัสก็นำเราสู่สนามบินโดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที ถึงสนามบินแล้วผู้ที่ได้ซื้อของที่ตลาดาก็ต้องรีบไปที่สำนักงานในสนามบินเพื่อขอคืนเงินส่วนที่เป็นค่าลดภาษีโดยใช้เวลาพอสมควร หลายๆ คนต้องรอขึ้นเพื่อให้ทันเครื่องบินออกเดินทาง ในที่สุดประมาณ 10 นาที ก่อนเครื่องบินออก คณะทัวร์จาริกแสวงบุญก็ต่อแถวทยอยกันขึ้นเครื่องและประจำที่ โดยเที่ยวบินที่ TG 931 ออกเดินทางเวลา 13.40 น. และใช้

เวลาประมาณ 12 ชั่วโมง

เนื่องจากเวลาประเทศไทยเร็วกว่าประเทศฝรั่งเศส ประมาณ 5 ชั่วโมง เราจึงถึงเมืองไทยเวลา 05.55 น. ความรู้สึกดูเหมือนว่าเวลาหายไป 5 ชั่วโมง แต่ถ้าบวก – หาร – คูณ – ลบแล้ว ก็มีได้ขาดทุนอะไร เราถึงสนามบินสุวรรณภูมิ โดยสวัสดิภาพ ต่างคนต่างผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง รอกระเป๋าและแยกย้ายกันกลับบ้าน ขณะที่อยู่บนเครื่องบิน ขากลับมีการพูดคุยกันว่าจะมีการนัดพบปะคณะจาริกแสวงบุญรุ่นนี้กัน แต่ยังไม่ได้กำหนดเวลาที่แน่นอน

ขอขอบพระคุณพระเจ้า ที่ได้ทรงโปรดให้การจาริกแสวงบุญครั้งนี้มีความหลากหลาย ฆราวาสที่ไม่เคยรู้จักพระสงฆ์ก็ได้มีโอกาสรู้จักพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน และเป็นกันเอง แต่ละคนคงได้ซึมซับพระพรและอัมบุญกับสักการสถานที่ได้ไปร่วม ถวายมิสซาและสวดภาวนาด้วยกัน โดยเฉพาะสักการสถาน 3 แห่ง ที่พระแม่ได้ทรงประจักษ์ ทุกคนคงมีความเชื่อเพิ่มพูนขึ้น และตระหนักที่จะต้องปฏิบัติตามที่พระแม่ได้ขอร้องไว้ในการประจักษ์ทุกครั้งคือ ภาวนาและพลีกรรมมากขึ้นเพื่อคนบาปจะได้กลับใจ และเพื่อสันติภาพของโลก

ในการประจักษ์ทุกครั้ง มี “อัศจรรย์” เกิดขึ้น แต่นั่นมิใช่สิ่งที่สำคัญที่สุด เมื่อ

พระนางพรหมจารีมารีย์เสด็จมาเยือนเรา พระนางทรงมอบสารแก่เรา สารนั้นเตือนเราให้ระลึกถึงสาระสำคัญในพระวรสารนั่นเอง พระแม่มิได้เพิ่มเติมอะไรในพระวรสารอีก เพียงแต่ทรงทำให้เสียงของพระวรสารนั้นก้องกังวานมากขึ้น เราจึงมีอาจเพิกเฉยหรือไม่รับรู้สารนั้นได้ พระนางมารีย์ทรงสวดชื่อต่อกระแสนเรียก และภารกิจของพระนางคือการมอบพระคริสตเจ้าแก่โลก และนำมวลมนุษย์ไปหาพระเจ้าเหตุนี้แหละพระเจ้าจึงทรงเลือกสรรพระนาง และพระนางจึงทรงประจักษ์มาหลายครั้งหลายคราและหลายสถานที่เพื่อมนุษย์ทุกคน

Time	Airline	Flight	From	05:21
05:25	DETHANE	TO 0338	CHENNAI	06:12
05:35	DETHANE	TO 0345	ROME	06:10
05:45	W3	0343	MASHHAD	06:02
05:50	DETHANE	TO 0361	STOCKHOLM	06:27
05:55	DETHANE	TO 0326	BANGALORE	06:33
05:55	DETHANE	TO 0331	PARIS	05:19
06:00	DETHANE	TO 0351	COPENHAGEN	05:55
06:05	DETHANE	TO 0311	LONDON	05:31
06:10	DETHANE	TO 0314	KOLKATA	06:06
06:10	DETHANE	TO 0346	LAHORE	06:25
06:15	DETHANE	TO 0355	OSLO	06:05
06:19	DETHANE	TO 0472	BRISBANE	06:30 CONFIRMEI
06:20	IC	0693	MUMBAI	06:11
06:25	DETHANE	TO 0321	FRANKFURT	06:35 CONFIRMEI
06:30	DETHANE	TO 0375	MOSCOW	06:20 CONFIRMEI
06:35	DETHANE	TO 0306	COLOMBO	06:45 CONFIRMEI
06:40	CI	0066	AMSTERDAM	

นิราศพนมเปญ เขมร

(ตอนที่ 2)

นักบวชหญิงไทยในเขมร

ช.ลักคณา ยาวสังข์

เล็กแต่ตัว คุณภาพเข้มข้นทุกขุมขน

ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ไหน ทำอะไร เราจะตามไป
ดู และนำเรื่องราวมาเล่าให้พี่น้องในเมืองไทยได้ฟัง
เมื่อได้กำหนด “ทศมาส เดือนเมษายน”
วันที่ 10 เมษายน คนมีกิจได้มีโอกาสไปกัมพูชา
ทั้งๆ ที่ผ่านมา บรรยากาศการเมืองร้อนแรง และ
กลายเป็นประเด็นขึ้นมาอย่างไม่ทันตั้งตัว

อย่างไรก็ตาม สำหรับแวดวงศาสนาและ
คนไทยที่ไปทำงานธรรมทูตอยู่อย่างต่อเนื่องมา
เกือบ 20 ปีแล้ว ก็คงเหมือนเดิม

“สวัสดิ์ค่ะ คนไทยค่ะ...”

“? !”

คำพูดนี้ถ้าพูดในเมืองไทย ก็คงจะแปลกหู
แต่คำพูดนี้ ผมได้ยินขณะอยู่ต่างประเทศ แม้ภาษา
และเสียงจะบ่งบอกว่าภาษาไทย คนไทย ใบหน้า
เปื้อนยิ้ม ก็ยังกังขาอยู่ว่า หน้าอย่างนี้คล้าย “ญี่ปุ่น!”

ซิสเตอร์ลักคณา ยาวสังข์ เป็นนักบวชหญิง
ไทยคนแรกที่เข้าไปทำงานในเขมร แม้ดูภายนอก
จะเป็นผู้หญิงตัวเล็กๆ แต่บุคลิกเป็นคนคล่องแคล่ว
ว่องไว พุดจาละฉาน

วันนั้นผมได้ไปอยู่ที่โรงเรียนอาชีวะดอน-
บอสโก พนมเปญ กัมพูชา ขณะที่กำลังเดินไป

เดินมาเพื่อดูการเตรียมงานพิธีอภิเษกฯ ที่เหลือเวลาไม่เกิน 24 ชั่วโมง แต่ละชั่วโมงต้องนับถอยหลัง แต่บริเวณงานก็ดูเหมือนยังไม่ถึง 50% ขณะกำลังเดินอยู่นั้นก็ได้เห็นซิสเตอร์ตัวเล็กๆ เดินไปเดินมา และเดินสวนกัน ผมก็ไม่แน่ใจ แต่ซิสเตอร์เริ่มทักทายขึ้นก่อน เลยทำให้แน่ใจและได้พูดคุยกันเล็กน้อย และซิสเตอร์ก็เดินไปที่เวทีซึ่งคนกำลังเริ่มวุ่นวายกับงานและการซ้อมพิธีต่างๆ

วันรุ่งขึ้น ซิสเตอร์ยังได้เป็นคนกล่าวแสดงความยินดีต่อพระคุณเจ้าใหม่ ในนามพระสงฆ์ นักบวช และผู้ทำงานร่วมกับพระคุณเจ้าด้วย และเป็นนักบวชเพียงหนึ่งเดียวคนนี้นั่นเอง ที่ได้กล่าวและมีชมราวาสีกหนึ่งคน ทำให้รู้สึกยกย่องและชื่นชมกับความเก่งกล้าสามารถของซิสเตอร์ชาวไทยด้วยคนหนึ่ง

ผมจึงได้ขออนุญาตและพูดคุยกับซิสเตอร์เพื่อให้เพื่อนพี่น้องได้รับทราบกันบ้าง

ซิสเตอร์เป็นลูกวัดแม่พระบังเกิด บางนกแขวก สมุทรสงคราม มีพี่สาวชื่อซิสเตอร์ **นิตยา เยาวสังข์** เคยเป็นอธิการินีเจ้าคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ (ซิสเตอร์ซาเลเซียน) และซิสเตอร์ก็เป็นสมาชิกคณะเดียวกัน

“ปลายปี ค.ศ. 1992 ซิสเตอร์ลักคณาได้รับมอบหมายมาทำงานช่วยผู้ยากไร้ในเขมรเป็นคนไทยเพียงคนเดียวในกลุ่มซิสเตอร์ซาเลเซียน จากวันนั้นมาถึงวันนี้ 18 ปีแล้ว มาทำงานกับเด็กๆ และเยาวชนผู้หญิงเป็นพิเศษ”

“เริ่มแรกสอนภาษาไทย เด็กๆ อยากเรียนภาษาไทยกันมาก และซิสเตอร์ชาวฟิลิปปินส์ก็สอนภาษาอังกฤษ เราเริ่มต้นทำงานที่พนมเปญ ร่วมกับนักบวชชายระยะแรก และต่อมาก็แยกกัน มีโรงเรียนสำหรับเด็กผู้หญิง ปีที่สองเราก็เริ่มสอนตัดเย็บ พิมพ์ดีด และรับนักเรียนได้เพียง 10 คน เวลานั้นเรายังไม่มีบ้านของเราเอง พอเริ่มปีที่ 3 เปิดเป็นศูนย์ทางการสอนพิมพ์ดีด เลขานุการ รับเด็กได้มากขึ้น

“ตัวซิสเตอร์เอง อยู่ที่บ้านแรกได้ 5 ปี อยู่บ้านที่ 2 เป็นเวลา 11 ปี ที่นี้กลายเป็นบ้านศูนย์กลางของคณะฯ ด้วย และเวลานี้ซิสเตอร์ย้ายไปอยู่ที่พระตะบอง คณะฯ ได้เปิดศูนย์เด็กฯ ที่ไม่รู้หนังสือ และมีชีวิตอยู่ในอันตราย บางคนพ่อแม่ขายลูกก็มี เด็กกำพร้า ฯลฯ ในปีแรกๆ ก็ต้องไปเยี่ยมแนะนำ ชวนให้เขามาเรียนกับเรา แต่เวลานี้ พอเขารู้ว่าทำอะไรเราสอน อะไร และเห็นว่าเด็กๆ ลูกๆ หลานๆ ของเขาจบไปแล้วมีความรู้ เป็นเด็กเรียบร้อยรับผิดชอบดี เขาก็มาสมัครกันเอง”

“เราได้พยายามช่วยเหลือเด็กๆ เหล่านี้ หวังว่า อนาคตเขาจะได้เติบโตขึ้นอย่างมีศักดิ์ศรี มีอาชีพที่ดี และเป็นประชาชนที่ดีของประเทศของเขาต่อไป”

“สมาชิกซิสเตอร์ซาเลเซียนเอง มาจาก 9 ประเทศ รวม 20 คน มีคนไทย อิตาลี เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เวียดนาม อินเดีย สโลวีเนีย โคลัมเบีย พม่า และชาวเขมรเอง 1 คน เป็นศิษย์เก่าที่เคยเรียนเลขานุการของเรา เขาเห็นชีวิตและงานของพวกเราที่ชอบ ก็ได้มาสมัคร ก็ถือว่านานมาก”

ที่ได้ขึ้นไปกล่าวแสดงความยินดีกับพระคุณเจ้าโอลิเวียร์ครั้งนี้ กรรมการเขาเห็นว่า ชิสเตอร์ได้ทำงานด้านการศึกษากับพระคุณเจ้ามานาน และได้รู้จักกับพระคุณเจ้าดี ชิสเตอร์ ได้พูดถึงพระคุณเจ้าใหม่ให้ฟังว่า

“พระคุณเจ้าเป็นคนที่ทุ่มเทให้การศึกษาของเด็กๆ มาก และเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี เวลาประชุมท่านจะฟัง และถามความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมงาน เป็นคนให้เกียรติคน เป็นคน พุดเก่ง บางครั้งท่านไม่เข้าใจบางเรื่อง ก็จะมาขอความคิดเห็นหรือคำแนะนำจากพวกเรา กรรมการ”

เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม ค.ศ. 2009 ตลอด 25 ปีชีวิตนักบวช ที่ได้ถวายตัวแด่พระ ได้ กลับมาฉลองร่วมกับญาติพี่น้องในวัดบางนกแขวก เป็นโอกาสให้ชีวิตได้กลับชุ่มชื่นชื่นใจขึ้น กับก้าวต่อไปในเขมร

ผู้หญิงตัวเล็กที่ได้ทุ่มเทเพื่อผู้ยากไร้ ก็เป็นเรื่องที่น่ายกย่อง แต่ยิ่งกว่านั้น เมื่อชีวิตคิดถึงแต่ผู้อื่นจนไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลตนเอง เมื่อ 10 ปีที่แล้วชีวิตเกือบก้าวไม่ผ่าน ชิสเตอร์ล้มป่วยด้วยโรคเอสแอลอี. แม้จะรักษาอาการจนผ่านมาได้แต่โรคนี้อีกยังมีเชื้ออยู่ มันไม่หายขาด เราต้องระมัดระวังดูแลตนเอง โรคนี้อันตรายถึงชีวิต และมียาอยู่ตลอดเวลา แต่เราแต่ละคน เพียงแต่อาการที่แสดงออกจะต่างกัน เราต้องคุมให้อยู่ ทำตัวเข้มแข็งไว้ มันก็ไม่อันตรายเท่าไร

คณะชาเลเซียนมีสมาชิกทำงานอยู่ทั่วโลก 88 ประเทศ และมีสมาชิกทั้งหมดเกือบ 15,000 คน และพิเศษสุดคือในปี ค.ศ. 2010 คณะชาเลเซียนได้นำพระธาตุของนักบุญยอห์น บอสโก ไปเยี่ยมบ้านของคณะทั่วโลก และเป็นปีที่ครบ 100 ปี การมรณภาพของคุณพ่อรั้ว สำหรับคณะฯ แล้วท่านเป็น หมายเลข 2 รองจากนักบุญยอห์น บอสโก

วันเวลาตามปฏิทินผ่านไปอย่างสม่ำเสมอ เงียบๆ และเรียบง่าย จนมาถึงวันนี้

มีพระสงฆ์ ชิสเตอร์ และฆราวาส ทอยเข้าไปอีกหลายคน หลายคณะ สลับหมุนเวียนกัน เช่น คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มารีย์ ชิสเตอร์พรทิพย์ ชิสเตอร์สุดาทิพย์ ชิสเตอร์เปลาจี และชิสเตอร์เซเวียร์ คณะรักกางเขนอุปถัมภ์ ชิสเตอร์กัลยา ฉัตรบรรยงค์ และต่อหลังสุดก็มีชิสเตอร์จากคณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ มีชิสเตอร์จันทนา สิริจันทนาถูด ชิสเตอร์สุพัตรา โสภณ ชิสเตอร์วิไลลักษณ์ ชิวเรืองโรจน์

ครั้งหนึ่ง แผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ กลายเป็นแผ่นดินเลือด เป็นทุ่งสังหาร แต่บัดนี้ แผ่นดิน เดิมได้กลายเป็นแผ่นดินแห่งสันติ และรอยคอรหวานเมลิ็ดพันธุ์แห่งสันติภาพอีกครั้งหนึ่ง

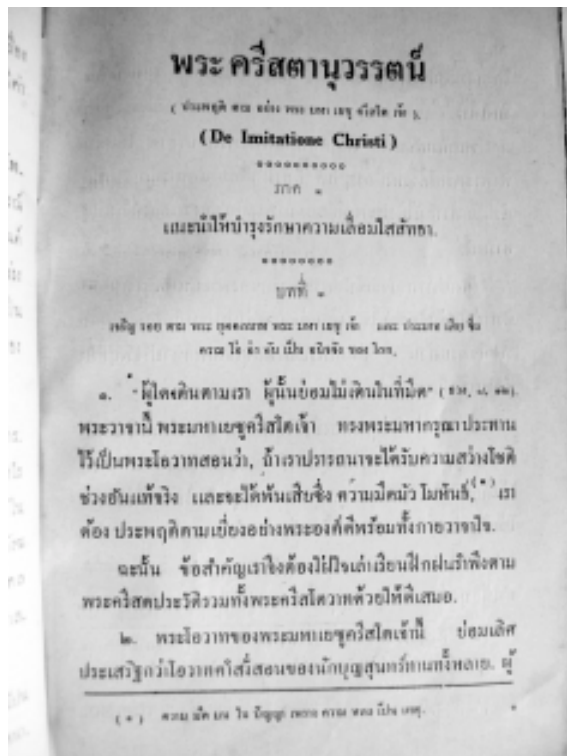
“ฟ้าเจ้าเอ๋ย...ฟ้าเอ๋ยฟ้า ฟ้าที่เว้งว้างกว้างไกล เป็นสมบัติของมนุษยชาติทุกคน ซึ่งอยากเห็นฟ้าสดใส อยากเห็นนกพิราบคาบกิ่งมะกอก บินไปบินมาเต็มท้องฟ้าอีกครั้ง” ☺

จาก
สารสาสน์ คฤศตัง
 เป็น **อุดมคณต์**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี ขุมทรัพย์คริสต์ไทย
 คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

สารสาสน์คฤศตัง ยังมีเรื่องราวดีๆ ในอดีตมาแบ่งปันกัน
 เพื่อทบทวน และรำลึกถึง

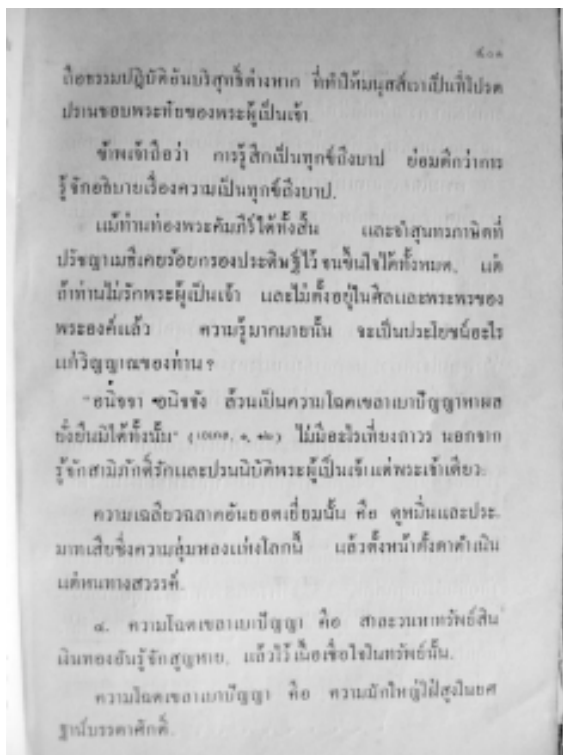
ครั้งนี้ ขอเปิด ฉบับ ค.ศ. 1934 ตั้งแต่ปกหน้า ซึ่งบอกเล่า
 เรื่องราวได้มากที่สุด และในปกหน้า ด้านใน หน้า 348 เป็น
 ภาพประวัติศาสตร์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7
 เสด็จเยือนนครรัฐวาติกัน และมีสามเณรใหญ่ที่กำลังศึกษาอยู่ที่นั่น
 ได้รับเสด็จ และร่วมถ่ายภาพหมู่ด้วย

นอกจากนี้ หน้าที 399-402 มีบทความที่น่าสนใจ คือ หนังสือ พระคริสตานุวรรตน์ (De Imitatione Christi) ไม่ได้ระบุชื่อผู้แปล หรือ ต่อมาพระคุณเจ้ายวง นิตโย ได้แปลใหม่ ใช้นามปากกาว่า “ผู้หว่าน” ชื่อว่า “จำลองแบบพระคริสต์” ซึ่งได้เป็นที่นิยมอ่านกันมากกว่า 500 ปีแล้ว ตั้งแต่ ค.ศ. 1441 ประพันธ์โดย โทมัส อาเคมปีส และเป็นหนังสือ บำรุงจิตใจ และความศรัทธาอย่าง กว้างขวาง

ปัจจุบันได้จัดพิมพ์ทั้งภาษาไทย และอังกฤษด้วย

ตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ กระดาษ และคุณภาพการพิมพ์คมชัด และบางบทความมีตัวจิ๋วด้วย มีภาพประกอบบ้าง แต่เป็นภาพลายเส้นจาก พระคัมภีร์มากกว่า ถือว่าคุณภาพ การพิมพ์ดีมาก

■ ราฟาเอล

วันละก้าวกับพระเยซู

มัทธิว 5:37

ท่านจงกล่าวเพียงว่า ‘ใช่’ หรือ ‘ไม่ใช่’ ที่เกินไปนั้นมาจากปีศาจ

มัทธิว 10:26-28, 32-33

“อย่ากลัวมนุษย์เลย ไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ จะไม่ถูกเปิดเผย ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้น จะไม่มีใครรู้ สิ่งที่เราบอกท่านในที่มืด ท่านจงกล่าวออกมาในที่สว่าง สิ่งที่ท่านได้ยินกระซิบที่หู จงประกาศบนดาดฟ้าหลังคาเรือน อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่อาจฆ่าวิญญาณได้ จงกลัวผู้ที่ทำลายทั้งกายและวิญญาณให้พินาศไปในนรก...” “ทุกคนที่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะยอมรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ และผู้ที่ไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราก็คจะไม่รับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์ด้วย”

มัทธิว 12:34, 36

เจ้าสัญชาตญาณร้ายเอ๋ย เจ้าจะพูดดีได้อย่างไรในเมื่อเจ้าเป็นคนเลว ปากย่อมพูดสิ่งที่ท่วมทับอยู่ในใจ... เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา มนุษย์จะต้องรายงานถึงคำพูดไว้สาระทุกคำที่เขาเคยพูด

เอเฟซัส 4:25

ดังนั้น ท่านจงเลิกพูดเท็จ พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า แต่ละคนจงพูดความจริงแก่พี่น้องของตน เพราะเราต่างเป็นเสมือนอวัยวะของกันและกัน

ในการสื่อสารของเรามนุษย์ เราคงคุ้นกับการส่งจดหมายถึงคนอื่น และมักจะมีคำลงท้ายก่อนที่เราจะเซ็นชื่อของเรา คำลงท้ายนี้แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับว่า เราเขียนจดหมายถึงใคร แต่มีคำหนึ่งที่มักจะใช้กันในภาษาอังกฤษ “Yours sincerely” ซึ่งหมายความว่า “ที่เขียนมาในจดหมายนี้ ผม/ดิฉัน เขียนมาด้วยความจริงใจตรงไปตรงมา ไม่มีการปิดบัง ไม่มีการหลอกลวงโกหก ฯลฯ...” ใน dictionary คำว่า “sincere” หมายถึง “จริงใจ”

คำว่า “sincere” ในภาษาละติน มาจาก SINE + CERE แปลว่า “without wax” “ไม่มีขี้ผึ้ง” ความหมายนี้มาจากยุโรปสมัยที่งานศิลปกรรมแกะสลักหินอ่อนกำลังรุ่งเรือง (สมัย renaissance) ในสมัยนั้น พ่อค้าขายหินอ่อนใช้ขี้ผึ้ง (wax) ไล่ไปในรูของก้อนหินอ่อนให้เต็ม ไปปะรอยบิ่น ไปทาผิวหินอ่อนให้ดูเรียบสวยงาม ซึ่งเป็นการหลอกลวง

หินอ่อนที่บกร่องเสมือนเป็นก้อนที่สมบูรณ์ ผู้ซื้อหินอ่อนถ้าหากไม่ตรวจสอบให้ถี่ถ้วน ก็จะพบกับปัญหาตอนที่สลักหินอ่อนก้อนนี้ เพราะจี๊ฟั้งที่ใช้ซ่อมจะหลุด เพราะมันไม่ใช่หินอ่อนจริง... และนี่คือที่มาของคำว่า “sincere” ที่เราลงท้ายในจดหมายของเรา

ความหมายนี้ (ไม่มีจี๊ฟั้งไปปะ ไปซ่อมหินอ่อน) เป็นความหมายที่เราสามารถใช้ในกรณีอื่นๆ ได้เช่นกัน:

ในการสนทนากับคนอื่นๆ	:	เราจะไม่พูดปด
ในการปฏิบัติหน้าที่การงานของตน	:	เราจะไม่ทำงานแบบลวกๆ
ในครอบครัว ในฐานะ สามัญภรรยา	:	เราจะเข้าใจคู่สมรสของเรา ฟังและเข้าใจลูกๆ
ในฐานะ คุณพ่อ/คุณแม่	:	และรักเขามากๆ ด้วย
ในการปกครองบริหารองค์กร	:	เราจะซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม ต่อหน้าที่
ชุมชน สังคม บ้านเมือง	:	ต่อสมาชิกองค์กร ชุมชน ฯลฯ ที่เลือกเราให้
		เป็นตัวแทนพวกเขา

ฯลฯ

ฯลฯ

พูดสรุปง่ายๆ คือ “เราไม่เอาจี๊ฟั้งไปปะ ไปป้าย ไปซ่อม ก้อนหินอ่อนที่มีรอยบิ่น รอยแตก ฯลฯ เพื่อหลอกขายให้แก่คนอื่น” ...เราจะซื่อสัตย์ จริงใจ ตรงไปตรงมา ในทุกเรื่อง ทุกกรณี ☺

นักบุญออกัสติน (354-430) พระสังฆราชและนักปราชญ์

นักบุญออกัสติน (St. Augustine) เกิดที่เมืองทาเกสท์ (ปัจจุบันคือเมืองซูกอฮ์ราส ในประเทศแอลจีเรีย) ท่านได้ผ่านวัยหนุ่มมาอย่างโชกโชน และค่อนข้างเหลวแหลก แต่ท่านได้กลับใจอย่างน่าอัศจรรย์เมื่อมีอายุได้ 32 ปี โดยได้รับศีลล้างบาปจากนักบุญอัมโบรซิโอที่เมืองมิลาน ท่านได้กลับสู่แอฟริกาบ้านเกิดเมืองนอนของท่านหลังจากความตายของมารดา (นักบุญมอนิกา) และได้อุทิศชีวิตที่เหลือแด่พระเจ้าอย่างสิ้นเชิง โดยได้เจริญชีวิตแบบนักบวช ท่านได้บวชเป็นพระสงฆ์ และต่อมาก็ได้รับอภิเษกให้เป็นพระสังฆราชของเมืองฮิปโป (ใกล้ๆ กับเมืองโบนาในประเทศแอลจีเรียในปัจจุบัน)

นักบุญออกัสติน ได้ออกแรงทำงานต่อสู้กับพวกเฮเรติก และกับพวกที่หลงผิดไปเป็นเวลานานเกือบ 40 ปี เช่น พวกนิยมลัทธิมานิเค พวกโดนาติสต์ พวกเปลาเจียน และพวกนิยมาริอุส โดยได้ทิ้งผลงานเขียนไว้มากมาย เช่น *Confessions*, *City of God*, ฯลฯ

นักบุญออกัสติน เป็นอัจฉริยะของโลก กอปรด้วยสติปัญญาที่ลึกซึ้งอย่างหาตัวจับยาก มีจินตนาการที่กว้างไกล และมีหัวใจที่ไม่รู้จักอ้อมในการแสดงความรักต่อองค์พระเจ้าที่ได้ทรงสร้างท่านมา ท่านได้ทำการพัฒนาเทววิทยาเสียใหม่ เป็นคนที่มีนิสัยใจกว้างและรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่นสามารถให้อภัยคนอื่นได้ง่ายๆ แม้กระทั่งศัตรูของท่านด้วย ท่านเป็นคนพูดเก่ง รู้จักพูดคุยกับคนทุกๆ ไปด้วยคำพูดที่ง่าย ๆ แบบคุ้นเคยกัน และเป็นคนที่มีความมั่นใจ นอกจากคณะนักบวชออกัสตินแล้ว คณะนักบวชทั้งชายและหญิงอีกจำนวนไม่น้อยได้เลียนแบบชีวิตภายในของท่าน

นักบุญออกัสติน เป็นปีตาจารย์ชั้นเลิศ และเป็นนักปราชญ์ที่ยิ่งใหญ่ท่านแรกในจำนวน 4 ท่านของพระศาสนจักรละติน (อีก 3 ท่าน คือ นักบุญอัมโบรซิโอ นักบุญเยโรม และนักบุญเกรโกเรียนท์ใหญ่พระสันตะปาปา)

มนุษย์ยุคทุกสมัยได้มีความรู้สึกถึงความเป็น “ออกัสติน” ของท่านคือ นักวิจารณ์สมัยใหม่ได้รู้จักหรือคุ้นเคยรูปแบบของคนๆ หนึ่งที่พูดอย่างซื่อๆ และด้วยความจริงใจถึงตัวเองขึ้นมาให้ปรากฏแก่สายตาของชาวโลกอีกครั้งหนึ่ง แต่สิ่งที่น่าพิศวงยิ่งขึ้นในนักบุญออกัสตินคือความสามารถที่มองเข้าไปในตัวเองและในคนอื่น ความสามารถที่จะรู้จักสำรวจดูอารมณ์ของตนเอง ความสามารถที่จะรู้จักยอมรับความบาปผิดและความหลงผิดของตน และที่สุดท่านมีความสามารถที่จะเปลี่ยนทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นการเกิดพระเกียรติพระเจ้า (เทียบ 1คร 4:7) นอกจากนี้ท่านยังเป็นนักเขียนที่มีผลงานเพื่อพระศาสนจักรนับเป็นพันๆ ชิ้นอีกด้วย ✠

“ท่านเป็นใคร”

ขณะที่ซาโล เดินทางใกล้ถึงเมืองดามัสกัส เพื่อจับคริสตังมาลงโทษที่กรุงเยรูซาเล็ม เวลาเที่ยงวัน มีแสงสว่างจากฟ้ามาล้อมรอบตัวท่าน ทำให้ท่านล้มลงที่พื้นดิน (ตามคำเล่าว่า ตกจากม้า) มีเสียงจากฟ้าว่า “ซาโล ซาโล เจ้าเบียดเบียนเราทำไม?” ซาโลถามว่า “ท่านเป็นใคร?” เสียงนั้นตอบว่า “เราคือเยซู ชวนาชาเรธ ซึ่งเจ้ากำลังเบียดเบียนอยู่” ซาโลจึงว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร?” เสียงนั้นตอบว่า “จงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองดามัสกัส ที่นั่นจะมีคนบอกทุกสิ่งที่คุณจะต้องทำ” (กจ 22:1-21)

ซาโล ต่อมาได้ชื่อว่า เปาโล เป็นชาวยิวเกิดที่เมืองทาร์ซัส ในแคว้นซีลีเซีย เติบโตที่กรุงเยรูซาเล็ม ได้เล่าถึงการกลับใจของท่านในกิจการ บทที่ 22 น่าติดตามมากๆ เลย

เปาโล เดิมเป็นคนเคร่งครัดในธรรมเนียมของศาสนายิว เป็นศัตรูกับคริสตัง แล้วก็ได้กลับใจมาเป็นศิษย์ของพระเยซู และได้เป็นพยานยืนยันถึงพระองค์ จนถึงกับถูกตัดคอเป็นมรณสักขีของพระเยซู

ประวัติชีวิตของเราแต่ละคนคงมีอะไรคล้ายของนักบุญเปาโลอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน นั่นคือเราเบียดเบียนพระเยซูโดยตรงทีเดียว คือ ทำบาปต่างๆ นั้นแหละ ยิ่งกว่านั้น เรายังเป็นเหตุให้พระองค์ต้องถูกตรึงกางเขน เพราะบาปต่างๆ ของเรามากมายในชีวิต แต่พระองค์ก็ยินดีเต็มใจอภัยให้เราเสมอทุกครั้งที่เรากลับใจมาหาพระองค์ ดังนั้นพระทัยคืออย่างหาขอบเขตมิได้ของพระองค์

นอกนั้นเรายังเบียดเบียนพระองค์โดยทำร้ายพี่น้องคริสตังของเรา แม้คนใกล้ชิดในครอบครัว บ้านใกล้เรือนเคียง ในหมู่บ้าน ในวัด ทั้งกายและใจ เลยไปถึงพี่น้องต่างศาสนาอีกด้วย บ่อยๆ ครั้งด้วย ยิ่งกว่านั้นยังไม่กลับใจ ขอโทษหรืออภัยให้เขาอีกด้วย และร้ายกว่านั้นอีกยังจงใจทำร้ายเขาต่อไปอีกด้วย

เราต้องเอาอย่างนักบุญเปาโลโดยต้องกลับใจ ขอโทษพระเป็นเจ้า เพราะบาปต่างๆ ของเรา ขอโทษพี่น้องทุกคนที่เราทำผิดต่อเขา อภัยโทษความผิดที่ผู้อื่นได้ทำกับเรา และยินดีช่วยเหลือผู้อื่น ในทุกๆ เรื่องด้วยความยินดี เต็มใจและทันทีด้วย

เรายังต้องเอาอย่างนักบุญเปาโลในการมีใจร้อนรน ประกาศพระวรสาร แพร่ธรรม เป็นพยานยืนยันถึงพระเยซูด้วยการดำเนินชีวิตของเราให้ดียิ่งขึ้นทุกวัน ให้เราสามารถพูดเหมือนนักบุญเปาโลได้ว่า “ท่านทั้งหลายจงเอาอย่างข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าเอาอย่างพระเยซู” (1คร 11:1)

เราคริสตังรู้จักพระเยซูแล้ว รู้จักมากไหม? รู้จักแล้วรักไหม? รักมากไหม? รักจริงๆ ไหม? รักจริงแล้วทำอะไรเพื่อพระองค์บ้าง? แต่ละคนตอบกับพระองค์เองครับ และรีบทำ ขณะที่เรายังมีโอกาสนะครับ

เวลา และวินาทีของหน้าที่สื่อ

ผมเหลือบมองนาฬิกา ไม่พบที่ท่าว่า ผู้บรรยายตรงหน้าจะหยุดน่าจะมาจากเนื้อหาที่แน่น ประเด็นที่กว้าง และจำนวนวิทยากรที่มากถึง 3 คน ผมยังฟังต่อ สายตาจับจ้องไปที่ผู้เข้าร่วมสัมมนา ในเช้าวันนั้น นี่เพิ่งเริ่มที่กลุ่มความคิดแรกเอง ผมกำลังฟังการสัมมนาในหัวข้อเรื่อง “โพลล์กับการเฝ้าระวังติดตามคุณค่าทางศาสนาในมิติทางด้านจริยธรรมในสังคมไทย” ณ ห้องประชุมของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล แต่เป็นการฟังแบบหนวๆ ร้อนๆ เพราะต่อจากนี้ผมจะไม่ได้ฟังแล้ว ผมจะเป็นคนบรรยายคนถัดไป

บรรยายภาควิชาการของสถาบันการศึกษาทั่วไปก็คล้ายๆ กัน มีผู้มาบรรยาย และมีผู้รับฟังได้ยินบ้าง ไม่อยากได้ยินบ้าง แต่ก็อาจจะต้องจัดเวลามาฟัง เพราะนั่นหมายถึงเกรด คะแนน

อันเป็นใบเบิกทางของความสำเร็จทางการศึกษา เบื้องต้น วันนี้ผมมาบรรยายในประเด็น “งานที่ส่งเสริมจริยธรรมของคริสตศาสนา อาจจะวงเล็บไว้ด้วยว่า นิกายโรมันคาทอลิก”

น่าสนใจนะครับ ที่วันนี้ที่นี้มีการรวมกันของคนที่มีหัวใจสังคม และมีวิถีและวิธีปฏิบัติต่างกันไป บรรดาพระคุณเจ้า (ผมเรียกพระภิกษุสงฆ์ที่อยู่ร่วมเสวนาในวันนี้) ที่คร่ำหวอดอยู่กับการอบรม (ก่อนหน้านี้บรรดาพระคุณเจ้าได้เล่าสิ่งที่องค์กร และตนเองได้ทำหลายอย่างที่เดียว มีท่านหนึ่งใช้นามปากกาในงานเขียนว่า กิตติเมธี ...ท่านเป็นผู้ให้กำเนิดหนังสือแนวธรรมะที่ใช้ชื่อว่า ผ้าเหลืองเปื้อนอิม) ด้วยเวลาที่จำกัดเหล่านี้ ผมขอสรุปสั้นๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ผมจะแบ่งปันเพียง 3 ประเด็น ประเด็นที่ 1 เราทำสิ่งเหล่านี้เพราะอะไร 2 เราทำอย่างไร และสุดท้าย ผลกระทบของสิ่ง

ที่เราทำ มันไปตกกระทบที่ใคร มันไปต่อยอด และสร้างแรงบันดาลใจอย่างไร

ผมคิดว่าแทบไม่ต้องอธิบายอะไรถ้าเป็นเวทีของคาทอลิก เราทำสิ่งเหล่านี้เพราะอะไร เราทำสิ่งเหล่านี้เพราะพื้นฐานจากคำสั่งของพระเยซูเจ้า แต่ยังมีอีกบางประเด็นที่น่าเพิ่มเติมเข้าไปอีกคือ ถ้าบ้านเมืองไทยมีสถาบันหลักอยู่ 3 สถาบัน และแน่นอนหัวใจของสถาบันเหล่านั้นย่อมกำหนดแนวทาง สถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ “ศาสนาย่อมต้องทำหน้าที่ของตนด้วย นั่นคือปลูกฝัง ต่อยอดและธำรงไว้ซึ่งจริยธรรมอันดีงามในสังคม มันเป็นหน้าที่หลักของความเป็นศาสนาเลยทีเดียว”

เมื่อมาถึงประเด็นเราทำอย่างไร ผมยังพบความร่ำรวยทางปรัชญาของพระศาสนจักร ความมีเอกภาพและความเป็นหนึ่งเดียวกัน ภายใต้อกระแสรายกที่ต่างกันไป เราทำงานเป็นเครือข่ายจากพระเป็นเจ้า ศูนย์กลางที่กรุงโรม ไล่เรียงมายังทวีป ประเทศ สังคมชนชาติ วัด และรายบุคคล เราทำทุกมิติ สติปัญญา ความรู้ กิจกรรม การปฏิบัติ และคุณค่าทางจิตใจ เราทำต่อคนทุกประเภท ยากดีมีเงิน มั่งมีศรีสุข เพศชาย เพศหญิง เด็ก คนชรา คนพิการ คนปกติ คนดี คนพลาดพลั้ง คนมีโรคภัยไข้เจ็บ คนมีบ้าน คนไร้บ้าน คนมีการศึกษา คนไม่มีการศึกษา คนมีครอบครัว คนที่ถูกทอดทิ้ง ฯลฯ เชื่อไหมครับ เมื่อผมพูดประเด็นนี้ ผมภาคภูมิใจที่สุด ผมพบว่าเรามีสิ่งทีหลายคนอยากมีแต่ไม่สามารถหาได้ นั่นคือ ความเป็นครอบครัวเดียวกัน

เมื่อผมมาถึงประเด็นสุดท้าย ผมค่อยๆ ยกตัวอย่างเรื่องราวของเยาวชนที่ทำบ็อลีกศาสนา ด้วยเวลา เงินทอง การเรียนรู้ของตนเอง ผมยกตัวอย่างกลุ่มนักเรียนที่ช่วยกันสร้างเฟซบุ๊ก ที่ช่วยเป็นอาสาสมัครในงานต่างๆ ผมยกตัวอย่างคุณพ่อ

มิสชันนารี ภราดา นักบวชชาย-หญิง หลายๆ ท่าน ที่ทำงานในชุมชนและสังคมต่างๆ หรือแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่จุดเล็กๆ ที่ทำงานตามมุมต่างๆ ของหน่วยงานในพระศาสนจักร ฯลฯ คนเหล่านี้คือคนที่ได้ผลของการปลูกฝังทางความเชื่อที่พวกเขาจะก้าวต่อไป และธำรงคุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อสืบไป ผมสรุปตอนท้ายของการบรรยายอีกครั้งว่า “ผมไม่ได้ทำหรอกครับ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดพระเป็นเจ้าทำ เราเป็นเพียงแค่เครื่องมือของพระองค์เท่านั้น”

มีคำถามและการแลกเปลี่ยนความเห็น ประปราย บางคนบอกว่าเป็นก้าวแรก เพื่อจะก้าวต่อไป ก่อนกลับผมแลกเปลี่ยนที่ติดต่อกับทางพระภิกษุ พร้อมกับพูดคุยชื่นชมท่านในสิ่งที่ได้ฟัง และหนังสือที่ท่านมอบให้ ท่านถามตอนท้ายๆ ว่า จะให้เรียกท่านคุณพ่อบาทหลวงว่าอย่างไร? เพราะมันขัดเงิน บางทีก็กลัวผิดพลาด ผมก็อธิบายไปตามศัพท์และโอกาสการใช้สรรพนามนั้นๆ แต่เหนืออื่นใด ผมว่าการเดินทางเข้ามาร่วมกัน เพื่อเผยแผ่คุณงามความดี มิตรภาพของผู้ยึดมั่นในหนทางแห่งความดี มันมีพลังและมันทำให้เราเห็นว่า มีคนร่วมเดินในทางสายนี้อยู่บ้าง

ผมเหลือบมองนาฬิกาเพื่อให้แน่ใจว่า กลับมาประชุมที่สำนักงานทันเวลาผมถามตัวเองว่า งานสื่อมวลชนนี้งานหลักคืออยู่ในสำนักงานหรือนอกสำนักงาน ไม่มีคำตอบที่ลงตัว เพียงแต่เจ้าตัวจะตอบได้เองว่า งานกับชีวิตเขาคิดกันมากแค่ไหน หรือเมื่อหมดเวลางานเขาก็วางภาระลง แล้วมุ่งไปทำอย่างอื่น ผมไม่เคยเห็นพระเยซูเจ้าแยกเวลาไหนคือเวลาแพร่ธรรมหรือหยุดงาน พระองค์ทำให้ชีวิตของพระองค์คือทั้งหมดของการเผยแผ่ความรักของพระเป็นเจ้า ผมว่าเราคริสตชนทุกคนคงไม่มีใครไม่อยากทำและเป็นอย่างพระองค์

โลกร้อน...บ้านเมืองก็ร้อน

ไม่ใช่แค่โลกเท่านั้นที่ร้อน บ้านเมืองก็ยิ่งร้อนด้วย ประเทศไทยปีนี้ดูจะร้อนทั้งการบ้านและการเมือง

ชาวบ้านในหลายท้องที่ที่กำลังเดือดร้อน เมื่อน้ำไม่มา นาก็ทำไม่ได้ ส่วนชาวเมืองกรุง นอกจากจะกำลังค้นหาเรื่องความจริงวันสลายการชุมนุมยังไม่ได้ กลับยังจะต้องได้รับผลตามมาจากฝนฟ้าไม่อำนวยและข้าวยากหมากแพง สินค้าขึ้นราคาอีกอย่างไม่ต้องสงสัย

เมื่อภาคเกษตรต้องมีเหตุเป็นไปเช่นนั้น ปีนี้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายทุกผู้ทุกฝ่าย ไม่ว่าภาคใดส่วนใด เห็นทีจะต้องหันมาร่วมมือร่วมใจเอาใจใส่กันให้เต็มที่ ในอันที่จะต้องปลูกจิตสำนึกร่วม

ทั้งนี้ เพื่อจะได้สำเหนียกเสียงเรียกร้องของคนรากหญ้า ชาวนาชาวไร่ที่ต้องลากคันไถแบกจอบเสียมทำนาปลูกข้าวทำไร่ปลูกพืชผลให้คนในประเทศได้อยู่ได้กิน

ด้วยเหตุนี้ ความจริงที่เราต้องแสวงหาเพิ่มเติมในวันนี้ ก็คือ ความจริงในชีวิต จิตวิญญาณและในวิถีชีวิตวัฒนธรรมที่เป็นจริงของชาวบ้านพลเมือง เป็นต้นคนรากหญ้า ซึ่งเป็นประชาชนผู้คนในส่วนที่กำลังทนอยู่ ทนสู้ และทนรับกับสถานการณ์ทุกข์ยากลำบากที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันนั่นเอง

จึงขอฝากสองสามบทกลอน เพื่อสะท้อนสอนใจเราชาวไทยด้วยกันดังนี้
-เกี่ยวกับประเทศชาติ ที่มีเราทุกคนเป็นเจ้าของ เป็นหุ้นส่วนร่วมกัน

ประเทศเดียว	เราเกี่ยวข้อง	ต้องนำอยู่
หากทุกผู้	อยู่ด้วยกัน	สร้างสรรค์สม
เอาความดี	ขึ้นพื้นฐาน	งานเกลียวกลม
เอาสังคม	นิยมธรรม	นำชาติเรา

-เกี่ยวกับประชาชน คนรากหญ้าส่วนใหญ่ ชาวไร่ชาวนาไทย ผู้เป็นกระดูกสันหลังที่ผลิตข้าว และปลูกพืชผักพืชผลให้เรากิน กลับต้องมาดิ้นรนอดคัดัดสนและอาภัพอับจน

น้ำไม่มา	ฟ้าไม่หลัง	สั่งฝนให้
ทุกข์ร้อนใจ	ไทยชาวนา	เรียกหาฝน
หลายดินนั้น	วันนี้ยับ	ต้องอับจน
รอน้ำฝน	ปนน้ำตา	โอ้...ชาวนาไทย!

-เกี่ยวกับคนสองชั่ว ที่ยังเป็นช่องว่างห่างไกล โดยไม่มีสะพานใจเชื่อมโยงถึงกันได้
พอเพียงเที่ยงแท้

คนสองชั่ว	เห็นทั่วไป	ในไทยถิ่น
คนติดดิน	ดิ้นรนไป	ไร้ศักดิ์ศรี
ทนทุกข์ยาก	ปากหมอง	ครองชีวิ
ส่วนเศรษฐี	มีทรัพย์สิน	กินเหลื่อเฟื้อ

เรื่องอย่างนี้อย่่าว่าแต่มนุษย์ที่ร้อนใจ พระเจ้ายังจะทรงร้อนพระทัยสักเพียงใด ในฐานะทรงเป็นองค์ความรักเป็นพระบิดาผู้ทรงสร้างมนุษย์มาตามพระฉายาลักษณ์ของพระองค์ และถ้ามนุษย์ด้วยกันไม่เห็นความเป็นบุตรของพระเจ้าที่แสนประเสริฐ เลิศล้ำในตน และในกันแล้ว ก็ยากที่จะพบความเป็นพี่น้องที่แท้จริงระหว่างกันในวิถีชีวิตวัฒนธรรมแห่งความรัก

ไม่ว่าประชาชนคนไทยที่ไหนของประเทศไทย ต่างก็ต้องการความรักกันทั้งนั้น โดยเฉพาะคนไทยที่ยากจนข้นแค้น เพราะความแร้นแค้นแห้งแล้งในปีนี้ ยิ่งต้องการเป็นหลายเท่าทวีคูณ

■ ๗๖ เรื่องเล่าของชาวนา

“ซ่อม (เส้นทาง-รัก)”

ที่เห็นและเป็นอยู่

บรรยากาศของบ้านเกิดอบอุ่นอย่างที่เคยได้ใช้ชีวิตในวัยเด็กเพียงสั้นๆ ปราสาทหินพิมาย ลำน้ำมูลท่ามกลางสายหมอกยามเช้า ป่าผักตบชวาหรือจะเรียกว่าป่าลอยน้ำในจินตนาการของตนเอง

เมืองพิมายที่ย่ำเดินทุกวันคลาคล่ำไปด้วยคนต่างหมู่บ้านต่างอำเภอ และนักท่องเที่ยวที่มาจากอีกซีกโลก บรรยากาศงานจิวและโต๊ะจีนดีๆ ทำให้คนอีสานหน้าปักษ์ได้อย่างฉันทพลอยซึมซับเอาวิถีชีวิตและความศักดิ์สิทธิ์ของลูกมังกรจนึกถึงจอมโจรชวลีเสียดสีหนังจีนที่ชื่นชอบในวัยเด็ก ที่ทำให้ชาลาเปา หรือบะหมี่เป็นอาหารจานโปรดยามไม่ได้อยู่บ้าน กินแกงพื้นบ้านอย่างผักหวานกับไข่มดแดงฝีมือแม่

กาลเวลาที่ไถ่ปล้ำเปลื้องคือกาลเวลาแห่งการยอมสละ มันเป็นเรื่องทำทนาย แต่ทนายที่สุดรางวัลก็มีค่ามากกว่าประกาศนียบัตรสักใบ หากแต่เรากลับเรียนรู้ถึงวิธีการแสวงหาความรู้แต่สำหรับนักการศานนาจะให้ความหมายเรื่องนี้ได้ดีที่สุด เป็นต้นความหมายของคำว่า “ปรัชญาญาณ หรือพระธรรมทาน” หรือบางทีการอยู่เงียบๆ ก็เหมาะสมสำหรับชาวบ้านธรรมดาๆ สักคน ที่เรียนรู้จากพระเป็นเจ้าด้วยการรักพระองค์

บางทีเมื่อถึงวัยหนึ่งคนเราควรอยู่เฉยๆ บ้าง เมื่อคิดว่าชีวิตที่ผ่านมาเหนื่อยและหนักมากพอแล้ว เครื่องสายยังมีดั่งหย่อน การพักผ่อนไม่จำกัดรูปแบบ และบางทีคนพเนจรก็ไม่ได้ยากจนและน่าสงสารอย่างที่เราคิดเสียทีเดียว

วันนี้มีเวลาอยู่บ้านเพียงชั่วครู่ กลัวยังมีสี่เหลืงกำลังบาน แต่ความรักของฉันทระหว่างผู้คนกลับเหวเฉา เพราะกระแสของการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการมีชีวิตอยู่แบบตัวใครตัวมัน ฉันทมุ่งหน้าที่จะเก็บเงิน แต่ฉันทก็ยังภูมิใจที่ฉันทใช้มันเพียงเพื่อเป็นเครื่องมือให้ฉันททำงานของพระในแบบที่ฉันทพอจะทำได้เป็นอย่างดีนั่นเอง

หน้าแล้งที่ไม่ใช่สารคดีและภาพในแผ่นการ์ด
แต่เป็นชีวิตของชาวบ้านในหมู่บ้านหนึ่งของอำเภอพิมาย

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง ผลิตจากอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า “STONHARD” ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอรัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

DaDa Sound

บริษัท ดาดาสาวด์ จำกัด

ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
 อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening

งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ

งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์

งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป

พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา

ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี

จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ

ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สนธิรัตน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 อ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

MARTIN DE TOURS

LIBRARY

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) เป็นชื่อเดิมของห้องสมุดของโรงเรียนในอิตาลี (โดยตั้งอยู่ในตัวอาคาร "อัสสัมชัญ 100 ปี" ซึ่งอาคารถูกรื้อถอนเมื่อปี พ.ศ. 2546) ตั้งขึ้นเพื่อให้เกียรติแก่ท่านเจ้าอาธิการ มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ (ดำรงตำแหน่งอธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2445-2463 และ พ.ศ. 2472-2475)

ห้องสมุด "มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์" ตั้งอยู่บนชั้น 3 ถึงชั้น 5 ของอาคารศูนย์การเรียนรู้ และหอประชุมอเนกประสงค์ "Saint Louis-Marie Memorial Building" ประกอบด้วย

ชั้น 3 Digital Library เป็นส่วนของการเรียนรู้ และสืบค้น ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย ห้อง Conference Room, Edutainment Booth, ห้อง Media Center, ห้อง Sound Studio, ห้อง Production Room

ชั้น 4 Reading Library เป็นส่วนอ่านหนังสือและมุมค้นคว้า ที่รวบรวมหนังสือทั้งในและต่างประเทศ, ห้อง Reading Group

ชั้น 5 Computer Lab เป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ PC และ Mac, ห้องปฏิบัติการ Robot ห้อง Photo Studio

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) จัดให้เป็นห้องสมุดที่ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสมบูรณ์

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โรงเรียนอัสสัมชัญ โทรศัพท์ 0-2630-7111-25

โรงเรียนอัสสัมชัญ

แผนกประถม 90/1 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82 โทรสาร : 0-2212-2310

แผนกมัธยม 26 ซอยเจริญกรุง 40 แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25 โทรสาร : 0-2237-7769

<http://www.assumption.ac.th> E-mail : webmaster@assumption.ac.th

พูดและฟังกัน ด้วยภาษายีราฟ...ภาษาของหัวใจ

การเรียนรู้ด้วยชีวิตและการค้นพบ

“ท่านจงพูดกับเขาและบอกให้เขาพูด แล้วเราจะอยู่ที่ปากของเจ้าและปากของเขา และจะสั่งสอนเจ้าทั้งสองให้รู้ว่า ควรทำประการใด” (อพยพ 4:15)

“จงพูดหนุนใจกันให้มากยิ่งขึ้น” (ฮีบรู 10:25)

“ถ้อยคำของท่านหนุนใจคนที่กำลังสะดุด และท่านได้ทำเขาที่อ่อนเปลี้ยให้มั่นคง” (โยบ 4:4)

ช่วงหลายเดือนมานี้ ผมลองได้และขึ้นเหนือ (เขียนอย่างนี้เพราะลองได้ก่อนแล้วค่อยขึ้นเหนือครับ) เดินทางไปเป็นกระบวนกร (วิทยากร) แบ่งปันการฝึก “การสื่อสารอย่างสันติหรือการสื่อสารด้วยความกรุณา” ในหลายจังหวัด... ผมรู้สึกอิ่มเต็มและมีชีวิตชีวามากอยู่บ่อยครั้งเมื่อผมได้ฟัง ได้ฟัง ได้อ่านการค้นพบของผู้คนมากมายหลายท่าน และอยากแบ่งปันให้กับท่านผู้อ่านทุกท่าน โดยหวังว่าจะเพิ่มพูนกำลังใจและอาจเป็นประโยชน์กับท่านตามสมควร...

“ชีวิตของฉัน ฉันไม่เคยยอมรับอย่างนี้มาก่อน ได้อบรมครั้งนี้ดีมาก ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง อีกทีปีก็จะไม่มีวันลืม เพราะการอบรมครั้งนี้ทำให้ได้เห็นจุดดี จุดอ่อนตรงไหน ได้รู้ว่าตนเองจะพัฒนาจุดดี จุดอ่อนอย่างไร”

“เรียนรู้ว่าที่ผ่านมามันเองสื่อสารผิดพลาดไปมาก เรียนที่จะพูดความรู้สึกและความต้องการ จะพัฒนาต่อไป ขอบใจที่ได้ร่วมเรียนรู้ ได้รู้จักกับทุกคน”

“ได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง ที่สำคัญคือความต้องการของคนอื่นและของเรา... ถ้าเราให้ได้ เราก็ต้องให้ เวลาพูดอะไรก็ให้ระมัดระวัง”

“จิตใจที่ได้ร่วมการอบรม ได้เรียนรู้การอ่านใจตนเอง การเข้าใจความต้องการของคนอื่น ของตนเอง มิตรภาพใหม่ๆ ด้วย”

“ได้เรียนรู้หลายอย่าง สำคัญที่สุดรู้จักสังเกตคนอื่นมากขึ้น รู้จักให้อภัย ชนะใจ ชนะปัญหาทุกอย่างด้วยครับ เอาไปใช้กับเด็กที่บ้านแล้วได้ผล”

“ทำให้มีความรับผิดชอบมากขึ้นในตนเอง และเพื่อนรอบข้าง สิ่งสำคัญคือการรับฟังและการให้อภัยคนอื่น”

“คำพูดเป็นสิ่งสำคัญ สังเกตเขาได้ว่าเขาต้องการอะไร รู้สึกอย่างไร”

“ถ้อยคำจากใจที่ท่านได้อ่านด้านบนนี้ มาจากการแบ่งปันสิ่งที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติการสื่อสารอย่างสันติ (กรุณา)... ในการฝึกปฏิบัติมีสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่มีผลต่อผู้เข้าร่วมซึ่งช่วยให้พวกเขาค้นพบและจดจำความแตกต่างของการสื่อสารอย่างสันติกับการฝึกอบรมเรื่องอื่นๆ จนยากที่จะลืม... ก็คือ การฝึกฝนภาษาแห่งความกรุณาที่เราเรียกว่า “ภาษายีราฟ” นั่นเอง

ภาษายีราฟ : อีกทางเลือกหนึ่ง ของการพูดและฟังกันด้วยหัวใจ

การสื่อสารอย่างสันติใช้ภาษายีราฟเป็นสัญลักษณ์ของการสื่อสารที่เข้าถึงความกรุณา เป็น การสื่อสารจากหัวใจ เป็นภาษาที่ใส่ใจ ให้ความเข้าใจ และพูดถึงความรู้สึก...ความต้องการในส่วนลึกของ

คนอื่นและตนเอง

ดร.มาแชล โรเซนเบิร์ก (Marshall Rosenberg) ผู้ก่อตั้งศูนย์เพื่อการสื่อสารไร้ความรุนแรง (Center for Nonviolent Communication) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการสื่อสารอย่างสันติ (กรุณา) กล่าวว่า “**ยิราฟมีหัวใจใหญ่ที่สุดในบรรดาสัตว์บกด้วยกัน การสื่อสารไร้ความรุนแรงคือภาษาของหัวใจ**” และเขาได้ตั้งประเด็นที่น่าสนใจต่อไปว่า เราจะพูดจากหัวใจของเราอยู่เสมอๆ ได้อย่างไร

การฝึกฝนการพูดภาษาของหัวใจจะฝึกด้วยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษายิราฟกับภาษาหมาป่า

ภาษาหมาป่าเป็นสัญลักษณ์ของการสื่อสารที่กีดกันไม่ให้เราเข้าถึงความกรุณา หมาป่าตัวไม่สูง คิดคิน มองไม่ไกล มองใกล้ตัว สื่อสารแบบคำหั้น ตัดสิน ตีความ กล่าวโทษคนอื่นหรือตนเอง

เราลองมาดูตัวอย่างจากเรื่องจริงสักเรื่องหนึ่งนะครับ มีคนพูดกับเราว่า “**คุณเนี่ย ทำงานไม่ได้เรื่องเลย...**”

เราอาจตอบได้อย่างน้อย 4 แบบดังต่อไปนี้

1) “**แล้วคุณล่ะ คุณทำงานดีนักหรือ...**” เป็นการพูดด้วยภาษาหมาป่าหุออก คือพูดคำหั้น ตัดสิน ตีความ หรือกล่าวโทษคนอื่น

2) “**ฉันแย่จริงๆ ทำงานไม่ได้เรื่องเลย...**” เป็นการพูดด้วยภาษาหมาป่าหุเข้า คือพูดคำหั้น ตัดสิน ตีความ หรือกล่าวโทษตนเอง

3) “**ฉันไม่สบายใจมากเกินไป เพราะฉันต้องการความเข้าใจ**” เป็นการพูดด้วยภาษายิราฟหุเข้า คือ พูดความรู้สึกและความต้องการในส่วนลึกของตนเอง

4) “**คุณคงรู้สึกหงุดหงิด คุณต้องการประสิทธิภาพให้ไหมครับ?**” เป็นการพูดด้วยภาษายิราฟหุออก คือ พูดความรู้สึกและความต้องการในส่วนลึกของผู้อื่น

หรืออีกตัวอย่างหนึ่ง มีคนพูดกับเราว่า “**คุณเนี่ย พึ่งไม่ได้เลย**”

เราอาจเลือกตอบได้ 4 แบบเช่นกัน

1) “**อ้าวคุณ... ก็คุณไม่เคยพึ่งตัวเองเลย เอาแต่ขอจากคนอื่นอยู่เรื่อย**” (หมาป่าหุออก)

2) “**ฉันเนี่ยแย่มากเลย เห็นแก่ตัว คิดถึงแต่ตนเองไม่เคยคิดถึงคนอื่นเลย**” (หมาป่าหุเข้า)

3) “**ฉันไม่สบายใจเลย ฉันต้องการความเข้าใจนะ**” (ภาษายิราฟหุเข้า)

4) “**คุณคงรู้สึกหงุดหงิด คุณต้องการความช่วยเหลือให้ไหมครับ?**” (ภาษายิราฟหุออก)

ย้อนมองตนเพื่อการค้นพบ

และสานสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์

เมื่อได้ฝึกฝนเรื่องความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษายิราฟและภาษาหมาป่าแล้ว ผู้เข้าร่วมได้กลับมาย้อนมองตนว่าในชีวิตของเรานั้นเราใช้ภาษาของหัวใจ เราใช้ภาษาแห่งความกรุณาต่อคนอื่นและต่อตนเองมากน้อยอย่างไร... เราใช้ภาษาหมาป่า หรือใช้ภาษายิราฟกับคนอื่นและตนเองมากน้อยอย่างไรบ้าง... ผู้เข้าร่วมได้แบ่งปันการค้นพบให้ฟังว่า

“**ภาษายิราฟทำให้ตนเองตระหนักว่า เป็นภาษาที่มีคุณค่า นำสันติสุขแก่ผู้อื่นสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันกับทุกๆ คน**”

“**ทำให้ฉันตระหนักถึงการพูดด้วยความกรุณาต่อผู้อื่น การพูดโดยไม่ตัดสินผู้อื่น และที่สำคัญจะนำไปปรับใช้กับชีวิตของตนเอง อันดับแรกคือเข้าใจความต้องการของผู้อื่นมากขึ้นโดยไม่พูดตัดสินเขา เคารพในความคิด คำพูด และการกระทำของเขามากยิ่งขึ้น**”

“**ค้นพบตนเองว่าที่ผ่านมาเป็นคนช่างตัดสินมาก เป็นคนลังเลน้อย เป็นคนใช้ความคิดมาก เป็นคนใช้ความรู้สึกน้อย ถึงเวลาแล้วที่ตนเองต้องมองดูความ**

ต้องการของคนอื่น ไม่ใช่มองแต่ความต้องการของตนเองเพียงฝ่ายเดียว”

ผู้เข้าร่วมฝึกการสื่อสารอย่างสันติ (กรุณา) ส่วนใหญ่พบว่า พวกเขาใช้ภาษาหมาป่าหุออกอยู่บ่อยๆ ด้วยความเคยชิน และยังคงค้นพบอีกว่า พวกเขาไม่คุ้นเคยกับภาษายีราฟ พูดไม่ค่อยออก และเห็นความจำเป็นของการฝึกฝนการสื่อสารด้วยภาษายีราฟหรือภาษาแห่งความกรุณามากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางเลือกหนึ่งในการสานสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ต้องการความเข้าใจซึ่งกันและกัน

เราสามารถมีส่วนร่วมเปลี่ยนแปลงโลกให้เป็นโลกอย่างที่เรายากเห็นได้ทุกที่ ทุกเวลา

ผมเชื่อว่าเราทุกคนในโลกนี้ล้วนเกี่ยวข้องกัน “เริงอ้ายกัน” เมื่อเขาขยับตัวเราเพื่อสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง... ให้โลกนี้เป็นโลกที่มีความกรุณาต่อกันมากยิ่งขึ้น... ย่อมส่งผลต่อตนเองและคนรอบข้างไม่มากก็น้อย เปรียบเสมือนการโยนหินลงไปใบบ่อน้ำกว้าง... ย่อมเกิดคลื่นเป็นวงกลมออกไปโดยรอบ... เป็นไปได้ไหมว่า เมื่อเราช่วยกันคนละเล็กละน้อย อาจส่งผลได้กว้างขวางยิ่งกว่าที่เราคิด...

เราทำอะไรได้บ้าง

เราอาจเริ่มอย่างเรียบง่ายโดยการฟังความรู้สึกและความต้องการของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่เรามีความกังวล มีความทุกข์ มีความไม่สบายใจ... เราอาจค้นหาลงไปในหัวใจของตนเองว่า “ฉันรู้สึกอย่างไร และลึกๆ แล้วฉันต้องการอะไร” เราอาจใช้วิธีเขียน หรือพูดออกมาว่า “ฉันกำลังรู้สึก..... เพราะฉันต้องการ.....”

ภาษายีราฟเป็นภาษาของหัวใจเพราะเน้นที่ความมีชีวิตชีวาที่เกิดขึ้นในหัวใจของเรา เมื่อเราสัมผัสถึงความรู้สึกและความต้องการในส่วนลึกที่เคลื่อนไหวไปมาอยู่ภายในตัวเรา เราจะรับรู้ได้ถึงความมีชีวิตชีวาดังกล่าว

เมื่อเราสำรวจความรู้สึกและความต้องการของ

เราโดยหลีกเลี่ยงการตำหนิ กล่าวโทษ ตัดสิน ตีความวิจารณ์ตนเองและคนอื่นแล้ว... เราจะค่อยๆ มองเห็นหนทางที่เราจะดูแลตนเอง ดูแลคนอื่นด้วยวิธีการต่างๆ มากมายที่เกิดจากความเต็มใจของตัวเราเองและคนอื่น อย่างที่ผู้เข้าร่วมการฝึกปฏิบัติ 2 ท่านแบ่งปันไว้ว่า

“สิ่งที่ได้รับเป็นการเอาใจเขาใส่ใจเรา เรียนรู้ความรู้สึก ความต้องการ เรียนรู้การสื่อสารให้ดีขึ้น สิ่งที่ได้เรียนรู้คือ เราเป็นผู้รับผิดชอบความรู้สึกของเราเอง ไม่ใช่คนอื่นที่จะมารับผิดชอบการกระทำของเรา”

“สิ่งที่เรียนรู้คือเรียนรู้ที่จะสังเกตมากกว่าการตัดสิน เรียนรู้ที่จะเข้าใจคนอื่นและเข้าใจตนเอง ความต้องการ และคำขอร้องขอของตนเอง รวมทั้งข้อจำกัดของตนที่จะให้คนอื่น”

เราอาจพบว่า... ในบางเรื่องเราอาจแก้ไขหรือดูแลได้ด้วยตนเอง และในบางเรื่องเราอาจขอหรือขอความช่วยเหลือจากคนอื่นด้วยความสบายใจทั้งสองฝ่าย โดยเปิดโอกาสให้เขาตอบรับหรือปฏิเสธคำขอของเราก็ได้... เพราะเราให้ความสำคัญกับการให้และรับด้วยความกรุณา เป็นไปด้วยความสมัครใจ มีความชัดเจนเฉพาะเจาะจง เป็นทางบวก เคารพและใส่ใจความต้องการของทุกฝ่าย (รวมทั้งของตัวเราเองด้วย) ปราศจากความพยายามใดๆ ที่จะกดดัน ทำให้รู้สึกผิด ทำให้รู้สึกละอายใจ หรือการบังคับทั้งทางตรงและทางอ้อมแต่อย่างใด เพราะการขอหรือร้องนั้นแตกต่างจากคำสั่ง

ทางเลือกในการใช้ชีวิต สานสัมพันธ์กับคนอื่น

การใช้ชีวิต...การสานสัมพันธ์หรือทำงานกับคนอื่น เราสามารถเลือกการฟังและพูดด้วยหัวใจกับเขาได้เมื่อเกิดสถานการณ์ที่ตึงเครียด กังวลใจ ไม่สบายใจ ขัดแย้งกัน หรือในสถานการณ์ที่เขาอาจต้องการความช่วยเหลือ ต้องการความเข้าใจ เราสามารถฟังและพูดด้วยหัวใจกับเขาได้

เมื่อเราฟังและคาดคะเนความรู้สึกและความต้องการของเขาว่า “เขารู้สึก...ใช่มั้ย? เพราะเขา

ต้องการ (หรือเพราะเขาให้คุณค่า เพราะเขาให้ความสำคัญกับ)...ใช่ไหม?

ผู้ที่ได้ยินเราพูดด้วยภาษาของหัวใจเช่นนี้ เขาจะรับรู้ได้ว่า เรากำลังพยายามให้ความเข้าใจเขา... เราอาจจะกังวลว่าถ้าเราคาดคะเนความรู้สึกและความต้องการของเขาไม่ตรงกับที่เขากำลังเป็นอยู่ เขาจะเสียความรู้สึกไหม เขาจะรู้สึกไม่ดีหรือไม่...

จากการสังเกตในระหว่างการฝึกปฏิบัติและการนำภาษาของหัวใจไปใช้ในชีวิตจริง ส่วนใหญ่เราพบว่า เมื่อเราคาดคะเนไม่ตรงกับความรู้สึกและความต้องการของคนอื่น เขาจะเป็นคนบอกเราเองว่าจริงๆ แล้วเขากำลังรู้สึกและต้องการอะไรในขณะนั้น... และผลของการค้นหาความต้องการของผู้อื่นและของตนเองเช่นนี้ช่วยให้ทั้งเขาและเรามีความราบรื่น มีทางเลือกเพิ่มขึ้นในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันด้วยความสบายใจของทั้งสองฝ่าย

ภาษาฮิราฟ ภาษาของหัวใจ : เพิ่มพื้นที่แห่งการให้และรับด้วยความกรุณา

ผู้เข้าร่วมอีกท่านหนึ่งแบ่งปันประสบการณ์การค้นพบว่า “ผมมองเห็นการสื่อสารที่ผิดพลาดในอดีต... อีกด้านหนึ่งก็เห็นสิ่งที่เราทำได้คืออยู่แล้ว... และอยากนำการสื่อสารอย่างสันติทั้งหมดนี้ไปใช้ในชีวิตจริง”

ประสบการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อเราให้โอกาสกับตนเอง เมื่อเราย้อนมองตนเอง เราอาจพบว่า... บ่อยครั้งในอดีตเราพูดภาษาหมาป่าที่เน้นการตัดสิน ต่ำหนิ กล่าวโทษ ตีความ วิจารย์ตนเองและคนอื่น ซึ่งทำให้เกิดความไม่สบายใจ รู้สึกผิด หงุดหงิด รำคาญใจ อึดอัดใจ ลำบากใจ โกรธ... และยังส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ กระทบต่อการใช้ชีวิต และการทำงานร่วมกัน

เมื่อเรากลับมาให้เวลากับการค้นหาความรู้สึก...ความต้องการของคนอื่นและภายในหัวใจของเราเอง... เราอาจค้นพบว่ามีทางเลือกมากขึ้นที่จะลดพื้นที่แห่งการพูดด้วยภาษาหมาป่า...ลดการพูดด้วยภาษาที่กีดกันไม่ให้เราเข้าถึงความกรุณา... หันไปเพิ่มพื้นที่แห่งการฟังและพูดกันด้วยภาษาฮิราฟ ภาษา

ของหัวใจ ภาษาแห่งการให้และรับด้วยความกรุณา ฟังและพูดจากหัวใจของเราให้มากยิ่งขึ้น...

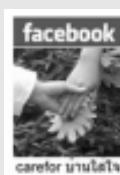
แน่นอนครับ...ภาษาฮิราฟ ภาษาของหัวใจ... ไม่ใช่ทางเลือกเดียวหรือคำตอบเดียวในการสานสัมพันธ์เพื่อการอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันกับคนอื่นด้วยความกรุณาและสันติ... แต่ภาษาฮิราฟ ภาษาของหัวใจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เรานำมาใช้ได้... ใช่ไหมครับ...

ขออวยพรให้ท่านผู้อ่านทุกท่านอิ่มเต็มกับการสัมผัสถึงความรู้สึกและความต้องการ (คุณค่า) ในส่วนลึก ขอให้ท่านมีความสุข มีชีวิตชีวา และมีกำลังใจอยู่เสมอครับ ☺

แหล่งอ้างอิง พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับ. สมาคมพระคริสตธรรมไทย : 1971. <http://www.harmonyoftheheart.com/2006/10/language-of-heart-speaking-giraffe.html> <http://www.itstime.com/feb2006.htm>

1. ขอเชิญนิสิตนักศึกษาคาทอลิก และเพื่อนๆ เข้าร่วมค่าย “ความสุข ความรัก และกำลังใจ เป็นเป้าหมายและคุณค่าของชีวิต?” ในวันศุกร์ที่ 20 - วันอาทิตย์ที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ณ บ้านภูเขียว จ.นครราชสีมา (สถานที่อยู่ในระหว่างการติดต่อ สมัครได้ที่ www.carefor.org/student)

2.เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ (กรุณา) ปั่นน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต

เว็บไซต์บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก
www.facebook.com/carefor.org

ยาแก้แอสเพน

มีคำถามมาถึงยาแก้ปวดเส้น ประเภทยาแก้แอสเพน คุณเหมือนจะเคยเขียนเรื่องประเภทยาแก้แอสเพนมาแล้ว เลยจะขอซ้ำอีกครั้ง ตัวผู้เขียนเองเคยใช้ยาแก้แอสเพนตอนเข้าเฝือก ตอนนั้นปวดขาขนาดขยับไม่ได้ จำได้ว่าหมอเข้าเฝือกให้ และจ่ายยาแก้แอสเพน ในกรณีนี้ไม่ใช่ยาแก้แอสเพนประเภทยาปฏิชีวนะ แต่เป็นยาแก้แอสเพนประเภท Ansaid จำได้ว่าหมอจ่ายยาขนาดสูง คือ ให้รับประทานเช้า-เย็น แต่ด้วยความที่ไม่อยากใช้ยา Ansaid เพราะรู้ดีว่ามีผลข้างเคียงมากมาย

ในที่สุดผ่านไปเป็นเดือน อาการปวดยังคงคุกคามอยู่ ในที่สุดต้องให้หมอจ่าย Ansaid เพราะขนาดใช้ไม่แค่นักก็ยังเจ็บอยู่มาก อาการเป็นอยู่นานหลายเดือน และเป็นปี และหลายปี จนไม่อยากที่จะจำ ไม่อยากที่จะนับว่าเป็นมานานแค่ไหน

ที่เล่ามาเสียยืดยาว เพราะต้องการจะสื่อว่า ยา Ansaid มีผลข้างเคียงที่ควรจะต้องศึกษา ควรรู้ต้องการที่จะสื่อว่าควรใช้ยานี้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น

ถ้าต้องการใช้ยาแก้แอสเพน ควรรู้วิธีใช้ให้ถูกต้อง ผู้เขียนเองไม่ชอบเลยที่จะบอกว่ายานี้ทานหลังอาหาร ก่อนอาหาร เพราะยาบางชนิดการที่จะทานก่อนหรือหลังอาหารไม่มีผลแต่อย่างใด เพราะมีบางคนที่ทานยาขาดไป คือไม่ทานตอนเช้า เพราะไม่ได้ทานอาหารเช้า จึงเว้นยานั้นไป แต่ขอซ้ำ สำหรับยาแก้แอสเพน ต้องทานหลังอาหารทันที เพราะยาจะกัดกระเพาะ ตอนที่ใช้นั้น จำได้ว่าหมอจ่ายยาได้ประมาณ เพราะคุณแม่ของหมอเองก็โดนยากัดกระเพาะไปเรียบร้อย หมอได้จ่ายยาป้องกันโรคกระเพาะมาให้ตั้งแต่ต้นเลย แต่สำหรับผู้ที่ใช้ยาช่วงระยะเวลาสั้นๆ ก็ไม่ต้องกังวลใจไป แต่ย้ำว่าต้องทานหลังอาหารทันที

ยาแก้แอสเพนนี้ ลดอาการปวด ดังนั้นผู้ที่ปวด เจ็บ จากการใช้กล้ามเนื้อมากเกินไป เมื่อทานยาแก้แอสเพน ตัวเองอาจนึกว่า ดีขึ้น หายแล้ว และกลับไปทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดอาการปวด เจ็บมากยิ่งขึ้น วิธีที่ดีคือ ต้องพัก ไม่ทำงานมาก จนกล้ามเนื้ออักเสบ อีกวิธีคือ ใน 24 ชั่วโมงแรก ให้ประคบเย็น หลังจากนั้นให้ประคบร้อน ถ้าอาการเป็นมากและไม่หายเสียที แนะนำให้พบแพทย์ มีอีกทางเลือก คือ ทำกายภาพบำบัด จะทำให้อาการหายเร็ว ตัวผู้เขียนเองเจ็บขา จำได้ว่า ก่อนสิ้นปีไม่กี่วัน และเจ็บขานานถึงสามปี เพราะใช้ขาที่เจ็บ อาการเจ็บ คือ อาการเตือนเราว่า ให้หยุดการใช้ ดูแลตัวเองด้วย แต่ด้วยหน้าที่การงาน ในบางครั้งต้องเดินมาก ก็เจ็บมาก พักก็ดีขึ้น พอกลับมาใช้ก็เป็นอีก ที่ประคบร้อน ก็จี๋เกียจ รู้สึกลำบากลำบากที่จะดื่มน้ำร้อน มาตอนหลังเจอเป็นเหมือนหมอน เสียบไฟฟ้า หมอนนั้นก็จะร้อน ถอดปลั๊ก เอามาใช้ได้เลย มีอยู่วันหนึ่งปวดหลัง เล่นนอนประคบหลัง เลยรีบร้อน ไม่ใช่หายปวดหลังนะคะ หมอนนั้นแตกกะ จบเลย และจี๋เกียจซื้อใหม่อีก

สรุป การจะทำอะไรต้องระวัง โดยเฉพาะผู้สูงอายุ จะบาดเจ็บง่าย และหายยาก การจะใช้ยาอะไร ต้องเข้าใจให้ดี ยามีคุณอนันต์ และก็สามารถให้โทษมหันต์ได้ ☹

เพราะหัวใจมิสซัง อันจึง มั่นใจในพระองค์

คุณพีรสันติ จวบสมัย อดีตหัวหน้าวงดนตรีคิอินโนเซนต์ ที่โด่งดังเมื่อปี 2525 จากเพลงสอตก ขวัญใจนักเรียนเพียงกระซิบฝากรัก ฯลฯ น้อยคนนักจะรู้ว่าวงนี้เกิดขึ้นได้จากผลงาน การผลิตเพลงวัดชุด “เพื่อพระองค์” หลังจากนั้นจึงกลายมาเป็น วงดนตรีคิอินโนเซนต์

คุณพีรสันติ จวบสมัย เป็นหนึ่งในนักประพันธ์ในสมัยนั้นได้ประพันธ์บทเพลงไว้มากมายเพลง แต่วันนี้เจ้าตัว

ขอเล่าที่ไปที่มาของสองเพลงที่ประพันธ์คือ เพลงหัวใจมิสซัง และเพลงมั่นใจในพระองค์ และนี่คือเรื่องราวที่คุณพีรสันติ จวบสมัย จะเล่าให้ฟัง

จำได้ว่าตอนที่เข้าบ้านเณรใหม่ๆ เมื่อปี 2519 เพลงส่วนใหญ่ที่ใช้ร้องกันก็เป็นเพลงที่อยู่ในหนังสือ เทดเกียรติ สดุดี และเพลงส่วนหนึ่งที่บรรดาคุณพ่อในสมัยนั้นแต่งไว้ ที่จำได้แม่นคือเพลงกายาน ของคุณพ่อสมบุญ แสงประสิทธิ์ เพราะที่บ้านเณรพวกเราร้องเพลงนี้บ่อยมาก

พอเรียนอยู่ชั้น ม.ศ.3 ก็เริ่มมีบราเดอร์ที่เป็นรุ่นพี่ที่เรียนอยู่บ้านเณรใหญ่สามพราน กลับมาช่วยดูแลน้องๆ เณร หนึ่งในนั้นก็คือ คุณพ่อเสนอ ดำเนินสวด ที่มาพร้อมกับกีตาร์ 12 สาย และเพลงที่คุณพ่อแต่งขึ้นให้พวกเราใช้ร้องในวัด ผมคิดว่า นี่คงเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับเพลงที่ใช้ในพิธีกรรมในยุค 70 ผมคิดว่าโชคดีมากๆ ที่ได้ใช้ชีวิตในบ้านเณร ร่วมกับรุ่นพี่ที่เป็นบราเดอร์จากแสงธรรม ได้เห็นการพัฒนาในด้านเพลงในพิธีกรรม จากรุ่นหนึ่ง สู่อีกรุ่นหนึ่ง ต้องยอมรับว่าถึงแม้ตอนนี้จะผ่านเวลาจากช่วงนั้นมานานมาก แต่พื้นฐานในการแต่งเพลงสำหรับพิธีกรรมสมัยนี้ ก็ยังคงหนีไม่พ้นกลิ่นจากเพลงในยุคนั้นอยู่มาก

ในปี 2523 ตอนนั้นคุณพ่อเสนอได้แต่งเพลงในพิธีกรรมไว้มากมายเพลง หนึ่งในนั้นก็คือเพลง **หยาดเหงื่อแรงใจ** ที่เป็นจุดเริ่มต้นให้กับอัลบั้ม “เพื่อพระองค์” ของบ้านเณรราชบุรี

สำหรับเพลง **มั่นใจในพระองค์** เป็นเพลงที่อยู่ในเทปเพลงเพื่อพระองค์ ชุดที่ 3 คงไม่มีอะไรเป็นพิเศษสำหรับเพลงนี้ (หมายถึงตอนที่พวกเรากำลังทำเพลงสำหรับอัลบั้ม ซึ่งคงไม่ได้คิดว่าจะต้องเชียร์เพลงไหน หรือเพลงไหนจะโดนสำหรับเทปชุดนั้นๆ ไม่ต้องคิดว่าจะให้เพลงไหนเป็นเพลงที่หน้า A แค่ว่ามีเพลงที่เหมาะสมสำหรับอัลบั้มเพื่อพระองค์ก็พอแล้ว) ทำนองเป็นเพลงวอลซ์ ซ้ำๆ

แต่อาจมีความหมายในเนื้อเรื่องที่ไปถูกใจหลายๆ คนเข้า จำได้ว่าในเทปก็เป็นเพลงที่อยู่หน้าสองแผ่นนั่นเอง
 พูดถึงอัลบั้มเพื่อพระองค์ชุดที่ 3 จำได้ว่าปีนั้นเป็นปีที่บ้านเนรลลงครบ 20 ปีที่ย้ายมาจาก
 บ้านเนรบางช้างที่บางนกแขวก ตอนนั้น คุณพ่อสุรพล เนื้อจีน เป็นอธิการบ้านเนรราชบุรี และคุณพ่อ
 มักจะมีคำคมมาอบรมพวกเรายูบย่อยๆ หนึ่งในนั้นผมจำได้แม่นว่า คุณพ่อสุรพลมักจะพูดให้พวกเรา
 เห็นความสำคัญของบ้านเนรว่า เป็นเหมือน “หัวใจมิสซัง” คำนี้เองที่ผมจำได้ไม่เคยลืม ก็เลยขอยืม
 คำพูดของคุณพ่อสุรพล มาเป็นหนึ่งเพลงที่ส่วนตัวแล้วผมชอบมาก เพราะเป็นเพลงที่แต่งขณะนั้น
 เราก็คงเป็นหนึ่งในหัวใจมิสซังเหมือนกัน

ถึงเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหน แต่สำหรับเพลงที่เราใช้ร้องสรรเสริญพระนั้น คงไม่มีคำว่าเซย
 หรือตกยุค เพราะทุกครั้งที่ได้นักร้องที่เคยร้องในวัดเมื่อยังเป็นเด็กที่ไร ก็ดูจะมีความหมายลึกๆ ในใจ
 ทุกที หรือตอนที่ได้นักร้องสรรเสริญพระที่เป็นผลงานในสมัยนี้ก็ทำให้อดคิดไม่ได้ว่า พระสวรรค์ที่พระ
 ให้นั้น มีอยู่กับทุกๆ คนเสมอ ไม่ว่าเราจะอยู่ในสมัยไหนก็ตาม ขอเพียงเราใช้พระสวรรค์ที่พระให้นั้น
 เพื่อประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ ไม่ใช่เพื่อตัวเองเท่านั้น ☸

มัยกวง

ตัวแทนจำหน่าย
ป ลี ก และ ส ง

ปลอดภัยไว้ก่อน

เพื่อครอบครัวและตัวคุณเอง
 ปัจจุบันเชื้อโรคแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว
 และยังหาวิธีรักษาไม่ได้ แต่มีทางป้องกัน

คือไม่ใช่ของมีคมร่วมกัน
 ดังนั้นการมีอุปกรณ์ส่วนตัวเพื่อใช้
 ในสถานบริการเสริมความงามเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

ปัตตาเลี่ยนไฟฟ้า คลิปปา โตไก

- เครื่องเดินเรียบ ร้อนช้า
- สามารถปรับฟันได้ตามต้องการ
- หัวส้อมฟัน 3 ขนาด

**ศูนย์รวม
อุปกรณ์เสริมสวย
ชาย-หญิง**

บริการลับของมีคมทุกชนิด

- เหมาะสำหรับผู้ที่ตัดผมไม่เป็น
- ราคาประหยัด
- พร้อมรับประกันคุณภาพ

มัยกวง 62 ซอยบำรุงรัฐ ถ.เขาวราช กทม. 10100 โทร. 0-2224-3620, 0-2226-1236, 0-2622-8038 แฟกซ์ : 0-2226-1236

การศึกษาเพื่องานธรรมทูต

ผมมองออกไปนอกอาคารสนามบินสุวรรณภูมิ มองดูนาฬิกาเกือบเที่ยงคืนแล้ว (เช้าวันที่ 28 มิถุนายน 2010) เหลืออีกไม่กี่นาที ประตูเครื่องบินก็จะเปิดออก การเดินทางอีกบทหนึ่งของชีวิตธรรมทูตก็จะเริ่มขึ้นฝนปลายเดือนมิถุนายน เริ่มตกปรอยๆ ทำให้ผมคิดถึงตลอดเดือนที่ผ่านมา นับตั้งแต่ผมเดินทางออกจากประเทศกัมพูชา....

ผมได้ร่วมเข้าเฝ้าเป็นประจำเดือนกับเพื่อนพี่น้องสงฆ์ที่จังหวัดบุรีรัมย์ และร่วมกิจกรรม ปิดปีพระสงฆ์ของสังฆมณฑล ที่บ้านเลขพระหฤทัยศรีราชา ได้ร่วมมีโอกาสไปเยี่ยมเยียน ญาติพี่น้อง สัตบุรุษที่เคยรู้จักมักคุ้น และเพื่อนๆ ที่เคยเรียนมาด้วยกัน ผมต้องแบ่งเวลา สำหรับเรียนภาษาด้วย ได้พบ **คุณพ่อธรรมรัตน์ เรือนงาม** และ **คุณพ่อยอดชาย เล็กประเสริฐ** คุณพ่อเพื่อนที่กลับจากกรุงโรม ซึ่งช่วยแนะนำผมหลายเรื่อง จนกระทั่งกิจกรรมสุดท้ายที่ผมเข้าร่วมคือ พิธีปลงศพ **มารีอา ประคองมารดาของคุณพ่อประวิช หอมวิไล**

ผมย้อนคิดถึงคำตอบรับที่ให้กับผู้ใหญ่ เมื่อได้รับการทาบทามถึงเรื่องการศึกษาต่อ ผมรู้ว่านี่ถือเป็นความเอาใจใส่ของพระศาสนจักรท้องถิ่น

ในการอบรมต่อเนื่องพระสงฆ์ แม้แต่ในกัมพูชาเอง ก็ส่งพระสงฆ์ไปอบรมทุกคน ปัจจุบันนี้เหลือเพียง **คุณพ่อสวน สองดี** จากมิสซังพนมเปญเท่านั้นที่กำลังศึกษาอยู่ในฝรั่งเศส ส่วนในกรณีของผม นับเป็นกรณีแรกที่พระศาสนจักรกัมพูชาขอทุนจากสมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชน ให้ธรรมทูตต่างชาติอย่างผมได้ศึกษาต่อและถ้าพูดถึงในส่วนของคุณธรรมทูตไทยเอง ในปีนี้ก็มี **คุณพ่อบัญชา วงษ์วุฒิพงษ์** กำลังเดินทางไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา 1 ปี และก่อนหน้านี้ก็มี **คุณพ่อรังสรรค์ ภาณุรักษ์** ซึ่งจบวิชาแพทยกรรมที่อินเดียมาแล้วด้วยเช่นกัน

เอาล่ะครับ กลับมาเรื่องการเดินทางของผมตอนนี้มีเรื่องน่าแปลกใจอีกเหมือนกัน คือการเดินทางเที่ยวนี้ ผมสังเกตว่ามีพระสงฆ์จากชาติอื่นไปด้วย แต่ผมไม่รู้จักหรือทักท้วง ยกเว้น **คุณพ่อพิริยะ ไชยมุกดาสกุล** (พ่อต๋อย) จากอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ซึ่งพระคุณเจ้าจำเนียร สันติสุข-นิรันดร์ และ **คุณพ่อสำราญ วงศ์เสงี่ยม** ได้ไปส่งคุณพ่อถึงสนามบิน พอมาถึงกรุงโรม วันเข้าหอพักซานเปาโล ก็มี **คุณพ่อวุฒิไกร ชินทร์นัย** (พ่อปรี้น) ซึ่งมาอยู่ก่อนที่มิลาน 2 เดือนแล้ว

มาสมทบอีก สรุปรตอนนี้มีคนไทยอยู่สองคนครึ่งที่หอเดียวกันนี้ครับ (อีกครั้งคือผมครับ ไทยครึ่งเขมรครึ่ง) ส่วนหออื่นๆ ขอเชื่อก้าวให้แน่นอนก่อนนะครับ

ช่วงสัปดาห์แรกที่กรุงโรม มีเหตุการณ์สำคัญคือ วันสมโภชนักบุญเปโตรและเปาโล (29 มิถุนายน) โดยได้รับความเอื้อเฟื้อจากมงซินญอร์ **วิษณุ วัฒนวนันต์** ช่วยหาบัตรเข้ามหาวิหารนักบุญเปโตรให้ มีคุณพ่อนักศึกษาอีก 2 ท่าน ร่วมเดินทางไปด้วยคือ **คุณพ่ออัครพล มหัตกุล** (พ่อทัก) และ **คุณพ่อวิโรจน์ โพธิ์สว่าง** (พ่อหน่อง) ไปร่วมพิธีกรรมด้วย จากนั้นไปเยี่ยม **คุณพ่อพรศักดิ์ ชื่นจิตติกรรมย์** พ่อเพื่อนที่กำลังเตรียมตัวออกจากโรม หลังจากจบการศึกษาแล้ว

สำหรับพิธีกรรมในวันนี้มีพิธีมอบปัสลิดุม ซึ่งเป็นพิธีเดียวกับที่ **พระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช** ได้รับมาแล้ว ในปีนี้มีพระอัครสังฆราชได้รับทั้งหมด 38 องค์ ในจำนวนนี้มีมาจากทวีปเอเชียเรา 4 องค์ คือ เวียดนาม เกาหลี ฟิลิปปินส์ และอินเดีย โดยนับแล้วนับเป็นการรื้อฟื้นชีวิตธรรมชาติของผมได้ดีทีเดียว เพราะผมมีนามท่านนักบุญเปาโลเป็นองค์อุปถัมภ์ ผมได้ภาวนาฝากงานและกิจการทุกอย่างที่เคยหวานไว้ที่ประเทศกัมพูชา ไว้ในความดูแลคุ้มครองของพระองค์เหมือนที่นักบุญเปาโล เคยบอกว่าท่านเป็นผู้ปลูกอโปลโลเป็นผู้รดน้ำ แต่พระเป็นเจ้าทำให้เติบโต ผมได้ภาวนาให้กับพระสงฆ์ทุกองค์โดยเฉพาะทุกท่านที่มีนามนักบุญเปโตรและเปาโลเป็นองค์อุปถัมภ์ด้วย

ผมออกจากโรมในวันอาทิตย์ที่ 4 กรกฎาคม 2010 คุณพ่อธิการของหอพัก (OMI) เป็นประธานท่านเทศน์สั้นเพราะใช้ถึงสามภาษาคือ อิตาลี ฝรั่งเศส และอังกฤษ บทเทศน์วันนั้นพูดถึงเรื่องพระเจ้าได้ส่งศิษย์ไปทำงาน ท่านบอกว่างานมิสซันของเราทุกคน ณ เวลาคือการเรียนภาษา เพราะภาษาทำให้เราสื่อสารและ

เข้าใจกันได้ ธรรมชาติไปอยู่ที่ไหน ก็ต้องเริ่มต้นด้วยการเรียนภาษาเพื่อจะได้สื่อสารเรื่องของพระเจ้าได้ ดังนั้นสามเดือนต่อจากนี้ไป คือพันธกิจของเราทุกคน ที่ต้องเรียนภาษาอย่างเต็มที่

ผมเก็บคำเทศน์นั้นไว้ในใจเสมอ... และพวกเราออกเดินทางมาอยู่ที่อูร์บิโน เมืองเล็กๆ ที่เงียบสงบ ท่ามกลางขุนเขาและฟาร์ม พร้อมกับเพื่อนๆ สงฆ์ อีก 74 องค์ ซึ่งส่วนใหญ่มาจากแอฟริกาและเอเชีย ตอนนั้นผมขอไปบริหารมือก่อนนะครับ เดี่ยวจะพูดอิตาลีไม่ออก... ☺

Food, Inc. ไล่ใจกับทุกคำที่เรากิน

Food, Inc. กำกับโดย โรเบิร์ต เคนเนอรี เป็นหนึ่งในห้าภาพยนตร์ที่ได้เข้าชิงสารคดียอดเยี่ยมรางวัลอคาเดมี อวอร์ด หรือออสการ์ครั้งล่าสุดอย่างที่เราพากันคิดว่าเรื่องที่คว่ำรางวัลไปในปีนี้คือ The Cove ที่ตีแผ่ความโหดร้ายของการสังหารปลาโลมาในญี่ปุ่น แม้ Food, Inc. ซึ่งเป็นสารคดีที่อำนวยการสร้างโดย Participant Media เช่นเดียวกับสารคดีดังเรื่อง An Inconvenient Truth แม้จะพลาดรางวัลออสการ์ไป แต่หนังมีความน่าสนใจของเนื้อหาและการนำเสนอที่มีเจตนาทำเพื่อโลกและเพื่อนมนุษย์ โดยเฉพาะเรื่องของอาหารที่ใกล้ตัวเรามาก เพราะอย่างน้อยที่สุดเราต้องกินทุกวัน วันละสามมื้อ

หนังตีแผ่อุตสาหกรรมการผลิตอาหารของสหรัฐอเมริกา ประเทศที่ได้ชื่อว่าพัฒนาแล้ว มีภาคอุตสาหกรรมที่ทันสมัย ได้มาตรฐาน แต่ชะตากรรมต่างๆ ที่เกษตรกรและผู้บริโภคอเมริกันกำลังประสบอยู่ กลับแฝงด้วยความน่ากลัวอย่างที่เราอาจไม่เคยรับรู้มาก่อน หรือเข้าใจผิดไปว่าอาหารทุกอย่างที่ผลิตจากประเทศพัฒนาแล้ว ต้องสะอาดและมีคุณค่า ส่วนคนไทยเองก็เผชิญอันตรายจากอาหารในระดับที่ใกล้เคียงกับคนอเมริกัน เป็นผลมาจากโลกาภิวัตน์ การอยากทำให้ประเทศทันสมัย มุ่งแต่สร้างวัตถุ การเติบโตของอุตสาหกรรม ละเลยภาคเกษตรกรรม จนนำไปสู่วิถีชีวิตเร่งรีบในทุกเรื่องรวมทั้งการกินและคำนิยมผิดๆ ในการกินอาหารฟาสต์ฟู้ด ที่

แบรนด์ส่วนใหญ่มาจากสหรัฐอเมริกา

หนังสือสัมภาษณ์บุคคลสองท่านที่เขียนหนังสือตีแผ่ด้านมืดของอุตสาหกรรมอาหารของอเมริกา ได้แก่ อีริค ซอสเซอร์ ผู้เขียน **Fast Food Nation : The Dark Side of the All-American Meal** และไมเคิล โพล์แลน เขียนหนังสือ **The Omnivore's Dilemma** หนังสือไว้อย่างน่าสนใจว่า “อุตสาหกรรมการผลิตอาหารไม่ต้องการให้คุณรู้ความจริงของสิ่งที่คุณกำลังกินอยู่ เพราะถ้าคุณรู้แล้ว คุณจะไม่อยากกินอาหารนั้นอีกต่อไป” หนังสือเราไปทำความเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นจากการผลิตอาหารแบบโรงงาน โดยเฉพาะการเกิดขึ้นมาของฟาสต์ฟู้ดตัวพ่อเช่น แม็คโดนัลด์ที่ใช้ระบบของโรงงานมาบริหารร้านอาหาร คนงานแต่ละคนทำหน้าที่อย่างเฉียดๆ กัน ผลิตอาหารเหมือนๆ กันในการขายทั่วโลก บริหารจัดการให้ได้ต้นทุนต่ำที่สุด โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการของอาหารมากนัก ซึ่งนำไปสู่การเลี้ยงสัตว์และปลูกพืชแบบอุตสาหกรรมที่คำนึงแต่ผลกำไร ทั้งการเลี้ยงหมู วัว ไก่ ตลอดจนการปลูกมะเขือเทศ และมันฝรั่ง

ธุรกิจการผลิตอาหารในอเมริกาถูกครอบครองโดยไม่กี่บริษัทได้แก่ Tyson, Cargill, Monsanto บริษัทเหล่านี้บังคับให้เกษตรกรต้องทำตามสัญญาอย่างเคร่งครัด หนังสือเราไปเห็นที่มาของไก่ทอดนำเอรีดรอยที่เรากินในฟาสต์ฟู้ดชื่อดังทั้งหลาย เกษตรกรที่เคนดักก็ต้องเลี้ยงไก่ใน

โรงเลี้ยงขนาดใหญ่ ใ้ก่อยู่กันอย่างแออัด ปิดมิดทุกด้าน เพื่อให้ไก่กินแล้วก็นอนจะได้โตไวๆ ถ้าไก่ป่วยก็ให้ยาปฏิชีวนะกิน ใครที่ไม่ทำตามข้อบังคับของบริษัท Tyson ก็จะถูกเลิกสัญญา และจากเดิมในทศวรรษ 1950 ใช้เวลาเลี้ยงไก่ 70 วันถึงจะไปทานได้ แต่ทุกวันนี้เวลาเลี้ยงลดลงเหลือ 48 วัน ทั้งยังได้ออกไก่ที่ใหญ่ขึ้นด้วย แต่การเลี้ยงแบบนี้ทำให้ไก่ป่วยตายไปไม่น้อย และคิดโรคกันได้ง่าย ส่วนการจับไก่ไปโรงฆ่าก็ทำอย่างไร้ความเมตตา และใช้แรงงานราคาถูกที่เข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย

ส่วนการเลี้ยงวัวก็สร้างปัญหาเช่นเดียวกัน ธรรมชาติของวัวเป็นสัตว์กินหญ้า แต่ปัจจุบันให้ข้าวโพดเป็นอาหารแทน เพราะราคาถูกและทำให้วัวอ้วนเร็ว ถ้าให้วัวกินข้าวโพดไปนานๆ จะส่งผลให้วัวเป็นแหล่งเพาะเชื้อแบคทีเรียที่ชื่ออีโคไล หรือ E.Coli 0157:H7 ซึ่งเคยเกิดกรณีที่ Kevin Kowalczyk เด็กชายวัยสองขวบครึ่งกินแฮมเบอร์เกอร์ที่มีเชื้อนี้เข้าไป ทำให้หนูน้อยเสียชีวิตลงในเวลาเพียง 12 วันเท่านั้น ทุกวันนี้คุณแม่ของเควินเรียกร้องให้รัฐบาลออกกฎหมายมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหาร ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบโรงงานผลิตอาหาร ถ้าพบว่าผลิตเนื้อที่ไม่สะอาดหลายครั้งแล้วก็สามารถสั่งปิดโรงงานได้ แม้ผลักดันมาถึงหกปี กฎหมายนี้ยังไม่ผ่านรัฐสภาเสียที หนึ่งยังนำเราไปดูสภาพความเลวร้ายของโรงฆ่าสัตว์ที่สกปรก ใช้แรงงานผิดกฎหมาย และกระทำการรุนแรงต่อสัตว์ นอกจากนี้ก็ยังมีกรณีของบริษัท Monsato ที่ห้ามชาวไร่เก็บเมล็ดพันธุ์

ถั่วเหลืองไว้ปลูกในปีหน้า ต้องซื้อใหม่ทุกปี มอนซาโดยังไปรังแกเกษตรกรที่มีอาชีพทำ ความสะอาดเมล็ดถั่วเหลือง โดยหาว่าละเมิด เมล็ดพันธุ์ถั่วจีเอ็มโอที่เป็นทรัพย์สินของบริษัท

แต่หนังก็ยังให้ความหวังกับเรา ด้วยการพาไปดูวิถีชีวิตของเกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์ตามธรรมชาติ ให้วัวกินหญ้า โรงฆ่าไก่ที่อยู่กลางทุ่ง และเกษตรกรที่ไม่ใช้สารเคมี ปลูกผักแบบออแกนิก และไม่ได้ขึ้นกับบริษัทยักษ์ใหญ่ทางการเกษตร ซึ่งผู้บริโภคก็ให้ความสนใจมากขึ้นทุกที บริษัทใหญ่ๆ ทั้งหลายก็เริ่มเลี้ยงสัตว์ ปลูกพืชแบบธรรมชาติบ้าง ร้านค้าปลีกยักษ์ใหญ่ของอเมริกา อย่าง Wal-Mart ก็สั่งอาหารที่ผลิตจากธรรมชาติ มาจำหน่ายมากขึ้น ช่วยลดปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง

ช่วงท้ายของสารคดีเรื่องนี้ชักชวนให้ผู้ชม หรือผู้บริโภคทั้งหลาย หลังจากรับรู้ปัญหาแล้ว ควรมีส่วนช่วยลดปัญหา และตระหนักถึงพลังอำนาจที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลง ด้วยพลังของประชาชนแต่ละคน ซึ่งในเรื่องของอาหารเราสามารถทำได้สามครั้งหรือสามมือต่อวัน เช่น ทุกครั้งที่เลือกซื้ออาหาร ควรเลือกซื้อจากบริษัทผลิตอาหารที่ให้ความเคารพ ความเป็นธรรม ต่อคนงาน ต่อชีวิตสัตว์ และสิ่งแวดล้อม ทุกครั้งที่ซื้อของในซูเปอร์มาร์เก็ต ควรเลือกซื้ออาหารตามฤดูกาล เลือกซื้ออาหารออแกนิกที่ไม่ใช่ ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง ซื้ออาหารที่ผลิตได้ในท้องถิ่น เพราะอาหารบางชนิดต้องเดินทางมาไกลหลายร้อย หลายพันไมล์ทีเดียว ควรอ่านฉลากสินค้าด้วย ปลูกพืชผักสวนครัวเองที่บ้าน แม้จะมีที่不多มากนักก็ตาม ทำอาหารกันเองในครอบครัวและกินกันอย่างพร้อมหน้า

ทุกครั้งที่สวดขอพรพระเป็นเจ้าก่อนทานอาหาร ให้เราสวดขอพระองค์สำหรับอาหารที่จะช่วยให้เราและโลกของเรามีสุขภาพที่ดี คุณสามารถเปลี่ยนโลกได้ด้วยอาหารทุกคำที่กิน และดูรายละเอียดเพิ่มเติมจาก www.takepart.com/foodinc

■ จันทร ทาณจนบัตร
ผ่านมา 55 ปี
พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง

แก้วตาดวงใจ

เมื่อสัปดาห์ก่อน เพื่อนๆ ของสามีได้นัดกันไปเที่ยวพักผ่อนที่ชะอำ ซึ่งตรงกับวันหยุดยาวจึงมีหลายครอบครัวหาโอกาสไปเที่ยวพร้อมกัน

ดิฉันยังคงทำหน้าที่เจ้าของบ้านเหมือนเดิม ต้องดูแลความเรียบร้อยทุกด้าน รวมทั้งจัดอาหารทะเล และทำอาหารพิเศษให้แขกได้รับประทาน อาหารทุกมื้อที่บรรจงทำอย่างพิถีพิถัน และใส่ใจด้วยความเต็มใจ จึงออกมาดีเป็นที่ถูกใจแขก ทำให้ผู้ทำรู้สึกปลาบปลื้ม และหายเหนื่อย

คนเรานี้ก็แปลกถ้าทำด้วยความเต็มใจไม่มีใครบังคับ ผลก็จะออกมาดี แต่ถ้าทำด้วยความจำใจผลจะออกมาแย่ โดยเฉพาะอาหารต้องใส่ความรัก ความใส่ใจ อาหารต้องใช้ศิลปะความละเอียด อาหารจึงจะอร่อยค่ะ

ชื่อเรื่องนี้ “แก้วตาดวงใจ” เพราะครอบครัวคุณชวนได้พาภรรยาและลูกชาย “เบิร์ด” ที่มีความบกพร่องทางสมองมาตั้งแต่กำเนิดไปด้วย ดิฉันรู้จักเบิร์ดตั้งแต่อายุ 7 ขวบ ขณะนี้อายุเขาย่างเข้า 32 ปี เบิร์ดมีน้องสาวอีกคนอายุต่างกันมาก

ภาพที่เห็นดูแล้วน่าจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่นเพราะมีความพร้อมในทุกด้าน คุณชวนก็เพิ่งปลดเกษียณ แต่โชคร้ายที่ลูกชายคนนี้เป็นปัญญาอ่อน ทำให้ทุกคนต้องคอยช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวคนนี้ตลอดเวลา เขาช่วยตนเองไม่ได้ อาหารทุกมื้อต้องมีคนนั่งข้างๆ คอยตักให้อยู่ตลอด แต่ที่น่าแปลกคือทุกคนในครอบครัวให้ความรักและเอ็นดูหนุ่มน้อยคนนี้ ซึ่งชอบทำตามอำเภอใจ และคือฉัน

หลายครั้งที่เบิร์ตทำวีรกรรมจนพ่อแม่ปวดหัว เพราะเขาเป็นคนไม่ปกติ และหลงทางหายไปหลายครั้ง จนบ้านป่วน และติดตามนานกว่าจะพบตัว บางครั้งแม่ส่งไปเข้าค่ายกับคนที่มีความบกพร่องทางสมองเหมือนกันกับเบิร์ต เพื่อให้เขาปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ได้ แต่เบิร์ตก็ทำเรื่องโดยหนีออกมาจากกลุ่ม และเดินออกไปที่ถนน แล้วขึ้นรถประจำทาง เขานั่งรถถึงปลายทางคนขับรถเมล์เห็นหน้าตาทำทางของเบิร์ตก็รู้ว่าเขาบกพร่องทางสมอง พยายามถามรายละเอียดใดๆ ก็ตอบไม่ได้ว่าบ้านอยู่ไหน ในที่สุดความเป็นพลเมืองดีของคนขับจึงสู้อุตส่าห์โทรติดต่อหน่วยงานที่จะพาเบิร์ตไปทัศนศึกษา เพราะเขาแขวนป้ายคล้องคอไว้ และหน่วยงานโทรแจ้งคุณชวน และภรรยา

ท่านผู้อ่านคงจะเห็นภาพเหมือนในละครที่พ่อแม่โผเข้ากอดลูกที่โรงพัก ร้องไห้ด้วยความดีใจที่พบลูกถ้าใครมีลูกประเภทนี้ต้องระวังมากในการพลัดหลงต้องพยายามจดข้อมูลที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ติดตัวตลอด มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาค่ะ

พ่อแม่ของเบิร์ตพยายามสนับสนุนให้ลูกสามารถทำอะไรมากกว่าคนอื่นๆ โดยส่งไปเรียนวาดรูป ซึ่งก็น่าที่เบิร์ตวาดรูปได้ดีในระดับหนึ่ง เคยวาด ส.ค.ส. ขยายหาเงินช่วยโรงเรียนปัญญาอ่อน เขารู้วิธีการใช้คอมพิวเตอร์และเครื่องเล่นซีดี ซึ่งคนธรรมดาทั่วไปยังทำไม่ได้ คนประเภทนี้จะมีพรสวรรค์บางอย่างค่ะ

คุณชวนและภรรยาให้ความรักลูกอย่างเห็นได้ชัด ทุกครั้งดิฉันจะดูด้วยความซาบซึ้งเมื่อผู้เป็นพ่อและแม่กอดหอมแก้มลูกชายซึ่งโตเป็นหนุ่มแล้ว และคอยให้กำลังใจ ชมเชย ไม่ดูค่าเลยทำให้เขาอยู่ท่ามกลางความรักของครอบครัวที่อบอุ่น นี่ถ้าเขาเกิดในครอบครัวที่ไม่เข้าใจไม่รักและรังเกียจ เด็กคงจะต้องทนทุกข์และตรอมใจแน่

บางครอบครัวที่มีลูกเป็นคนพิการ จะไม่พาไปออกสังคมทำให้ลูกกลายเป็นคนไม่เชื่อมั่นตนเองและซึมเศร้า

เบิร์ตชอบกินอาหารอร่อยๆ ชอบไอศกรีม เค้ก และชอบไปเที่ยว เขาจึงชอบมาชะอำ เพราะเราให้ความสำคัญกับเขาและกระตุ้นให้พูด ระยะเวลาที่เขาไม่พูด อาจจะเกี่ยวกับระบบประสาทหูแล้วน่าจะเห็นใจทั้งพ่อแม่ลูกที่ต้องอยู่ในสภาพที่เลือกไม่ได้

ในที่สุดเวลาก็ผ่านไป 4 วัน เบิร์ตมีความสุขมาก และไม่ยอมขึ้นรถกลับบ้าน ทุกคนช่วยกันกล่อมให้เขายอมขึ้นรถ แต่ก็ไม่สำเร็จ พ่อแม่ปลอบสารพัดจนเหนื่อย เบิร์ตก็ไม่ยอม ดิฉันหมดปัญญาจริงๆ ช่วยล้นเป็นกำลังใจ ไม่อยากเห็นภาพที่ลูกกระซอกและต่อต้าน เมื่อทุกคนหมดปัญญา เพราะเบิร์ตตัวใหญ่แรงเยอะก็ต้องพึ่งน้องสาวให้ช่วยปราบพยศ น้องสาวเข้าไปอธิบายเหตุผลและสองพี่น้องก็โผเข้ากอดกัน เบิร์ตซบ่าน้องสาว และร้องไห้สะอึกสะอื้น ทุกคนเห็นแล้วน้ำตาคลอรวมทั้งดิฉันด้วยต้องปาดน้ำตาเพราะสะเทือนใจมาก ถ้าเป็นคนทั่วไปคงไม่มีปัญหาอย่างนี้ สุดท้ายน้องสาวก็งัดมือพี่ชายขึ้นรถ พวกเราโบกมืออำลากัน ดิฉันโล่งอกที่จบลงได้ด้วยดี ในขณะที่ครอบครัวคุณชวนต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ในแต่ละวัน ทุกคนในครอบครัวต้องเสียสละความสุข ความเข้าใจและความรัก เบิร์ตยังเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนี้ที่ยังคงเป็น ‘แก้วตา ดวงใจ’ ของทุกคนในบ้าน

ท่านผู้อ่านอาจจะได้พบเห็นคนที่มีความบกพร่องทางสมอง และพิการซ้ำซ้อน โปรดอย่าได้รำคาญหรือรังเกียจ เขาเลือกเกิดไม่ได้ แต่เรายังโชคดีกว่าเขามาก โปรดหยิบยื่นความรัก ความเมตตาไปยังคนเหล่านั้น พระเจ้ายังให้โอกาสท่านทำความดี อย่าละเลยถ้ามีโอกาสนะคะ ☺

ตักตามสั่ง เจ้คิมกับข้าวเงินหมื่น

สวัสดีเดือนใหม่ วันใหม่ ปี 2010 พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศไทย

น่านาอาชีพพยายามขุดคุ้ยอาชีพต่างๆ นานา มาให้อ่านกันโดยตั้งอยู่ในความไม่ประมาท อาชีพต่างสร้างรายได้ให้กับครอบครัว สังคมความเป็นอยู่เพื่อมีรายได้ มีกินมีใช้ ของแต่ละวัน แต่ละเดือน

การทำกับข้าวขาย มีทุกตลาด มีทุกที่ ตามข้างถนนหนทาง มีอาหารมากมายจะ สะอาดหรือไม่ ก็ไม่ค่อยคำนึงถึง เพราะต้องการซื้อกินไปมีอยู่ๆ หนึ่งของคนทำงาน 20 บาท 25-35 บาท แล้วแต่ว่าจะกินเท่าไร : กรุงเทพฯ ก็ 30 บาท ขึ้นต่ำ ต่างจังหวัด ก็กินอาหารถุงเอา 20-30 บาท ข้าวหุงเองหรือก็มีข้าวถุงอีก 10-12 บาท ต่อคนต่อมื้อ จะซื้อของมาทำกินเองก็ต้องมีเวลา เสาร์-อาทิตย์ ส่วนใหญ่ลูกจะไปโรงเรียน พ่อแม่ พี่น้อง ต้องไปทำงาน เพราะฉะนั้นจึงต้องรีบๆ กิน รีบๆ ซื้อ

ผมเห็นผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งก็ทำกับข้าวขายมาเป็นเวลานานมาก เธอชื่อ “คิม” ชื่อเล่น ทำขายกับข้าวอย่างเดียว เมื่อก่อนใช้สาลีเงินจากบ้านออกมาขาย แต่ก็ไม่ทันกิน หกหมัด ปัจจุบันมีรถปิ๊กอัพใส่หม้อแกง 10 กว่าใบ กับข้าวเป็นแกงจืด แกงเผ็ด ฯลฯ

ผมเคยได้ยินกับอาชีพหรือคนทั่วไปแบบ “หาเช้ากินค่ำ” เป็นคำพูดเปรียบเปรย แต่ถ้าหาเช้ากินค่ำ เข้า เทียง คงหัวแยะเลย

ข้าวอุดมสารต์/อุดมสาร ของเราส่งไปทั่วประเทศไทย มีหน้าซำ ส่งไปถึงต่างประเทศเสียละ ถึงกระจอก ก็กระจอกเทศนะจ๊ะ

อะไรเอ่ย! ผักอะไร น่าเกลียดที่สุด คุณทนายชิ เอ้อ! ตอบผัดผัดฟันเวลายุ้มไงละ แฮะๆ

ทำไม “หินจมน้ำ” เอ้อ! ตอบ หินว่ายนน้ำไม่เป็น มาเข้าเรื่องกันดีกว่านะจ๊ะ “กาแฟกินมากๆ ตาบอดนะครั้บรู้ไหม ซ่อนทิมตาเอา”

นี่เข้าฤดูฝนแล้ว แต่อากาศยังร้อนอยู่ ดินฟ้าอากาศเปลี่ยนแปลงเหมือน “จิตใจคนเรานั้นไซร์ยากแท้ จะหยั่งถึง” พายุฤดูร้อน ฝนตกไม่ทั่วฟ้า น้ำใจคนเราก็เหมือนกับฝน “อันความกรุณาปราณี

จะมีใครบังคับก็หาไม่หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ”

หลังฝนตก อากาศก็ชื่นฉ่ำ (บางทีท่วมเลย)

ทำข้าวสัมภาษณ์ นานาอาชีพจะว่าง่ายก็ไม่ง่าย จะว่ายากก็ไม่ง่ายเพราะไปหาคุยกับเขา บางคนเขาว่างเราไม่ว่างตามนัดกันใหม่

คิม เป็นชื่อเล่นของ อันนา เทวี แสงทอง อายุ 48 ปี เป็นลูกของวิกตอริอา ขว้า ผู้สำราญ อายุ 66 ปี และयोแซฟ สมพงษ์ แสงทอง อายุ 53 ปี เสียชีวิตไป 22 ปีแล้ว

ตอนรุ่นๆ เธอก็ทำงานโรงงานวันเส้น (บีทาเก้น) ทำงานเป็นลูกจ้างเขาเป็นสาวโรงงานอยู่พักหนึ่ง ตอนนั้นเดียยังมีชีวิตอยู่ ต่อมาชีวิตก็เปลี่ยนแปลงเหมือนเข็มนาฬิกา เธอเบนเข็มมาทำงานก่อสร้างกับน้องชาย เป็นช่างก่อสร้าง ตอนนั้นอายุ 28-29 ปี

เริ่มมีความคิดทำกับข้าว คือ ขายอย่าง 2 อย่าง ขายเนื้อทอดก่อน จากนั้นวันเวลาก็บวกกับความขยันขึ้น ทำ 4-5 อย่าง จากซื้อหม้อใบ 2 ใบ ขายมาได้ 20 ปี ปัจจุบันขาย 28-29 อย่างต่อวัน บางวัน 22 อย่างกับข้าวที่ขายก็ไม่ซ้ำกัน เพราะลูกค้าจะเบื่อ ผัดเผ็ด แกงจืด ต้มยำ ไข่พะโล้

พะเนงเนื้อ หมู ไก่ ผักวันเส้น ปลาไร้หนาม ไข่พะโล้ ยืนพื้น

คิมเล่าให้ฟังต่อว่า มีลูกค้าจากไกลๆ ซอย หมอศรี มาเซอร์รยอแซฟหญิงก็มาซื้อ คนไกลๆ ก็ มาซื้อ ซ้อครึ่งละ 500 บาทขึ้นไป บางคนก็เอาไป เก็บไว้ในตู้เย็นไว้กินหลายวัน เพราะเธอทำอร่อย (ผมเขียนเอง) คนไปกลับขาประจำก็มีเป็นอาจิม มี ลูกค้า 2 คน น้องสาว 1 คน แม่ช่วยทำด้วย อาศัยกินใช้ไปวันๆ เลี้ยงครอบครัว อยู่กัน 3-4 คนหลานด้วย คิมเป็นคนใจเย็น ง่ายๆ เฉยๆ ไม่ยุ่ง กับใคร ขายของเสร็จก็กลับบ้านแล้ว เพราะเธอไป ซื้อกับข้าวที่ตลาด ตี 3 - ตี 4 ออกจากบ้าน เวลา ขายขายดีไม่เห็นตัวแม่ค้าเลย (ไม่เห็นหัว) คนรุม กันเยอะมาก ขายดีเป็นเทน้ำเทท่าเชียวล่ะ!

กลับจากตลาดก็ลงมือทำกับข้าวเลย 6 โมง ซื้อหมู เนื้อ ไก่ ปลา ผัก ลงทุนวันละ 12,000 บาท ขายได้ 16,000 บาท ขายทุกวัน หุุดวันอาทิตย์ มี ตลาดนัดด้วย ส่วนใหญ่คนซื้อกับข้าวไปทำกินกันเอง

ร้านเจ็กิมขายวันจันทร์ - วันเสาร์ เวลา 10.00 ถึง 12.00 น. ก็หมด... ขาย 2 ชั่วโมงเศษ แต่เตรียม เป็นวัน เธอเล่าว่า น้องสาวดักกับเธอ ถ้าดักพอดีๆ ก็จะได้กำไรบ้าง เธอใช้ของดีมีคุณภาพปลาที่สืบ จากตลาด ไก่ เนื้อ ต้นทุนสูงเพราะเธอซื้อร้านโซ่ห่วย ของแห้งก็ 4,000 น้ำพริกน้ำปลา ของเครื่องปรุง ปลานิล ปลาช่อน กบ ก็ 3,000 เนื้อ 1,000 หมู 2,000 ผัก 2,000 ของทะเลต่างหาก เธอเล่าว่า ต้นทุนสูงเพราะใช้แต่ของดีฯ สดๆ

เวลาผมไปคุย เธอพูดไปมือทำไป (ปอกไข่ไก่) ไม่เหมือนที่ทำงานที่อื่นเลย ผมเห็นแล้ว ปากพูด มือหยุด (งานไม่ทำเลย พนักงานพวกก่อสร้าง) พูด ไปทำไป พอบอกว่า 06.00 น. จะไปธุระต้องไป ขับรถรับครูยอแซฟกลับ ส่งไม่ต้องรับอย่างเดียว เวลาเธอช่างมีค่าเสียเหลือเกิน ขายกับข้าวอย่างเดียว ไม่พอกิน เธอตอบทั้งท้าย

อ้อ! เกือบลืม เธอทำกับข้าวที่บ้าน แล้วขับรถ

ใส่กับข้าวไปเติมคันรถปิ๊กอัพ ขับเอง ขายเอง ค่าเช่าหน้าร้าน 1,500 บาท ผมถามว่าตื่นเช้าๆ ไม่ ง่วงหรือ เธอตอบบางทีก็งีบ ไม่ก็ดื่มกาแฟ ผมดื่ม กาแฟยังง่วงเลย ไม่ต้องคิดมาก หายใจยังเหนื่อยเลย พี่น้องที่รัก ผู้อ่านที่คิดถึง และน่ารัก คิดถึง ผู้อ่านจึงเลิกกลัวไม่มีนาฬิกาชีพมาให้อ่านกัน กับข้าวมีคุณภาพ เน้นของดีต้นทุนเลขสูง ต้อง ซื้อสัตย์ต่อลูกค้า เหมือนทำกินเองเขากินอย่างไร เราก็กินอย่างนั้น ลูกค้าคือคนสำคัญของเรา เราต้อง เน้นของดีฯ ขายมา 20 กว่าปี ทำตั้งแต่สาวยันสาว สะะฯ

สุดท้ายนี้ ขอส่งความปรารถนาดีให้มีความสุข ทุกคน สุขภาพดี ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บนะครับ ให้ ผมป่วยแทนก็แล้วกัน ส่วนมากเป็นโรคทรัพย์จาง ไข้ไหมละ เงินทองไหลมาเทมานะจ๊ะ ☺

 บุบผา เว딩 สตูดิโอ
(BUBPHA WEDDING STUDIO)

ถ้าคุณกำลังมองหาสถานที่จัดงานแต่งงาน
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรเพาภพ ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร./แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ผู้ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติ 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดิ์คะ ท่านผู้อ่าน ‘อุเทนคานต์’ ทุกท่าน เมื่อพูดถึงคำประพันธ์ โดยเฉพาะแฉวงคาทอลิก ก็มักจะได้รับความคิดจาก พระคัมภีร์ พระวาจา หรือจากบางช่วงเวลาและโอกาสสำคัญๆ ที่สัมผัสถึงความรัก ความเมตตา จากพระเป็นเจ้ามาแต่งคำประพันธ์ เพื่อบอกเล่า แบ่งปัน

ครั้งนี้ดิฉันขอคำประพันธ์ ของคุณ ‘มัทธิว กันตพงษ์ เขมขัณฑ์’ ซึ่งก็ถือว่าเป็น “แฟนคลับ” ของคอลัมน์ “พจนมลา” ที่เหนียวแน่นคนหนึ่ง และขอชมว่าเก่งจริงๆ

สมโภชแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์

น้อมสรรเสริญเชิดชูเสด็จสู่สวรรค์
อภิวันต์โมทนาคำไพศาล
แซ่ซ้องคุณอดุลย์สรรพพรพรทาน
กายวิญญานสู่เมืองแมนแดนอำไพ
แม่รับเกียรติเรืองโรจน์โชติสวัสดิ์
ประจักษ์ชัดในแบบอย่างสว่างใส
ที่พึงของผองชนพันพาลไกล
ก้องเกรียงไกรใจชมชื่นทุกคืนวัน
ด้วยพระองค์ทรงฤทธิ์อติศร
อำนวยการพิทักษ์คุณสุนทรสวรรค์
ดั่งสกาสดาวสง่าค่าอนันต์
เป็นมิ่งขวัญคุ้มชีวิตคริสต์จำรูญ
ขอพระแม่ปกป้องพิทักษ์รักษา
ดวงวิญญานลูกยาอย่าเสื่อมสูญ
ให้สัตย์ซื่อถือศีลธรรมบำเพ็ญ
แม่เกื้อกูลทุกวาระวันนิรันดร

มัทธิว กันตพงษ์ เขมขัณฑ์

หญิงคนนี้ชื่อ...“แม่”

คือผู้ให้แบบอย่างทางความคิด
ประหนึ่งมิตรแนะนำคำปรึกษา
ตั้งคุณหมอเฝ้าไข้ได้เสียยา
สอนวิชาเจกเช่นคนเป็นครู
เป็นนายแบงค์ที่ดีมีเงินสด
คนจับรดมือทองของพวกหนู
มักคุเทศก์ชำนาญการเที่ยวดู
อาหารหรูเธอลั่นคอยจัดแจง

ทุกอาชีพเข้าค้ำคงทำได้
เป็นเรื่องง่ายดูดีไม่มีเหงง
สวมวิญญาณเหนือหนักรักแสดง
มิเปลี่ยนแปลงความรักจากตัวเธอ
ขอเทิดทูนหนึ่งสตรีเท่าชีวิต
ด้วยดวงจิตผูกพันนั้นเสมอ
รักศรัทธาความดีที่ตัวเธอ
ช่างเลิศเลอสวยแท้...คือ “แม่เรา”

มาวาดรูปกับครูต๋อย

วาดตามลำดับ 1-6

เดงวาดแก้วน้ำกันใหม่ทดลองดูนะ

ไม่ยากอย่างที่คิด คุณทำได้

1

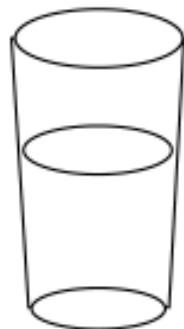
2

3

4

5

6

การลงมือทำจะช่วยให้จิตใจเราเบิกบาน มากกว่าการคิดแล้วไม่ทำ
เพราะผลงานที่ได้มาจะเป็นพลังกระตุ้นความภาคภูมิใจ
และเพิ่มความสนใจให้กับชีวิต

ชวนน้องๆ

พี่ป๊องและชาวคณะ

“สุขสันต์วันแม่แห่งชาติ” สวัสดิ์ได้รับน้องๆ เด็กๆ และเพื่อนๆ มวลสมาชิกสโมสรวุฒิมหาบัณฑิตที่น่ารักทุกคน... พี่ป๊องหวังว่าน้องๆ คงเป็นเด็กดีของคุณแม่ และอยากขอให้น้องๆ รัก และเชื่อฟังคุณแม่ให้มากๆ เพราะในโลกนี้ไม่มีใครรักน้องๆ เท่ากับคุณแม่ของน้องๆ เอง ครับผม

โอกาสนี้พี่ป๊องขอขอบคุณ อาจารย์สมชาย พงษ์ไทยสงค์ “คริสต์จักรอำเภอกอพระ” จ.นครสวรรค์ และผู้ใหญ่ใจดีอีกหลายๆ ท่านที่ได้ส่งเสริม และสนับสนุนให้น้องๆ เด็กๆ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกับสโมสรวุฒิมหาบัณฑิต ในช่วง “มุมเด็กศิลป์” รวมถึงน้องจากพบพระ จ.ตาก ด้วยนะครับ อ้อ...พี่ป๊องได้รับใบสมัครสมาชิกใหม่จาก “สปีไบเภา” คือ น้องวี ศศิวิมล น้องดา พรสุดา น้องภัทร ภัทรนันท์ และน้องนุช ชัญญานุช จากจังหวัดตาก ‘น่ารักทุกคน ครับผม’ ตั้งใจเรียนหนังสือกันให้ดีๆ เป็นเด็กดีของคุณแม่ด้วยนะครับ...

พี่ป๊องขอเป็นกำลังใจให้น้องๆ ขอให้เป็นผู้ดีของคุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัวรักกัน และตั้งใจศึกษาหาความรู้ ขยันเรียน ขยันอ่านหนังสือให้มากๆ ...ด้วยรักและห่วงใยจากใจพี่ป๊อง ครับผม

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการใหม่ 2010

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรวุฒิมหาบัณฑิต ได้เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2010 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรวุฒิมหาบัณฑิต ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสวรรค์ ถ.นนทบุรี ซ่อนนนทบุรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งที่ E-mail: john.udomsarn@gmail.com หรือ udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

ประกาศนียบัตร “มุมเด็กศิลป์”

ด.ญ.จิตติภรณ์ แสงดาว ด.ญ.ชนันชชา แสงดาว ด.ญ.เสาวลักษณ์ ปู่สูง ด.ญ.นวน มะหุ่ง ด.ญ.นามิโหล จะลา ด.ญ.อรทัย สีมา ด.ญ.อนันต์ เชอกอง ด.ญ.อารียา เชื้อชาติสิงขร ด.ญ.สุทธินันท์ มุลิตา ด.ญ.กมลลา เลาอาจ ด.ญ.ชมพูนุช ศุภลักษณ์ ด.ญ.จินตนา พงษ์แดน ด.ญ.ศิลดา รุจิเรขรังสีมา ด.ญ.ศุภาภัทร ศรีจันทร์ ด.ญ.วิภาพร วัชรพิบูลย์ ด.ญ.พลอยไพริน ทองหาญ ด.ญ.รัชนก จันทร์เขียว ด.ญ.ไชนภา เลาหมู่ ด.ญ.บุษบา ชื้อพะ ด.ญ.สุพรรณษา บุญศรี ด.ญ.สุชาดา เลาอาจ ด.ญ.กัลยา จะพะ ด.ญ.วีรยา แซ่ล่อ ด.ญ.มาลี ลุงจัน ด.ญ.จองหมอกเงิน น้องลี มหัจฉรี น้องเจน ธรรมชัย น้องสุชาดา ใจแก้ว ด.ญ.ไพลิน ตะโกโล ด.ญ.ธิดารัตน์ อินตะมุล ด.ช.พันแสง วิลัยพันธ์ ด.ช.พัฒนายุ สวนแพง ด.ช.พีรพัฒน์ อัฐไทย ด.ช.จิรายุ เพ็ชรกล่อง ด.ช.อภิวิช ศรีเจริญ ด.ช.รัตติ รุจิเรขรังสีมา ด.ช.นฤมิตร เกียรติเกษม ด.ช.ชัยพงษ์ศักดิ์ ตั้งเมธากุล น้องภัทรนันท์ ภักดีคุณธรรม น้องชัญญานุช ศิริวิจิต น้องพรสุดา ศิริอำพน น้องสุธิดา ศิริวัฒน์วารี น้องศศิวิมล ภักดีคุณธรรม น้องๆ จาก อ.พบพระ จ.ตาก รวม 14 ชิ้น (ชุดมินิ จากดีสกุล)

■ พี่อจ คุยกันฉบับเพื่อน

มาช่วงของ “คุยกันฉบับเพื่อน” นับเป็นประตูดอกบานหนึ่งที่จะทำให้น้องๆ และเพื่อนสมาชิกได้มาพบเจอ แบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ และมุมมองใหม่ๆ โดยเฉพาะน้องๆ เด็กๆ ที่ร่วมสนุกในการส่งภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” จะได้พูดคุยแบ่งปันประสบการณ์แก่เพื่อนๆ

และครั้งนี้ขอเชิญพบกับ น้องธิดา (แดน) จากโรงเรียนพพระวิทยาคมผู้ที่มีฝีมือและศรัทธาพระเป็นเจ้าเป็นอย่างมาก ไปทำความรู้จักกับน้องแดนกันดีกว่า

ชื่อ : ธิดา

ชื่อเล่น : แดน อายุ 16 ปี

เรียนที่ : โรงเรียนพพระวิทยาคม

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรอุดมสถาน?

ตอบ : ว่างๆ ไม่มีอะไรทำ เห็นเพื่อนๆ ระบายสีกันก็เลยอยากจะทำดูบ้าง แล้วก็เห็นว่าภาพน่าสนใจดี น่ารักๆ ระบายสี ทุกภาพมีความหมายและเกี่ยวข้องกับชีวิต หนูเลยสนใจอยากระบายค่ะ

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : คือ จากการที่ได้เห็นภาพ ได้อ่านอุดมสถาน ได้เรียนคำสอน และบางสิ่งบางอย่างที่อยู่ในส่วนลึกๆ น่าจะเป็นพระจิตตลใจหรือเปล่าไม่รู้ ก็ต้องใช้อารมณ์ด้วย ถ้าไม่มีอารมณ์ก็จะทำไม่ได้ค่ะ

ผลงานของน้องแดน

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : จากมาเซอร์ คุณพ่อ เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ และอีกหลายๆ ฝ่ายค่ะ และอยากกล่าวขอบคุณบุคคลเหล่านี้ด้วย ขอขอบคุณพี่ป๊องด้วยนะคะ ที่สนับสนุนอยู่ทางนี้ ขอขอบคุณค่ะ

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ขึ้นอยู่กับเวลา ถ้าว่างมากๆ 1 วันก็เสร็จ แต่ถ้าเวลาว่างน้อยก็ต้องใช้เวลาประมาณสัก 2 วัน ภาพวาดถึงจะเสร็จสมบูรณ์ ชีวิตเราก็ต้องค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไปค่ะ ถ้าไม่ไหวก็พักแล้วค่อยทำต่อค่ะ

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : รู้สึกงงกับตัวเองนิดๆ ว่าเราวาดแล้วส่งตอนไหน เพราะว่าไม่ค่อย

จำอะไรง่ายๆ และผลงานออกมาเป็นแบบนี้แล้วรู้สึกว่าเป็นน้ำพระทัยพระเป็นเจ้าที่ทำให้เป็นเช่นนี้ค่ะ ทุกครั้งที่ส่งไม่เคยได้เลย ดีใจที่ได้ที่ 1 ในครั้งนี้

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรอุดมสถานด้วยนะคะ?

ตอบ : บางครั้งชีวิตของเราวนเวียนไปทั้งการทำงาน การเรียน และอีกมากมาย เราควรจะให้เวลากับตัวเองบ้าง โดยการพักผ่อนสมองระบายสีกัน หาเวลาว่างให้กับตัวเองบ้างนะคะ ทุกอย่างฝากไว้กับพระเป็นเจ้า พระองค์จะทรงช่วยเราเองค่ะ ☺

อ.เก่ง มาพบกับน้องๆ เด็กๆ คราวนี้ขอแนะนำเกี่ยวกับ “การอ่านพระคัมภีร์แบบคริสตชน” จึงขอคัดลอกข้อความจากหนังสือ “พระคัมภีร์ ฟีพระหัตถ์พระเจ้า ฟีมีมนุษย” มาแบ่งปัน ซึ่งมีทั้งหมด 6 ข้อ แต่คราวนี้ ขอนำลงแค่ 2 ข้อ ก่อนนะครับ

**รัก
พระคัมภีร์**

ลักษณะต่างๆ ของการอ่านพระคัมภีร์แบบคริสตชน ในปี ค.ศ. 1990 ชมรมนักบวชในลาตินอเมริกาได้เขียนลักษณะต่างๆ ของการอ่านพระคัมภีร์แบบคริสตชนอย่างแท้จริงในสมัยของเราออกมาเป็นข้อดังนี้

1. การอ่านพระคัมภีร์โดยเริ่มจากสภาพความเป็นจริง : ในการศึกษาพระคัมภีร์นั้น สิ่งที่เราให้ความสนใจเป็นประการแรกได้แก่การอ่านด้วยความตั้งใจเพื่อทราบสภาพความเป็นจริงของผู้คนซึ่งตัวบทนี้ได้เขียนถึงในตอนแรก เมื่อทราบปัญหาของพวกเขาแล้ว เราก็สามารถเห็นคุณค่าของคำตอบที่พระเจ้าได้ให้ไว้ในตัวบทในการตีความพระคัมภีร์ในปัจจุบันก็เช่นเดียวกัน เราต้องคำนึงถึงสถานการณ์หรือสภาพของผู้คนในสมัยของเราอยู่เสมอ เราควรจะทำตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้าเอง ก่อนที่พระองค์จะอธิบายพระคัมภีร์ให้กับศิษย์บนเส้นทางสู่เอมมาอูส พระองค์ได้เริ่มถามพวกเขาก่อนว่า “ท่านสนทนากันเรื่องอะไรตามทางไบหน้าจึงเศร้าหมองเช่นนั้น” (ลก 24:17) เมื่อบรรดาศิษย์ได้แสดงความกลัวและความสงสัยของตนออกมา พระองค์จึงได้อธิบายพระคัมภีร์ให้เขาฟัง

2. การอ่านพระคัมภีร์ในชุมชนคริสตชน : สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับอ่านพระคัมภีร์คือในชุมชนคริสตชน โดยใช้บรรทัดฐานสำหรับการตีความก็คือความเชื่อของชุมชนคริสตชนซึ่งได้แก่พระศาสนจักรนั่นเอง การค้นพบความหมายของพระคัมภีร์มิใช่เป็นผลจากการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นผลของพระจิตเจ้าด้วย จำต้องมีบรรยากาศของการมีส่วนร่วมในความเชื่อ การภาวนาและการเฉลิมฉลองซึ่งมีที่สำหรับการกระทำของพระจิตเจ้า นี่คือนิยามของพระศาสนจักร ยิ่งกว่านั้นการอ่านและการตีความพระคัมภีร์มีอาจเป็นกิจกรรมที่แยกมาจากชีวิตของชุมชนแต่จะต้องเกี่ยวข้อง ปลูกเร้า และทำให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดเคลื่อนที่ไป รวมทั้งการคืนรนต่อผู้ของเพื่อนสมาชิกในชุมชนด้วย... (อ่านต่อฉบับหน้า)

ฉะนั้นน้องๆ เด็กๆ ต้องพยายามหาเวลาอ่านพระคัมภีร์ให้บ่อยขึ้น เพราะนั่นคือช่วงเวลาที่น่าจะสามารถพูดคุยกับพระเป็นเจ้า ขอพร และสดับฟังเสียงของพระองค์ ที่ตรัสผ่านทาง การอ่านและฟังพระคัมภีร์ ครับผม

**คาร์
ตูน
เฝ้ายาม**

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

โรสริรินทร์ เจริญบุญ (เวฟ) *3120*

เกิด : 29 มิถุนายน 2542

การศึกษา : โรงเรียนวิสุทธิวงศ์

วิชาที่ชอบ : คอมพิวเตอร์ เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : คุณครู เพราะอยากสอน และให้ความรู้

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง แจ่มใส

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : บอลเลย์บอล

ความสามารถพิเศษ : -

เดชากร ปีตากรรณ (บอส) *3121*

เกิด : 27 สิงหาคม 2544

การศึกษา : โรงเรียนปากอคำ

วิชาที่ชอบ : ภาษาไทย เพราะมันง่ายดี

อนาคตอยากเป็น : นักว่ายน้ำ เพราะได้รางวัล

เป็นคนมีนิสัย : ดี

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : ปลา

ชอบใช้เวลาว่าง : เอาอาหารให้ปลา

กีฬาที่ชอบ : ว่ายน้ำ

อาหารที่ชอบ : หมูปิ้ง ไก่ทอด

ความสามารถพิเศษ : เตะฟุตบอล

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรรอดมณต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งที่ไม่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรรอดมณต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาครสวรรค์ ถ.นนทรี ซอยนนทรี

ยานนาวา กทม.

10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรรอดมณต์
ครับ

หินวิเศษ

สวัสดิ์คะน้องๆ ทุกคน สอบกลางภาคกันไปแล้วใช่ไหมคะ? ตั้งใจเรียนกันนะคะ อีกไม่นานก็จะสอบปลายภาคกันอีก ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝาก ชื่อเรื่อง **หินวิเศษ**

ครั้งหนึ่งมีเรื่องเล่าต่อๆ กันมาว่ามี “หินวิเศษ” อยู่ก้อนหนึ่ง ถ้าใครหาเจอจะสามารถหยั่งรู้อนาคตได้ ใครที่ได้หินก้อนนี้ไปก็จะร่ำรวย เพราะรู้ทุกอย่างล่วงหน้า เช่น ผลการแข่งขันฟุตบอล ราคาหุ้น หรือราคาอสังหาริมทรัพย์ เพราะการรู้อนาคตล่วงหน้าจะช่วยให้ลงทุนได้ถูกต้องและทำให้ผู้ครอบครองหินวิเศษนั้นร่ำรวยขึ้นมาได้

มีชายคนหนึ่งได้ยินเรื่องเล่านี้และตัดสินใจว่าจะต้องไปเสาะหาหินก้อนนี้ให้ได้เขาเริ่มเดินทางไปหลายๆ ที่ที่เขาคิดว่าจะมีหินก้อนนั้น ไม่ว่าจะเป็นภูเขา หรือทะเล เขาก็ไปมาหมด จนกระทั่งเขาไปถึงทะเลแห่งหนึ่งซึ่งเขาได้ยืนดำน้ำเกี่ยวกับก้อนหินนี้ชายหาดนั้นเต็มไปด้วยก้อนหินมากมาย

ชายคนนี้ก็เริ่มหยิบก้อนหินขึ้นมาแล้วก็ค่อยๆ โยนก้อนหินทีละก้อนลงไปในทะเล เขาใช้เวลานานในการเก็บก้อนหินขึ้นมาแล้วก็โยนทิ้งไป ยังไงก็ยังไม่ใช่ก้อนหินที่เขาตามหา ทุกก้อนที่เขาหยิบขึ้นมาไม่ได้มีก้อนไหนที่มีความพิเศษใดๆ ทั้งสิ้น เวลาค่อยๆ ผ่านไปเป็นเดือนๆ เขาก็ยังเก็บก้อนหินมาดูไม่หมดชายหาดสักทีเพราะชายหาดนั้นมีก้อนหินเยอะมาก และเป็นชายหาดที่ใหญ่มาก

มาวันหนึ่งชายคนนั้นหยิบก้อนหินขึ้นมา หินนั้นมีสีสวยเมื่อเขาจับแล้วเขารู้ได้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตแต่ไม่ทันไรเขาก็ขว้างก้อนหินนั้นทิ้งลงไปในทะเลด้วยความเคียดแค้น ตัวเขาเองก็ตกใจที่ตัวเองโยนหินก้อนนั้นทิ้งลงไปในทะเล เพราะที่ผ่านๆ มาเขาหยิบก้อนหินมาแล้วก็โยนทิ้งเป็นเดือนๆ ทำให้เมื่อเขาหยิบได้หินวิเศษที่ต้องการ แต่เขากลับโยนทิ้งไปโดยอัตโนมัติด้วยความเคียดแค้นโดยไม่ได้คิดอะไรเลย

ชายคนนี้ก็จึงต้องเริ่มใหม่และยากกว่าเดิม เพราะเขาต้องเริ่มลงไปงมหินจากในทะเลแทนที่จะเก็บหินจากชายหาด เขาพยายามเท่าไรคราวนี้เขาก็หาหินก้อนนั้นไม่เจออีกแล้ว บางทีก้อนหินก้อนนั้นอาจจะไม่ควรถูกใครพบ และอนาคตก็ควรจะเป็นสิ่งที่เราไม่ต้องรู้ต่อไป

ชายคนนี้ก็คิดได้แล้วก็กลับบ้านไป เขาตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากิน และในที่สุดด้วยความพยายามที่เขาทำทำให้เขาประสบความสำเร็จและร่ำรวยโดยไม่ต้องพึ่งหินวิเศษก้อนนั้น สิ่งที่ชายคนนั้นเล่าต่อให้ลูกหลานของเขาฟังก็คือ หินวิเศษก็คือ ความพยายาม มุมานะของคนเรานั้นเอง ไม่จำเป็นจะต้องล่วงรู้อนาคตแต่ก็มีฐานะดีขึ้นมาได้หากมีความพยายามทำมาหากิน และเขาก็สอนลูกหลานของเขาว่าอย่าทำอะไรเพราะความเคียดแค้น เหมือนตอนที่เขาโยนก้อนหินทิ้ง เพราะจะทำให้เสียสิ่งดีๆ ไปโดยไม่ทันคิด

จบแล้วคะน้องๆ อ้อ!!!! น้องๆ เคยไปวัดเพราะความเคียดแค้นหรือว่าสวดเพราะความเคียดแค้นไหมคะ? เราลองตั้งใจใหม่อีกครั้ง ตั้งใจไปวัด ตั้งใจสวดภาวนาขอพรจากพระด้วยความตั้งใจดีจะดีกว่าไหม? อย่าทำอะไรเพราะเคียดแค้นเลยนะคะ ☸

■ บุญ เพียงเธอทวงโยโฮไว้ยเยาวั

PLANTED AND BUILT UP IN JESUS CHRIST.
FIRM IN THE FAITH (1988/89)

**World
Youth Day
Madrid 2011**
16-21 AUGUST

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน เมื่อก้าวสู่เดือนสิงหาคม บุญมักจะคิดถึงวันแม่ คิดถึงคำมั่นของ ผู้เป็นมารดา **‘แม่นี้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง’** แม่เฝ้าหวง ห่วงลูกเสมอ พระคุณแม่นี้ยิ่งใหญ่แล้วเราเยาวชนละ เคยคิดตอบแทนพระคุณที่แม่เฝ้าเลี้ยงดูแลเราบ้าง หรือเปล่า ไม่ต้องอะไรมากมาย เพียงแค่ต้นเช้าเร็วหน่อย มาช่วยแม่ทำกับข้าว หรือช่วยกวาดทำความสะอาดบ้าน ก่อนออกไปเรียนหรือไปทำธุระข้างนอก ช่วงเย็นก็ รีบกลับบ้านมาอยู่เป็นเพื่อนพ่อแม่ การช่วยทำอาหาร เ็นทานร่วมกัน คูทิวด้วยกัน แบ่งปันเล่าเรื่องสนุก หรือเรื่องทุกข์ใจลำบากใจให้แม่ฟังเมื่อบรมสั่งสอน เพราะท่านหวังให้เราเป็นคนดี หรือช่วยแม่ขายของ สิ่งทีกล่าวมานี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่แน่แต่เป็นชีวิตประจำวัน

อาจมีน้องเยาวชนหลายคนเบื่อพ่อแม่ แม่ชอบบ่น พ่อเจ้าระเบียบ จอมบงการ แม่หัวโบราณ แต่งตัวแบบนี้ก็ไม่ได้ ทำแบบโน้นก็ไม่ได้ ทำกับข้าวก็ไม่อร่อย กินข้าวข้างนอกดีกว่า อยู่หอพักดีกว่า สนุกสนาน กว่าเยอะ สะดวกสบายอิสระกว่าไหนๆ ยังมีอีกหลาย เหตุผล หลายข้ออ้างเมื่อเรคิดถึงแม่...

เพียงแค่ว่าเราเปลี่ยนมุมมอง มองเห็นคุณค่า พระคุณของพ่อแม่ และให้ความสำคัญแก่ท่านมากกว่า เพื่อน มากกว่าการเล่นในห้าง มากกว่าการเล่นเกมส์ เล่นอินเทอร์เน็ต หรือคุยโทรศัพท์กับเพื่อน

บุญเคยอ่านข้อความหนึ่งกล่าวว่า **เมื่อถึงวัน ลูกเกิด แม่เฝ้ารอและอดทนด้วยความเจ็บปวดเพื่อให้ ลูกน้อยเกิดมาอย่างปลอดภัยและสมบูรณ์ แต่เมื่อถึง วันเกิดลูก ลูกกลับคิดที่จะไปทดลองกับเพื่อน สนุกสนาน ลืมผู้เป็นแม่ที่เฝ้ารอลูกกลับบ้าน ...วันนี้คุณบอกรัก แม่แล้วหรือยัง...**

ในเดือนสิงหาคมปีหน้า ค.ศ. 2011 จะมีงานชุมนุมเยาวชนโลก ครั้งที่ 26 ที่กรุงมาดริด ประเทศ สเปน ในหัวข้อ **“จงหยั่งรากลึกลงในพระองค์ และ เติบโตขึ้นในพระองค์ จงมีความเชื่ออย่างมั่นคง”** (อ้าง คส 2:7)

ทางแผนกเยาวชนฯ กำลังประชาสัมพันธ์เชิญชวน

น้องๆ ที่สนใจเป็นผู้แทนเยาวชนไทยประมาณ 40 ท่าน เดินทางเข้าร่วมงานนี้ตั้งแต่วันที่ 11-24 สิงหาคม ค.ศ. 2011 เราจะไปทำอะไรกันบ้าง...

11-15 ค.ศ. สัมผัสชีวิตกับพี่น้องคริสตชนในสังคม- มณฑลท้องถิ่น ซึ่งจะประกอบด้วย... การพักกับ ครอบครัวคริสตชน การพบปะร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม เยาวชน แลกเปลี่ยนประสบการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งกันและกัน การแสวงบุญและการภาวนาร่วมกัน รวมถึงกิจกรรมสาธารณประโยชน์เพื่อสังคมด้วย

16-21 ค.ศ. เข้าร่วมงานเยาวชนโลก กิจกรรมประกอบ ด้วย ช่วงเช้าของทุกวันจะมีเรียนคำสอน โดยพระ- การ์ดินัลหรือพระสังฆราชจะเป็นผู้สอน

ช่วงบ่ายของทุกวันจะเป็นกิจกรรมรวม ประกอบด้วย พิธีเปิด, การแสวงบุญ, พิธีต้อนรับ พระสันตะปาปา การเดินรูป การภาวนาเพื่อสันติภาพ และการเดินทางจาริกเพื่อตื่นเฝ้าภาวนาพร้อมกับ บิดาที่รักยิ่งของเยาวชน

ช่วงเย็นของทุกวันจะเป็นกิจกรรมเยาวชน Youth Festival ประกอบด้วย การชุมนุมเยาวชนระดับทวีป เช่น เอเชีย, การรวมกลุ่มต่างๆ เช่น ชาเลเซียน โฟโคลาเร วาย.ซี.เอส. ฯลฯ

22-23 ค.ศ. แสวงบุญและเดินทางกลับ

ในการเดินทางร่วมงานครั้งนี้ เราจะเดินทางไป และกลับพร้อมกันทั้งกลุ่ม โดยมี**พระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี**และบรรดาพระสงฆ์ทำงานเยาวชนเดินทางไป พร้อมกับพวกเรด้วย และจะมีการอบรมเตรียมตัว เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมงาน สำหรับค่าใช้จ่าย ประมาณท่านละ 63,500 บาท น้องๆ สามารถสอบถามรายละเอียดและสมัครได้ที่จิตตภาบาลเยาวชนใน สังคมมณฑล – องค์การที่สังกัด หรือชม Website <http://youth.cbct.net> หรือสอบถามผู้รับผิดชอบโครงการ (พี่บุญ 08-1812-1916) ในเวลาทำการนะจ๊ะ ☺

มุมเด็กศิลป์เปิดรางวัลมีชื่อเสียง “เลือกชมรายการที่ดี”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 กันยายน 2010)

น้องๆ ส่งมา

พี่ป๊องเคยให้พื้นที่หน้ากระดาษสำหรับคอลัมน์ “น้องๆ ส่งมา” นานแล้ว เพื่อเป็น “เวทีของน้อง” ...เพื่อว่าหากน้องๆ คนไหน มีความสามารถพิเศษ หรือมีอะไรดีๆ อยากแบ่งปันแก่เพื่อนๆ สมาชิกสโมสรอุดมสานต์ ก็สามารถใช้พื้นที่ตรงนี้ได้เลย

สำหรับครั้งนี้ มีเพื่อนๆ สมาชิกสโมสรอุดมสานต์ของเรา ได้ส่งผลงานเข้ามาร่วมแบ่งปัน ถึง 2 คน รวม 2 ผลงาน นั่นคือ น้องกิริติ เศรษฐจริ จ.นนทบุรี และคุณบรรจง ทัดทาน จ.ปทุมธานี... ผลงานดีๆ สวยๆ อย่างนี้ต้องมีรางวัลให้ซะแล้ว

ชื่อภาพ : สันตะบิดร??
น้องกิริติ เศรษฐจริ

ชื่อภาพ : รักของพระเจ้า
คุณบรรจง ทัดทาน

เกมสโมสรร

• ฝึกอ่าน • อุดมศานต์

“ดั่ง ทะ เล เจอ มรสุม แปร ป่วน ทุก คน มี ชี วิต เป็น เช่น นั้น..”

น้องๆ ครับ หลายครั้งเราพบเจอปัญหาต่างๆ มากมาย แต่อย่าลืมพระองค์ผู้คุ้มครองเราอยู่
ขอเพียงเรา “เชื่อ” และ “พักพิงในพระเจ้า” เท่านั้น พระองค์จะเคียงข้างเราไปตลอดทาง

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้ขอให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง
ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

A

B

Chapter 10

A serpent in herba

Chuck: “Harry, I heard that nowadays Felix and Freda have exchanged angry words pretty often. Harry, have you any ideas of their quarrels?”

Harry: “Oh yes. Dolly, Freda’s intimate friend who worked in the same company as Felix. Whenever she saw Felix talking with a girl in the office, she would ferret out the details of their relationship. Whether it is true or not, she would not care and report it to Freda. Freda at once started the angry exchange of words with Felix. But he didn’t seem to care much about the accusation and laughed it off as a nonsensical thing.”

Chuck: “Harry, I was surprised how Felix could put up with such thing.”

Harry: “Don’t be surprised, this is because Felix knows that - The quarrels of lovers are the renewal of love. (From Latin saying: amantium irae amoris integratio). As it became too often, I was afraid there would be a breach of confidence between Felix and Freda. And if there was no proper admonition, it would lead to a regretful divorce eventually. Dolly is really a serpent in herba. (Figuratively means a false friend).

Harry: “Chuck, do you know why Felix kept silent?”

Chuck: “Felix said to me: GIVE EVERY MAN THY EAR, BUT FEW THY VOICE; TAKE EACH MAN’S CENSURE, BUT RESERVE THY JUDGEMENT.” (Shakespeare)

บทที่ 10

อสรพิษในพงหญ้า (บ้างข้างยุ)

ซัด “คุณแฮร์รี่ ผมได้ยินมาว่า คุณเฟลิกซ์กับคุณเฟรดา มีปากเสียงกันค่อนข้างรุนแรง คุณแฮร์รี่ทราบถึงสาเหตุของการทะเลาะกันของสองคนนี้บ้างไหมครับ”
แฮร์รี่ “นางตัวการสำคัญคือ ดอลลี่ เพื่อนสนิทของเฟรดา ทำงานที่เดียวกันกับคุณเฟลิกซ์ แม่คนนี้อบสอรู้สึดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคุณเฟลิกซ์กับเพื่อนร่วมงานที่เป็นผู้หญิงในที่ทำงานเดียวกัน ไม่ว่าเขาจะคุยกับใครหรือจะพูดอะไรเกี่ยวกับการงานกับพนักงานหญิง ดอลลี่จะต้องไปสืบเสาะว่าเขาพูดอะไรกันแล้วก็มีรายงานคุณเฟรดาจริงบ้างแต่งเอาบ้าง หลอนไม่สนว่าอะไรจะเกิดขึ้น ทุกครั้งเมื่อคุณเฟลิกซ์กลับถึงบ้านคุณเฟรดาก็ไม่รอช้าต่อว่าต่อขาน คุณเฟลิกซ์แบบไม่ให้ตั้งตัวคิด แต่คุณเฟลิกซ์กลับหัวเราะไม่แะแสดงข้อกล่าวหาดังกับว่าเป็นเรื่องไร้สาระ”

ซัด “คุณเฟลิกซ์เขาทนต่อสิ่งนี้ได้อย่างที่ผมทั้งในตัวเขาจริงๆ”

แฮร์รี่ “ไม่ต้องแปลกใจ คุณเฟลิกซ์ทราบว่าการทะเลาะกันที่มีเขียนไว้ในภาษาละตินว่า การทะเลาะกันของสามีภรรยา ก็เหมือนกับการรื้อฟื้นความรัก (amantium irae amoris integratio) แต่ยั้งนานวันยิ่งทะเลาะกันบ่อยและหนักขึ้นเรื่อย ถ้าปล่อยไว้โดยไม่มีการตักเตือนสักวันคงถึงขั้นแตกหักระหว่างคุณเฟลิกซ์กับคุณเฟรดา ผมคิดว่ามันจะกลายเป็นเรื่องน่าเสียดายแม่ดอลลี่ทำตัวไม่ผิดอะไรกับบ้างข้างยุ (อสรพิษในพงหญ้า) เพื่อนชั้นเลวดี ๆ นั่นเองแหละ”

แฮร์รี่ “คุณซัด คุณรู้ไหมทำไมคุณเฟลิกซ์ถึงนิ่งเงียบ”

ซัด “ก็เพราะคุณเฟลิกซ์คิดอย่างเดียวกับเชคสเปียร์ ที่เขียนไว้ว่า “จงฟังทุกคนพูด แต่ให้สงวนวาจาของท่านไว้ จงฟังคำวิจารณ์ แต่อย่าด่วนตัดสิน”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภานา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสนิมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วซึมที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนกราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

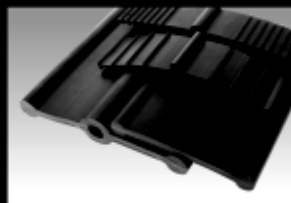
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังคั่นรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน 4 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

เรียนคุณ ป.ณ.สาธุฯ ที่เคารพ

ผมมีปัญหาขอคำปรึกษา 2 ข้อ เพราะผมมีความรู้่น้อย แต่อายุมาก

1. ช่วยอธิบายคำว่า “พระสวามีเยซูคริสตเจ้า” เพราะผมอ่านเจอในบทสวดบางบท และบทภาวนาว่า “พระสวามีเยซูคริสตเจ้า ทรงเมตตาเทอญ” เราจะใช้เฉพาะคำว่า พระเยซูคริสตเจ้า หรือคำว่า พระเจ้า น่าจะเข้าใจง่ายกว่า มีครั้งหนึ่งเพื่อนต่างศาสนาเขาอ่านเจอคำนี้ เขากล่าวว่า พระเยซูเป็นสามีใคร เพราะเขาว่า คำว่า พระสวามี แปลว่า สามี ผมอธิบายไม่ได้ หน้าแตกเลย

ตอบ คุณเปาโล

(1) ในช่วงเวลาที่บรรดาอัครสาวกเขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ (ศตวรรษที่ 1) ในเรื่องเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า “ภาษากรีก” เป็นภาษาสากลที่พูดกันอยู่รอบๆ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน อาจพูดได้ว่า มีอิทธิพลอย่างมากต่อนักศึกษาทั่วทวีปยุโรปทั้งความคิด และภาษา คนกรีก หรือภาษากรีกนี้เรียกเทพเจ้าของพวกเขาว่า “Kyrios” แต่สำหรับคริสตัง และบรรดาอัครสาวก เวลาเขียนพระคัมภีร์พวกเขาไม่มีพระอื่นใดนอกจากพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเจ้าสูงสุดที่เสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ เวลาพวกเขาเขียนพระคัมภีร์เป็นภาษากรีก เพื่อให้คนทั่วโลกได้อ่าน ก็นำเอาคำ “Kyrios” นี้ มาใช้เรียกองค์พระเยซูเจ้าในความหมายใหม่ ไม่ใช่แค่เทพเจ้า หรือเทพสูงสุดองค์ใดองค์หนึ่ง แต่ว่าทรงเป็นพระเจ้าแท้แต่หนึ่งเดียว ผู้เสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์

เมื่อเวลาผ่านไปพระคัมภีร์ได้รับการแปลจากต้นฉบับภาษากรีก เป็นภาษาละติน คำว่า “Kyrios” ในภาษากรีก จึงเท่ากับคำว่า “DOMINUS” ในภาษาละติน ซึ่งแปลเป็นไทยว่า “เจ้านาย” หรือภาษาอังกฤษใช้คำว่า “LORD” แต่ไม่ใช่ “เจ้านาย” ในความหมายทั่วๆ ไป แต่เป็น “พระเจ้าสูงสุด” เพียงแต่คำแปลเดิม แปลว่า “เจ้านาย” “นายเหนือหัว” อะไรทำนองนั้น

เมื่อเราแปลคำว่า “Kyrios” มาเป็นภาษาไทย ภาษาไทยเราก็มีคำศัพท์ที่รับมาจากภาษาสันสกฤตอยู่คำหนึ่ง คือ “สวามี” ซึ่งแปลว่า “เจ้านาย” ตรงกับคำกรีกนี้ เราจึงเรียกพระเยซูเจ้าในฐานะ พระเจ้าสูงสุดว่า “พระสวามีเจ้า” (The Lord) แต่บังเอิญภาษาสันสกฤตคำว่า “สวามี” คำนี้ คนไทย ก็ยังนำมาลดรูปเป็น “สามี” และใช้แปลว่า “เจ้านาย” “เจ้าเรือน” “พ่อบ้าน” หรือสามี หัวหน้าครอบครัวของภรรยาและลูกๆ อีกด้วย เวลาเราสวดเรียกพระเยซูเจ้าว่า “พระสวามีเจ้า” ก็เลยชวนให้คิดถึง “สามี” ในความหมาย “หัวหน้าครอบครัว” ทุกวันนี้หลายคนไม่เข้าใจรูปศัพท์ ก็ไปเปลี่ยนคำในบทสวด ที่เดิมมีคำว่า “พระสวามี” ก็เปลี่ยนเป็น “พระเจ้า”

โดยส่วนตัวผมไม่เห็นด้วย เราน่าจะรักษาวัฒนธรรมคริสตังของเราที่สวดกันมานานแล้วเอาไว้ ไม่ควรเปลี่ยนเพียงเพราะคนต่างศาสนาที่ไม่เข้าใจมาท้วงติง เพียงเพราะพวกเขาไม่รู้ต้นลึกหนาบางในรูปศัพท์

วิธีอธิบายง่ายๆ แก่คนต่างศาสนาก็คือ บอกเขาว่า คำว่า “สวามี” เป็นคำแปลที่ตรงกับภาษากรีกว่า “Kyrios” ซึ่งหมายถึงพระเจ้าผู้สูงสุด เพียงแต่คนไทยรับคำนี้มาแปลอย่างเรียบง่าย ฟั่นๆ ว่า “เจ้านาย” แล้วเอาไปใช้แปลว่า เจ้านาย เจ้าเรือน โดยลดรูปเป็น “สามี” แต่ถ้ายังมีความรู้สึกไม่ได้อยู่

เพราะมันแค่ไปคิดถึงคำว่า “สามี” และ “สวามี” ที่หมายถึงคู่ชีวิตของ “ภรรยา” หรือ “พระชายา” ถ้าจะเปลี่ยนไปใช้ “พระเจ้า” เช่น “พระเจ้าเมตตาเทอญ” ก็ไม่ว่าอะไรกันครับ

แต่อย่าลืมว่า “พระสวามีเยซูคริสตเจ้า” “พระสวามีเจ้า” ก็กลายเป็นคำเฉพาะในวัฒนธรรมคาทอลิกของเราไปแล้ว ที่เราทุกคนเข้าใจได้ว่าหมายถึง องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระคริสตเจ้า พระเจ้าสูงสุด

2. มีสามีภรรยาคนหนึ่งแต่งงานกัน ฝ่ายชายเป็นคนต่างศาสนา ส่วนฝ่ายหญิงเป็นคริสต์ แต่งงานกันถูกต้องตามพิธีคาทอลิก อยู่กันมาประมาณหนึ่งปีเกิดทะเลาะกันฝ่ายชายเห็นฝ่ายหญิงเป็นกระสอบทราย เตะต่อฝ่ายหญิงจนเลือดตกยางออก ฝ่ายหญิงทนอยู่ไม่ได้ออกไปเช่าหออยู่อีกไม่นานฝ่ายชายไปมีหญิงคนใหม่ ต่อมาอีกประมาณ 2 ปี มีชายคนใหม่มาขอแต่งงานกับฝ่ายหญิง ซึ่งฝ่ายหญิงก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าพ่อแม่ฝ่ายหญิงไม่เห็นด้วยเพราะกลัวว่าจะผิดกฎหมาย แต่จะห้ามคงยากจึงมาขอคำปรึกษา คุณ ป.ณ.สาธุฯ ช่วยหาทางออกเพื่อไม่ให้ผิดกฎหมาย ขอขอบคุณล่วงหน้าครับ

ป.ณ. คุณ ป.ณ.สาธุฯ อย่าตอบว่า ทางออกอยู่ซ้าย ทางเข้าอยู่ขวา นะครับ (ทางออกห่าง...ฮา)

ขอให้ คุณ ป.ณ.สาธุฯ อยู่ในพระพรเสมอ

เปาโล

ตอบ คุณเปาโล

(2) การแต่งงานอย่างถูกต้องตามจารีตคริสตัง คือรับศีลแต่งงานอันศักดิ์สิทธิ์อย่างถูกต้อง ผูกมัดทั้งสามี-ภรรยาให้เป็นหนึ่งเดียวกันจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ผมรู้ว่าคุณเข้าใจคำสอนข้อนี้ดีจึงเขียนจดหมายมาถามว่า พอลจะมีทางออกไหม?

ทางออกคือ ต้องพิสูจน์ให้ได้ในทางศาลพระศาสนาว่าการแต่งงานของชาย-หญิง คู่นี้มีลักษณะเป็นโมฆะ ก็คือตอนทำพิธีกันตอนนั้น ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่มี เจตจำนง ไม่สมัครใจ ไม่ยินยอมเต็มใจในการแต่งงานครั้งแรกนั้น

วิธีการก็คือ ต้องเริ่มต้นด้วยการที่คุณพิจารณาแล้วพบว่า มีมูลที่สามารถยืนยันพร้อมหลักฐานถึงการไม่ยินยอมเต็มใจในการแต่งงานครั้งนี้ แล้วไปปรึกษากับพระสงฆ์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ศาลพระศาสนา เขาเรียกว่า “สำนักวินัยคดีของสังฆมณฑล” และคุณพ่อเขาจะสอบสวนถึงความจริงที่เกิดขึ้นพร้อมหาพยาน ถ้ามีมูลก็จะทำเอกสารขออนุญาตยื่นเรื่องไปยังกรุงโรม (สันตะสำนัก) เพื่อขออนุญาตยกเลิกให้การแต่งงานอย่างถูกต้องกับคนใหม่ที่เขาพบเจอได้อย่างที่พ่อแม่ของเขาต้องการ แต่ถ้าไม่อนุมัติแล้วเขาก็ไปอยู่กับคนใหม่ที่เขาพบเจอแล้ว ทางออกก็คือ แม้จะแก้บาป รับศีลมหาสนิทไม่ได้ ก็ยังมีความเชื่อ ความรักต่อพระเป็นเจ้าไม่เสื่อมคลาย โดยไปวัดร่วมมิสซา สวดภาวนาเหมือนเดิม อย่าท้อแท้หมดกำลังใจ และสวดขอพระให้เรามีทางออกในชีวิตที่ดีสักวันหนึ่งประทานโอกาสให้เราสามารถกลับมาแก้บาป รับศีลฯ ได้ และขอให้เราเข้มแข็ง ดำเนินชีวิตอยู่ในพระเป็นเจ้าที่เรายึดมั่นทุกวันในชีวิต อย่าทิ้งวัดไปเลย หมั่นสวดขอให้พระประทานโอกาส และทางออกแก่เรา

ทางออกอันประเสริฐมาจากการที่เรายังคงสวดขอทางออกนี้จากพระเป็นเจ้าเสมอในชีวิต ไม่ใช่ทางซ้าย ทางขวา ด้านข้าง อย่างที่คุณคิดหรือครับ (ฮา) ☺

เราพอใจ

สารถูกสื่อจากวาจา
มีเพียง...ในถ้อยคำที่พูด
แต่...ในน้ำเสียงที่กล่าว
น้ำเสียงที่สดชื่นอบอุ่น...หรือแห้งแล้งเย็นชา
อาจบอกความในใจ...มากกว่าถ้อยคำที่กล่าวพูด

ชายโรคเรื้อนส่งสารได้ออกจากคำกล่าว
...เมื่อเขาถูกเข้าอ้อนวอน
ถ้าพระองค์พอพระทัย พระองค์ย่อมสามารถรักษาข้าพเจ้าให้หายได้
เขาเริ่มเปิดปากด้วยถ้อยคำ ถ้าพระองค์พอพระทัย
และมีใช่ พระองค์...สามารถรักษา
เขามีเคสสงสัยในอำนาจแห่งการเยียวยาของพระเจ้า
แต่...สงสัยในความปรารถนาที่จะเยียวยาของพระองค์

จริงซี...ทางสายเปลี่ยวที่โดดเดี่ยว และปวดร้าว
ที่เขาได้ก้าวผ่านมา ดูยาวนาน และยาวไกล
นานและไกลเพียงพอที่จะทำให้เขาหลงลืม
ว่ายังคงมีดวงตะวันแห่งความรักอาทร
การเดินทางไม่เคยว่างเว้น
...จากการถูกมองข้าม...เหยียดหยาม...และขับไล่
จนต้องสงสัยว่า ยังมีคนที่รักและห่วงใยหลงเหลืออยู่บนผืนแผ่นดินบ้างไหม

พระเยซูทรงฟังถ้อยคำของชายโรคเรื้อน ด้วยหัวใจ
...และมีใช่เพียงด้วยหัวใจ
ทรงได้ยินความในใจ ที่แอบซ่อนอยู่ภายในส่วนลึกของชายผู้บาดเจ็บ
...ทรงสงสารตื่นตันพระทัย
...ทรงยื่นพระหัตถ์สัมผัสเขา แม้ขัดสนต่อธรรมเนียมบัญญัติ
และทรงประกาศความในใจของพระองค์
เราพอใจ จงหายเถิด

